

મુવરેલી રીત મુજબ. પ્રકાશ
વર્નાકુલર રેકર્ડ બુક્સ રીવિઝન કમિટીએ તૈયાર કરેલી.

પાંચમી યોપડીના અર્થ.

(કવેતાની સમજૂતી, અનુવૃત્તિ; પાઠના સવાલ
તથા સાર; અપૂર્ણિકના નિયમે; અગ્રિય
હિંદના રાજકીય ભાગ સાથે)

રચનાર-એસ.સી. ડી. શાહ એન્ડ કો.

રચનારનું ડેકાણું-શાહપોર-મુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા-C. M. Shah.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ડેકાણું-શાહપોર-મુરત.

આ પ્રસ્તુત સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ
મુજબ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

છાપનાર-નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમ.
છાપવાનું ડેકાણું-શંકરે પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ચંદ્રાના પુલપર-મુરત.
કિંમત આઠ આના.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ સંગ્રહ
૮૫૭૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૫૭૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પાંચમી યોજના ૨૯

વિષય મે ૪૪૪ : ૮૪૪ : ૨૫૫

પાંચમી ચોપડીના “ ડિક્શન શિક્ષક ” ત્રણ આના.

પાંચમી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧

મરદાષ્ટ=મહાદુરી

કેવળ=એકલા

ઉપરાંત=વધારામાં

દૃઢ=અચળ; મજબુત

સ્નાયુ=માંસના તંતુ;

જે તંતુ વડે લાડકા-

ને માંસના લોચા વ-

ળગેલા રહે છે તે

દામ=કચળો; અદુરી

કેળવણી=શિક્ષણ

બેઠ=કુપુ કારણ; તદ્દ-

વત

પ્રયત્ન=પ્રત્યત્ન=પરિ-

શ્રમ; બળી મહેનત

મલખમ=કસરત કરવા

માટે દોટલું ઉભું ગોળ

લામડું

આટાપાટા=એક જાતની

રમત

કિકેટ=ગોલ્ડમેની રમત

ચરખી=વાનડીની નીચે

ફરેલા ચીજોના વાગ્ય

અવનર્ત્ય=સ્ત્રી સંગથી

દૂર રહેવું તે; અહ્યાય

ધમના ચાર ચાવમ-

ગાનો પહેલો આશ્રય;

જનાંઈ દેલારથી પર-

ણતાં સુનીતા વિદ્યા-

ભાગનો વખત.

અંકુશમાં=પાયામાં; કબ

જમાં

રેઢણી=રડણી

ખડખડાર=નારાજ થઈ

મનમાં ખડખડતું તે

ખંતીલા=કાળજીનાળા

દ્રાપ=ડાળો; અટોળાઈ

છેળકપટ=ગોદરોડો

આચકો ખાઈ=અટકશે

અણુધરતો=અધોગ્ય

મલકે=એટલુંજ નહિ

પશુ વધારે

ખસુસ=ખાસ

નકલ=કોપી; ઉતારો;

ખીખનું બોધ ચાલવું

તે

અનીતિ=અરાબ ચાલ

આયુષ્ય=આવરદા

સવાલ—કેળવણી

કેટલા પ્રકારની છે ?

શરીરની કેળવણી કેવા

પ્રકારે થાય છે અને

તેથી શા ફાયદા થાય

છે ? મનની કેળવણી-

માં નીતિ કેળવવા

પર શા માટે વધારે

લક્ષ આપવું ? સારી

રીતે મન કેળવવાથી

શા શા લાભ થાય

છે? અનીતિએ ચાલ-
નારની શી દશા થાય
છે? માણસમાં કયા
ગુણો હોય તો મરદાઈ
કહેવાય?

પાઠ ૨

સમયસૂચકતા=વટતો ઉ-

પાચ જલદી સૂઝે

એવી બુદ્ધિ

અકરમાત=એકાએક

અણુધાર્યો બનાવ

અણુધાર્યુ=ઓચિંતુ

સાવધાન=સાવચેત

ધુમટ=અર્ધગોળ શિખ-

રવાળું ઢાંકણું;

ખાત=તરેહ; ચિત્રામણ

મરક=ગરકાવ; લીન

ફરસબંધી=પથર નડે-

લી જમીન

આંખ=નજર; નીચા

રહ્યું=પરાય

જાતિ રચનાય=મૂળ

ખાસીયત

આનુરતા=ઈતેજરી

મુગે મોટે=મોટ્યા વિ-

ના; જાણવા છતાં

દાનવ=રાક્ષસ

પ્રસન્ન=મુશ

સ્વસ્થ=હતો તેમ ને તેમ;

ગમરાયા વગર; શાંત

સવાલ—કંઈ પણ

ઉપાય મનની કેવી

સ્થિતિમાં સૂઝે છે?

સંકટ વખતે સમય-

સૂચકતા વાપરવા માટે

શું યુક્તિ કરવી?

પાઠ ૩

અસ્વચ્છ હવા=કાર્બો-

નિક એસિડ ગ્રાસ

કે દુર્ગંધવાળી ખરાબ

હવા

વાટે=રસ્તે

એઠવાડ=એઠું

વાતાવરણ=વાતું આવ-

રણ; પૃથ્વીની આસ-

પાસ વિંટળાયેલો વાયુ

પ્રયોગ=અજમાયશ

સિદ્ધ=સાબીત; પુરવાર

પ્રાણવાયુ=ઓકસિજન;

પ્રાણને આધાર આપ-

નાર વાયુ

શુદ્ધ=ચોક્કો

કુદરતે=ઈશ્વર શક્તિએ

પરિણામ=ફળ; છેવટ

તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા

જળવાય=સચવાય

સોઈ=જોગવાઈ; સવડ

કમકમાટ=ચીતળી

મુંઝામ્મએ=ગુ ગળામ્મએ

ઠરાતું=થોભાતું

ધુમાતો=ધુમાડો નીકળે

એવો; આસતેલનો

બદ્ધો=ખરાબ વાસ;

દુર્ગંધ

સંભવ=આશા

આસ=દમ લેવો

સવાલ—બધિઅર

ધર કે ભોંવરામાં જતાં

પહેલાં શું કરવું? અં-
ધારી ઓરડીમાં ૧૪૬
માંથી ઘણા અગ્રેજો
સાથી મરી ગયા? હવા
સાથી સુષરે છે?

પાઠ ૪

જવાંમદ=મહાદુર; જુ-
વાન પુરુષ
જવલ્લેજ=ભાગ્યેજ
આયર્લાંડ=એ ગ્રેટબ્રિટન
ની પશ્ચિમમાં બેઠ છે
સુકાની=સુકાન ચલાવ-
નાર

ભડકો=ખળતું
ફરજ=કર્તવ્ય; ધર્મ
પાળણુપોષણુ=ગુજરાત
તુતક=વહાણમાં ઉતાર-
ઓ માટેની બેઠક
સહીસલામત=જેવો ને
તેવો; સુખડપ
ઓથું=પડકો; આડું પડ
ધીર=ધીરજ; શાંતિ
ફવા=આશિર્વાદ

નિશાની=સંસારત
સુખડપ=સહીસલામત
ખડક=પાણીમાંનો ડુંગર
આંચ=હરકત; નુકસાન
દરકા=પરવા
પહેલવાન=કુસ્તીયાજ;
જોરાવર
ભરદરીઆ વચ્ચે=ડરી-
આની અધવચે
નોંધ=વખાણ
શૂરવીરપણુ=મહાદુરી
શ્રદ્ધા=મરોસો; વિશ્વાસ
દત્તાત્રી=મજાનુપણે

સવાલ—લગાઈ સિ-
વાય ખીજી કઈ કઈ
બાબતોમાં શૂરવીરપણુ
ગણાય છે? જોન કોકે
નના વૃત્તાંતમાંથી આ-
પણને શી શિખામણુ
મળે છે?

પાઠ ૫

ગુરુભક્તિ=ગુરુને માટે

માન અને પ્રેમ
ધર્મ=ફરજ; કર્તવ્ય
ભાગવત=હિંદુ ધર્મનું
પુસ્તક; શ્રી કૃષ્ણનું
જન્મ ચરિત્ર
ગુરુપત્ની=ગુરુની સ્ત્રી
બકી=કરી
સરત=હોડ; હારજીત
કાટકા=મોટા અવાજ;
કડાકા
મુસળધાર=સાંભેલાના.
જેવી જડી ધારમાં
પડ્યા કરતો એવો.

અધકાર છવાઈ ગયો=
અધાર થયું.
ગળગળા=પાણી પાણી
જેવા; રનેહથી રડવા
સરખા
સરસા=સાથે
એક નિશા=પરો ભાવ;
ખરી શ્રદ્ધા
પ્રસંગ=વખત; જોય

અમૂલ્ય=મૂલ્યની કીમતી
આચાર્ય=ઉપદેશઆપનાર
ગુરુ

સવાલ—શ્રી કૃષ્ણ અ-
ને સુદામાના વ્રજાંતથી
શો બોધ મળે છે ?
ગુરુ સેવાથી શા લાભ
છે? ગુરુ શિષ્ય કને સેવા
શા માટે કરાવે છે ?

ખાંડ ૬

સાધારણ=વ્યવહારમાં
દરરોજ આવતો
સ્વચ્છંદી=સ્વતંત્ર; કાચે
તેમ જતી
સંયમ=મનને તાત્પર્યમાં
રાખી એક વિચારમાં
બેઠવું તે
ઢબ=રિવાજ; રીતભાન
ભાન કરાવું=એતાબો
ઓછું આવજો=અરાધ્ય
લાગશે

સ્મરણ=યાદ; દેશ
નાસ્તો=સવારે થોડું ખા-
વું તે; શિસમણ
ઉંધણગી=ખડુ ઉંધનાર
ખાટું=દીલગીર
કવખતે=અયોગ્ય વખતે
જરૂરિઆત=અગત્ય

ખાંડ ૮

નિભાવ=ટકાવ;
વૃદ્ધિ=વધારો
પુષ્ટિ=બળ
તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા
પુષ્ટિકારક=બળઆપનાર
દેખરેખ=તપાસ
સામર્થ્ય=જોર
ભવિષ્ય=આવતો વખત
અતિશય=ધણું
રચિઆવ
ખીલવટ=ખીલવણી
ખાતર=માટે
જાગૃતિ=હોશિયારી
કડક=કડપી

મધાકું=(મધ+અકું)દારનું
સત્વ; દારનો કસ
અભિપ્રાય=મત
ચડસ=ગાંગનું ધી
સંભવ=આશા
ટોકેન=કિવનાઇન જેવો
ધોળો ભૂકો

ખાંડ ૯

દેશ=જાત
આચાર્ય=સૌથી પહેલાં હિં-
સ્તાનમાં આવી વ-
સેલા બ્રાહ્મણ,ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય
પ્રાવિડ=દક્ષિણ હિંદના
લોક
શક=સિધ્ધિઅન
વેદ=ઇશ્વરી જ્ઞાન; વેદ
ચાર છે, ઋગ્વેદ, સામ
વેદ, યજુર્વેદ, અથ-
ર્વવેદ

રામાયણ=રામચંદ્રની
કથાનું પુસ્તક.

મહાભારત=કૌરવ પાંડ-
વના મોટા યુદ્ધનું

વીરરસ કાવ્ય.

પુરાણ=દેવશ્રી લીલાનો

અંથ (પુરાણ અંતર છે)

અનેક=(અન+એક)=

ધણું

શિવ=મહાદેવ; સંહાર
કરનાર દેવ

ત્રિજળ=ત્રિપદ દેવશ્રી;

પાલણ કરનાર (એના
હજાર નામ છે)

માતા=દેવી; દેવશ્રી
શક્તિ

ઉપાસના=મકિત

દેવ=એના પર આ-

સ્થા બેસી હોય તે

દેવ; પોતે પસંદ ક-

રેશો દેવ

અવતાર=માણસના રૂપ-
માં પરમેશ્વરનું પ્રગટ
થવું તે

કબીરપંથી=કબીરનો

મત માનનાર

વ્રત=શાસ્ત્રમાં કહેલા

નિયમો

મોક્ષ=મુક્તિ; ઉદ્ધાર

ગૌતમમુદ્ધ=મુદ્ધ

ધર્મનો સ્થાપનાર

સ્વેતાંબર=(સ્વેત+અંબ-
ર) સફેદ લુગડાંવાળા

(એ બોદ્ધ પોતાના

દેવને સફેદ લુગડાં

પહેરાવે છે)

દિગંબર=(દિશ્+અંબર)

=નાગા (એ લોક

પોતાના દેવને કપડા

પહેરાવતા નથી)

પંથ=એકાદો ધર્મ માર્ગ

તીર્થંકર=જૈન મતમાં

મનાતો જો મોટો

અવતારી પુરુષ તે;

સંસારમાંથી તારનાર

(એ ચોવીસ છે)

અહિંસા=હિંસા ન ક-

રવી તે; કોઈ પણ

જીવને દુઃખ ન દેવું તે

વૈરાગ્ય=સંસારમાંની

મોજમજમાંથી નનનું

ઊડી જવું તે

સિદ્ધાંત=(સિદ્ધ+અંત)

=વાદ વિવાદથી નક્કી

થએલું તે; નક્કી સાર

અરબસ્તાન=એશિયા

ખંડની પશ્ચિમમાં દેશ છે

તુર્કસ્તાન=અરબસ્તાનની

ઉત્તરમાં દેશ છે

(એને એશિયા ખંડ તુર્ક-

સ્તાન કહે છે)

પ્રદેશો=મોટા દેશો

પેગંબર=ઉપદેશ કરવા

મોકલેલા પુરુષ

(પેગામ=સંદેશ+અર=

લાવનાર) ધ્વિરને લાને
 સદેશો લાવનાર
 દુરાન=મુસલમાનનું
 ધર્મ પુસ્તક
 ઉપવાસ=ભુખ્યા રહેવું
 તે; ફગાહાર
 શીઆ=મુસલમાનનો
 એક ધર્મ પથ
 ઇરાન=અરબસ્તાનની
 પૂર્વે દેશ છે
 સગાણુ=ચુરત જિલ્લાની
 દક્ષિણમાં છે
 ઉઘવાડા=પારડી તાલુ-
 કામાં પારસીનાં જન-
 તાનું ઠેકાણુ છે
 અગડો=વઢવાડ; લડાઈ
 શુદ્ધ જાણી=સાચું
 બોલવું તે
 અવસ્થા=પારસીનું ધર્મ
 પુસ્તક
 જરતોસ્ત=જરતોસ્તી
 ધર્મ ચલાવનાર
 મલખારફડો=મદ્રાસ ઈ

લાકને પશ્ચિમ કાઠી
 ખાઈખલ=ખ્રિસ્તીઓનું
 ધર્મ પુસ્તક
 ખુખુ ખ્રિસ્ત=ખ્રિસ્તી
 ધર્મના ચલાવનાર;
 જુજશ કાઈસ્ત

પાક ૧૦

વસંતવડનુ=દાગણુ ને
 ચેત્ર મહીનો; એ મ-
 હીતામાં આડને નવાં
 પાંદડાં આવે છે (વ-
 પનો ઋતુ છ છે)
 (વસત, ગ્રીષ્મ, ચર્ષા,
 શરદ, હેમંત, શિશિર)
 સંક્ષિપ્ત=ટુંકો
 કતિલાખ=આગળ થઈ
 ગચેલા રાગઓના
 ગુણુ દોષ તથા તેમની
 રાજનીતિનું વર્ણન
 જેમાં કરેલું હોય તે
 શિલાલેખ=જેના પર
 લે ન કાતરેલો હોય તે

પથર
 તાગપર=જેના પર લેખ
 કાતરેલો હોય તે
 તાંગાલી તકતીઓ
 એલચી=એક રાગ્ય
 ગીમ રાગ્યમાં પોતા
 તરફનું માણસ ખેંચે
 તે; પ્રતિનિધિ
 ગ્રીક=ગ્રીસ દેશનો રહે-
 વાસી
 ઉનારા=નકસો
 કરકસર=જરૂરનો ખર્ચ
 કરવો તે
 ગરબડાટ=ઘેંઘાટ
 ભીડ=ગોઠાનો જમાવ
 આપણુ=મુડી; ભડોળ
 સહી=મતુ; કમુલાત
 સિક્કા=છાપ
 સાક્ષી=સાહેબી
 કાંડું=પોચો; હાથના
 પંજ આગળનો ભાગ
 ન્યાયાસન=(ન્યાયન્યા-
 સન) ઈ-સાફ કરવી

વખતે ખેસવાની જગા
તહેનાત=હજુર
સલાહ=અભિપ્રાય
અમલુ=મૌદ્ધ ધર્મના સાધુ
દર્મ=એક જાતનું ધાસ
એકમન=એક ચિત્ત
કરી=પરહેણ
ભરગચ્છી=ભરતકામ
મનાઈ=ના

પાઠ ૧૧

પ્રાચીન=ગુના પહેલાંના
લાંગરેલી=સોઢાની ખિલા-
ડી નાખી થોભાવેલી
પુરાવો=સાબિતી
ઋગ્વેદમંહિતા=ઋગ્વેદ-
ના મંત્રોનો સંગ્રહ
વરણુદેવ=જળનો દેવ
નાવ=હોડી; નૌકા
અધિનીકુમાર=દેવોના
વૈદ; અધિ અને
કુમાર એ બે ભાઈ
છે અને તે બે એક
દેવ બણાય છે

સમુદ્રયાન=સમુદ્રની મુ-
સાફરી કરવાનો રિવાજ
ભરકચ્છ=અગુપુર
ભૂશિર=જમીનની અણી
લાંખી થઈને સમુદ્રમાં
ગયેલી હોય તે
ખલાસી=વહાણ કે આ-
ગમોટ ચલાવનાર
લંકા=સિંહલદ્વીપ

નાવે=આવે નહિ
મંદિર=ઘેર
સુમાત્રા=ઓશિયાન્યામાં
ખેટ છે.
જવા=સુમાત્રાના અગ્નિ
કોણમાં ખેટ છે
પરીઆ પરીઆ=છોકરાં
નાં છોકરાં
પરીઆ=પેઠી

પાઠ ૧૩

ઉગારતા=ખયતા
વાડ=કાંટાની આડ
છીંકું=ખાકુ

નિમજી=વાદળાં વખતની
વહોરો છો=માથે લો છો
સ્વર=અવાજ
શંખ=મોટો શંખસો;
બાવાઓ ટુંકીને જ
ગાડે છે તે
ખોખારા કરશે=મારશે
શાસ્ત્ર=સામાન્ય નિયમ
સંગ્રહ; અનુભવનો
ભડોળ
ગ્રામ=સૂર સંબંધી એક
માપ
મૂંઠના=સૂરને એકવાર
ચઢાવવા ને પાછા
ઉતારવા તે
તાલ=ગાવામાં માત્રા
પ્રમાણ જે માપ તે
રાગ=ગાયનની તરેહ
દાઝ=રીસ; ગુસ્સો
ખાણીઓ=લાકડાની
મોટી ખાંડણી
કળ વધી=દુઃખ નરમ
પડ્યું

पाठ १४

मुलतवी=मोक्ष; वाय-
दापर

दील=आणसाठ

अनुभव=जगत भाषीती

उये=उपसे नंवर

निमधे=अमुक आणत

पर सारी ध्यारत-

वाणुं लयाणु

नोट=रूपीआने पदसे

वपरतो यलणी क-

गण

येप अउकवायी ओक

रोग पीजभां आवणे

ते

देवाल-वृत्तांत, हकीकत

प्रासद कयुं=जुहेरमां

आण्युं

असरकारक=असर करे

अवुं

जड मण

वीमो=अमुक रकम व-

दसो वरस लव गुळ

आन लागेथी किंमत

मारी आपवानो जे

कसव ते.

पाठ १५

पुढी=परती

यमन=अरयस्तनमां

ओक प्रांत छे

शेष=अरय लोकांनी

ओक मोठी टाणीते

सरदार

आणूट=(अ+णूट)=प्र-

लोण

जोप=भी; तंगव

जुहेर=जुहेर-मानमां

संपत्ति=अउक-कडे व-

य

मज्जा=मज्जा

दाद=दानी भाषणी

कवि

अण=अण-लोणी

ओ=ओ-लोणी वि-

नां=नां-लोणी

नां=नां-लोणी

नां=नां-लोणी

नां=नां-लोणी

स्तम्भ=हावे यासे नहि

तेवा: स्थिर.

शंसीआ=शंसी छे

मारी नांभनार (येवा

शंसीआना लिंदमांथी

छ. स. १८३५मां

लोड भेनि के नाश

करी हते.)

पाठ १६

उडा=उपलब्ध=गण उपरांत

अरयुं ते

जुहेर=जुहेर-मानमां

रहे=रहे-मानमां

साह

विस्मिन्=तवाछ जेवे;

तरेवार

मुलसो=समाधान

जुहा उधार आ वड

जवड; उपज अरय

अउसहो आशरो; शुभार

पदरय=अवसर; सार

राख

अव्यातक=अव्यातक

अव्यातक=अव्यातक

अव्यातक=अव्यातक

એકાએક.
 જોગવાઈ=તજવીજ;
 ગોઠવણ
 નિંદવા=વખોડવા
 દોષ=ખોડ; ખામી.
 ગૃહસ્થાદ્=ગૃહસ્થના લ-
 ક્ષણ.
 લેણુદાર=માગનાર
 ઉધરાણી=માગતા પૈસા
 લેવા આવવા તે,
 ચિઠ્ઠીયાં કરે=મીજવાય;
 ગુસ્સે થાય.
 કાર =ન સાઠ કરવાની
 કચેરી.
 ચેતનાશ્ચ=મોજ શોખ
 નિશ્ચાલિતાલી=ખોટો
 લાગી ખોટી મગફળી
 ખરચાણ=કડાઉ
 ખરત્ર=ખારકાને તાળે
 વાહવાહ=૧ખાણે
 વળતો=મીજો.
 જપ્ત=કબજ; સરકાર
 હરાજ કરવા લાઈ જાયતે

દયામણી=દયા ઉપજે
 એવી.
 ગુલામ=વેચાણ લીધેલો
 ચાકર
 હાથ પહોંચતો હોય=
 પૈસાની સીલક હોય
 પ્રસંગે=અવસરે
 પેટે પાટા બાંધી=ગરિ-
 બાધથી ગુજરાન ચ-
 લાવી; ભૂખ તરસ
 વેડી

ખાંડ ૧૬.

મમત=માયા; હે. ૧.
 વૈ=વૈદ્ય મજુરી.
 વૈત =વૈદ્ય મજુરી.
 અગત =વૈદ્ય
 ધડે=અખત.
 પ્રમિષ્ઠ=ધમ પ્રમાણે
 ચાલનાર.
 ગરાસણી=ગરાસીઆની
 ખાયડી; રજાપુતાણી.
 આવડ=આવડત
 ત્રિવડ=ગોઠવણ; વેતરણ.

વગ=મત.
 થાણાદાર=થાણાનોઅ-
 મલદાર; ફાજદાર
 વહીવટદાર=વહીવટ કર-
 નાર; મામલતદાર
 મૂચના=અગમચેતી;
 ચેતવણી.
 સહવાસ=મેળાપ; સમા-
 ગમ.
 પાઠશાળા=કોલેજ
 કુટુંબ પ્રીતિ=કુટુંબના
 માણસપર જેવા ભાવ
 હોય તેવો ભાવ
 રસબેર=મજા સહિત
 પાદર=ગામના આંખ
 અહારની જગો.
 ઝરજ=સાધેના પગથી
 ઉડેલી રજાણ.
 મદર માગે=જામાગે
 જમીનમાર્ગે=સ્થળમાર્ગે;
 સડકને રસ્તે.
 વેતરણ=તોડ; નિકાલ;
 ગોઠવણ.

જૂન=થોડો.

દેવાદાર=દેવદાર

એપ=અસર; લાગણી.

પાઠ ૧૮.

બડવો=જનોઈને લગતી

ક્રિયાનો એક ચાલ;

બુદ્ધ; છોડો.

(એમાં છોકરો દોડે છે,

અને મામે તેને પાછો

ઘેર પકડી લાવે છે)

વિધિ=ક્રિયા

દેવ સાખે=દેવને સાક્ષી

રાખીને;

પહેરામણી=કન્યાનો બાપ

પ વરને તથા તેના

સગાંઓને જે રકમ

આપે છે તે.

પરસ્પર=એક બીજાનો

પકડવું=સ્ત્રી ધન; લગ્ન

વખતે અપાતું ધરેલું

વિભાગ=ભાગના ભાગ

શસ્ત્ર=હથિયાર

ધર્મોપદેશ=(ધર્મ+ઉપ-

દેશ) ધર્મનો બોધ

મંડળ=ટોળું

પૂર્વે=પહેલાં.

કાળિદાસ=ભોજ રાજા-

ના વખતમાં પ્રખ્યાત

કાવ થઈ ગયો છે તે.

પાઠ ૨૦

ધાટ=પશ્ચિમ ધાટ; સ-

હાદ્રિ

ગુફા=પહાડની પોલાણ;

પહાડની બકોલ

દેવાલય= દેવ+આ-

લય=દેવને રહેવાનું

ઠેકાણું; દહેરું.

ચિતા=પેહ

શિલ્પકામ=કોતરકામ

પાઘડીપટ્ટે=પાઘડીની પેટે

લાંબો ને સાંકડો.

ચૈત્ય=પર્વતમાં કોરેલું

બૌદ્ધ દહેરું.

પર=પહોળાઈ

લગબ=ધાતુગર્ભ; પૂ-

ળનું ઠેકાણું

સ્તંભ=ધાંભલો

પિહાર=બૌદ્ધ સાધુને

રહેવાની જગા; મઠ.

ભિક્ષુ=સાધુ; ભીખ મા-

ગી ગુજરાત ચલા-

વનાર.

ક્ષણભ્રમર=પલકમાં

નાશ થાય એવું.

દૃષ્ટિ=વલણ; ઈચ્છા

નિર્વાણ=શાંતિ; મુક્તિ;

મોક્ષ.

કલ્પનામાં=આંખ મી-

ચીને મનની નજર

આગળ.

દિનચર્યા=સાધુએ રોજ

કેમ ચાલવું શું કરવું તે

સુર્યોદય=(સૂર્ય+ઉદય)=

સૂરજનું ઉગવું

દોષ=અવગુણ

ભિક્ષાપાત્ર=ભિક્ષાનું

વાસણ.

શંકા=શક પડતી બાબત;

નહિ સમજાએલી વાત

પાઠ ૨૧

નહેર=તદીમાંથી દૂર

પાણી લઈ જવા માટે

ખોદેલી ખાઈ

મોલ=તૂલ

હિંદુશાસ્ત્ર=આર્ય ધર્મ

પુસ્તક.

સગવડો=જોગવાઈ.

જૂકી=લગ્ની

બળદેવ=શ્રીકૃષ્ણના

મોટાભાઈ

રસાળ=(રસ+આળ)=

ફળદ્રુપ

કંપનિ=વિલાયતનું એક

વેપારી મંડળ; એના

હાથમાં આ દેશનું

અંગ્રેજી રાજ્ય સને

૧૮૫૮ સુધી હતું.

શાખા=શાંટો

સદી=સો વરસનો કાળ;

સૈદ્ધા.

આખા=સુખી

પાઠ ૨૨

પ્રપંચ=પંથ

શરાણુ=ચાર કાઢવાનું

ઓગર.

કાવ્યકળા=કવિતાની ખૂ-

બી અને મુક્તિઓ

સમાગમ=મેળાપ.

માટ=એક જાતના ખા-

લાણ; ખરા ખોટા વ-

ખાણ કરનાર; ખારો.

શારણુ=રાગના આશ્રિત

વર્ગમાંની એક જાત

(એનો ધંધો રાગના

વખાણ કરવાં; રા-

ગની આગળ નાચવું

ગાવું વગેરે ખેલ

કરવાનો છે.)

દંતકથા=મોઢેથી ચાલતી

ખરી ખોટી વાત.

કદર=ખૂબ; જાણ

દેશસેવા=દેશભક્તિ

હિતેચ્છુ=(હિત+ચ્છુ)=

ભલું કરનાર

સોસાયટી=મંડળ

હેતુ=મતલબ; ધારણા

સંબંધ=પરિચય

દરેલ=ડાહી

વેનચરિત્ર=વેન રાગની

હકીકતનું પુસ્તક.

વર્નાકયુલર સોસાયટી=

ચાલતી દેશી ગુજરાતી

ભાષા સંબંધી મંડળી

પદ્ધતિ=ધોરણ; રીત

પ્રમુખપણું=અધ્યક્ષપણું;

ઉપરીપણું.

ઋતુવર્ણન=એ નામનું

કાવ્ય.

કાવ્ય-કવિતાનું પુસ્તક.

માનવતો=આખરવાળો.

ખિનાબ=છલકામ;

ઉપનામ.

સી. આઇ. ઈ.=હિંદના

રાજ્યનો દોસ્ત

વર્ષાસન=વરસનો પગાર

દોરું=ખેંચું.

શાખ=આહના; પ્રેમ

જમાનો=જુગ; કાળ.

પાઠ ૨૩

ધાર્મિક=ધર્મ પર આ-
સ્થાવાળો.

નિરાધાર=આધાર વગ-
રનો; વસીલા વગરનો.

મરકી=ધણા માણસ
મરી જાય એવો રોગ.
કોલેરા, પ્લેગ વગેરે
પંજે=સપાટો.

ગુમાસ્તાગીરી=ઉધરાણી
ને નાણું કામ.

વાકેફ=ના પૈનમાર; જા-
ણીનો.

કુરસદ નવરાત્ર

વિશ્વાસઘાતી ભરોસો
તોડનાર.

સંપૂર્ણ=(સં+પૂર્ણ)=
પુરોપુરો

અત્યંત=(અતિ+અંત)
=ધણીજ

ઉચ્ચાપત કરવું=ઓળવવું

તે; ઉપાડી જવું તે

ખોટ=ખાધ

સીલક=રોકડ નાણું.

પાઠ ૨૪

અડવો=એવકુદ

તોલ=ખરખર.

સુખદું=ગોળપાપડી

વળાવવા=વિદાય કરવા

વાસો રહેજે=મુકામ
કરજે.

ખોડી ખાર=ખેતરની

વારમાંથી જવા આ-

વત ખાટે છોડું પાડી

વચમાં મે પાંખીઆ-

વાળુ ફટકું લાકડું

કુખમાં ફૂલાં; આમડાનાં

ધી ભરવાનાં ફડાં.

ગાવતાર=શાહુકાર

ત્રેક=જોડથી ખુબ દકા-

ઈ રહેલી જગા.

હારે=સાથે

ચુકાની=માથેથી દાઢી

નીચે લઈ ખાંધેલો

લુગડાનો કકડો

તીર=ખાણ

કામદું=ધનુષ

સેરે=છે.

હોંકારા=ખુમાટા.

સે=છે.

ધોલ=થાપડ

ઝાપટ=ઝૂટ

પતીજર=વિશ્વાસ;

ભરોસો

પરખાવો=તપાસવો;

પરીક્ષા કરાવો.

ગાંક=પાર; હદ

વ્યસની=વ્યસનવાળો.

ગંજેરી, અરીણી,

દાડીઓ

આળ નહોમત; ખટો

પાપનો ઘડો ફુટવો=

છુપું રહેલું પાપ

જાહેર થવું.

દગો કોઈનો સગો નહિ=

કપટથી કોઈ પાર પડવું

નથી,

ઝંડો=જડતી; તપાસ.

અનદાતા=પોપણુ કર-
નાર

પાઠ ૨૬

સર્વદમન=રાજા દુષ્યંત
અને શકુન્તલાનો પુત્ર;
જરતા: અધાને દમાવ
નાર

બાળચેષ્ટા=બાળકની
રમત ગમત

તાપરી=તપશ્રયા કરનાર
સ્ત્રી

તપોવન=તપ કરવાનું
જંગલ; ઋષિઆશ્રમ

કાળજી=અંતર; મન
અંહુ=હંહુ

અકવર્તી=જેની આણુ
નાનાં મોટાં ઘણાં
રાજ્યો પર વર્તાતી
હોય તેવું

લક્ષણુ=શુભ

સતાવતો=પ્રજવતો

દીસંતી=દેખાતી

દંતકળી=જિગતા દંત

વણુ=વંશ; વિના

નિમિત્ત=સળખ; કારણ
કાલીકાલી=કાનનો પ્રિય

લાગે એવી

એલી=ભાષા; એલ

તોતલી=તોતડી; બોળડી

પુત=છોકરો

મલિન=મેલું

લેખીએ=ગણીએ

આશ્રમ=મઠ; તપોવન

આકૃતિ=પ્રાટ; ચહેરો

ચેષ્ટા=રમત ગમત

આશ્રમસ્થાન=તપરી-

ઓનું રહેણું

મુનિકુમાર=ઋષિ પુત્ર

ધર્મદારા=ધર્મ પ્રમાણે

પરણેલી સ્ત્રી; લગ્નના

સંબંધથી જોડાએલી

સ્ત્રી

દારા=સ્ત્રી

ત્યાગ કર્યો=તજ દીધો

પૂછપરછ=તપાસ

શકુંત=પક્ષી; મોર

શકુંતલાની=(શકુંતલાન

આવી) શકુંતલા આ-

વી અથવા શકુંત
એટલે મોર લાવી

માથેલો=(માનથેલો) મા

ઉપરના પ્યારથી ગાંડો

થએલો હોય તેવો

તરણુમો=એક ભાષામાં-

થી બીજી ભાષામાં

સમજણ પાડવી તે

વગર કારણે હમવાથી

જરા જરા દાંતની ક-

બીજો દેખાવ છે; અને

સમજાય તહિ એવી

બોળડી અને કાલી

કાલી-એલી એલે છે

એલે ચઢીને (બો-

ળામાં) બેસવાને આ-

તુર એવા છોકરાને

જે માણસ બોળામાં

લે અને તે છોકરાના

શરીરે વળગેલી ધૂળથી

જેનું શરીર મેલું થાય

તેનેજ નરીચવાન

બાણુવો

પાઠ ૨૭

શિક્ષણુ=શિખવાનું;

કેળવણી

વહાણુવટી=વહાણુ ચલાવનાર

મથી=મહેનત કરી

ધરિદો=વિચાર

ખંડ=જેમાં ઘણા દેશો

આવેલા હોય તે (જે-

મકે એશિઆખંડ)

સ્પેન=યુરોપ ખંડની

પશ્ચિમમાં દેશ છે

ટાપુ=ખેટ

શુદ્ધ=બરોબર; ખરેખરી

પવન પડેલો હતો=પવ

ન બધે હતો

આભ=આકાશ; ગગન

અધીરા=ધીરજ વગરના

ફ્રેસલાવી=પટાવી

ધમકાવી=ધમકી આપી

કંટાળ્યા=કાપૂર થયા

અશક્ય=(અનશક્ય)=

થઈ શકે નહિ એવું

સ્પષ્ટ=ખુલ્લાં

જમીનનાં પક્ષી=જમીન

પર રહેનાર પક્ષી

આશા=ખરોસો; વિશ્વાસ

આંખ ન મીંચતાં=ઊંધી

ન જતાં

આનંદભર્યા શબ્દો=ખુ-

શાલીના પોકાર

પહોણટાવો=સુરજ ઊગ

તાં પહેલાં અજવાળું

પડવું તે

કનડગત=હેરાનગતિ

ચુંબન=ખોડી; બચ્ચી

સ્વાર્થ=(સ્વ=પોતાનો+અર્થ=લાભ)=પોતાનો

લાભ

ખાતર=માટે

પાઠ ૨૮

સત્યવાદી=(સત્ય+વાદ

+દી) સાચું બોલવા

વાળે

યત્ન=હેમ

ફક્ષિણા=ચૂર કે ખાલ

જુને જમણે હાથે દાન

માં આપતી રકમ

કસોટી=પરીક્ષા; તપાસ

તેજક્ષણુ=તરતજ

મારગ=રસ્તો; વાટ

સર્વ સ્વ=બધું; સધળું

મુદત=મહેતલ; વખત

વેરેલ=વેરેલે

સ્થાનક=ઠેકાણું; જગા

અયોગ્ય=અનયોગ્ય)=

લાયક નહિ

કંટકવન=કાંટાવાળું

જંગલ

સુવાણી=દુ.ખ સહન ન

કરી શકે એવી

ક્ષત્રિયાણી=(ક્ષત્રિય+આણી)

ક્ષત્રિયની

ધરી

બોલ=વચન; કોલ

આગ્રહ=મમત

નિંદી=વગોવી

અર્ધાંકિયા=અર્ધાંગના;

ત્રી

મૂલ=કિંમત	પાઠ ૨૯	સંસ્થાન છે
સ્તંભ થવું=ઠરી જવું	મુરપાણુનો ધોધ=માંકડો	કાળભૈરવ=શિવનું ભ-
પાલવ=છેડો	ઘાટ; મોખડી ઘાટ	યંકર ૩૫
ચંડાળ=જંગીઓ; નીચ	જળધોધ=જેમખંધ	હરણ કાળ=હરણના કુ-
ક્રમ કરનાર	પાણીનો ઉચેથી પડતો	દકા જેટલું પહોળું
આચકો ખાચ છે=ખંચ-	મોટો પહોળો ધોધવો	ધેરું=મંદુરું
કાય છે.	ચાણોદ=ડભોદ પાસે	વારી=જળ; પાણી
મુડકું=લાસ; મરેણું	નર્મદા કાંઠે જત્રાનું	ઢાળ ઉતાર=ઢાળ પડતી
પ્રાણી	ઠેકાણું છે	પાત્ર=નદી વહેવાનો માર્ગ
જળામાંથી=દરમાંથી	સામેવકુણે=વહેતા પા-	શીણુ=ધોળા પરપોટા
અનાથ=(અ+નાથ)=	ણીની સામે	ભાસ=દેખાવ
ધણી વગરની; નિરાધાર	પનાઇ=ચપગ તળીઆ	અનંત=(અન+અંત)=
મસાણુ=મુડદાં દાટવા	ની નાની હોડી	છેડા વગરની
ખાળવાની જગા	ખાડુ=જુજ; ખભાથી	પરક માવાસી=પ્રદક્ષિણા
દેવું=દેણુ; કરજ	કોણી મુઝીનો હાથ	કરનાર
ફૂલ પાથરેલી જગાએ	ફેફસાં=શ્વાસની ધમણો	સદાવ્રત=(સદાન વ્રતો)=
મીલવાને ખીલકુલ લા-	આદિત્યેશ્વર=સૂર્યે સ્થાપે-	ગરીબ મુસાફરોને
યક નહિ એવી જે	લા મહાદેવ	ધર્મદા સીધું આપવું
કોમળ અને રૂપાળી	ગુરુદેશ્વર=ગુરુડે સ્થાપેલા	તે
છી, તે જેની અંદર	મહાદેવ	પાઠ ૩૧
ધણજ કાંઠાએ એવા	છાછરાં=થોડાં ઉંડાં	કનકમૃગ=સોનાનો
વનમાં ધણીની પછવાડે	રાજપીપળા=એ રેવા	હરણ
આલવા લાગી	કાંઠા એજન્સિમાં	પંચવટી=પાંચ વડનો

જથો; નાશકની સામે
ગોદાવરી નદીને કાંઠે
એ સ્થાન છે

નેત્ર=આંખ

કારે છે=સતોષ પમાડે છે
અલૌકિક=દેવી; અદ્ભુત
આ લોક (પૃથ્વી) માં
નહિ એવો.

મૃગલો=હરણ.

નિર્ભય=(નિર+મય)=
ધારતી વગરના.

મુટ્ટી=તરફ

આર્યપુત્ર=એ શબ્દ ધણી
ને જોલાવામાં વપરાતો
હતો. સ્વામી; રામ.

અયોધ્યા=ગોમરા સર્પ
નદીને કાંઠે શહેર છે.

છક=દિંગ; તાબુત

મૃગચર્મ=હરણનું ચામડું

જનકી=સીતા

આસન=મેઠક

અસુર=દૈત્ય

વેપે=પણી.

કારમી=વિદરાજ; બિહાર
મણી; ભયંકર
ચીસ=ગભરાટમાં બૂમ
પાડવી તે.

પર્ણકુટ્ટી=કુપડી.

દાળ=ધારકો

વજોવાઈ=ઉથલ પાથલ
થઈ

કડોર=વજ; કડવા

હરિઆળી=લીલોતરી-
ચાળી

અક્રમ અસાધ્યતામાં

નહિ આવે એવા
પરવાના એ શબ્દ
જોગી વાગે છે.

જગાવને=મોઢાવતી.

ગોદાવરી=સત્યાદ્રિ પર્વ-
તમાંથી નીકળે ચલા-
રાષ્ટ્ર. નિગમ ને ઉત્તર
સરકારના પ્રાંતમાં વ-
હી બંગાળી ઉપસાગર
ને મળે છે તે નદી.

એને કાંઠે નાશક, અબજક

રાજમહેદ્રી ને ચા-
નાન છે.

અતિથિ=ભિક્ષા માગવા
આવેલો માણસ

પ્રત્યે=તરફ

રાતાં થઈ=મુસે થઈ

જમર ચઢાવી=ડોળા
કાઢી.

વિદરાજ=બિહારમાં

ધારણ કર્યું=પ્રકાશ્યું

રખ=પાર પેડાંની ધુમટ
વાળી ગાડી; વહેલ

પાઠ ૩૨

કંબુસ=કમણ; બળીલ

દળદર=રિઆઈ

વિદ્યાર્થીના આશીર્વાદ=

ભાખ માગવી તે; અ.

સહ વિદ્યાર્થીઓ ભિક્ષા
લાવીનેજ ખાતા તેથી

ઝીક મારવી=પ્રથમ

પછાડી ધોવું

વારસો=વરીલો તરફથી

મળેલી પૂછ

ધ્યાસધ્યા=વધારાના
કંકણ=કરાવની નિ-
શાંતી તરીકે હાથમાં
પાણી લઈ જમીન પર
મૂકવું તે.

કૃષ્ણુ=કંઠુસ.

પાઠ ૩૩

અનાવટ=રચના; ગોઠવણ
નાસ્તિક=અધર નથી એ-
મ માનનાર
નાસ્તિકપણું=અધર નથી
એમ માનવું તે.

કર્તા=અનાવનાર; રચનાર
અસાધારણુ=અણીજ
કીમતીપણું=રૂપથી ગી-
પણું.

મેદ=શરીરનો એક ધાતુ;
અરખી (એ જગા માણુ-
સમાં વધારે હોય છે.)
કોમળપણું=નાળુકામ
આરામ=વિસામો
સરળતા=સહેલાઈ
સંસ્કણુ=સારી સંભાળ

ભમર=ભવાં
છાજલી=છજી
જતન=રક્ષણ; સંભાળ
કો ૧=આખનો એ જો
વાટે=તે; રાહે.

નસ=નસાવવાનું હમ
સે ૧=એ કાણું.
વક્તા=૧.૧૨ એમે-
રથી (કંઠ) જેવું
જણુ ૫ છે તેમાં રહેલી
તમામ સૃષ્ટિ
અધર=ગેરવ્યવસ્થા.
ગરજ સારે છે=કામ
કરે છે
સાખ=સાહેલી; પુરાવો
પૂરે છે=આપે છે.

ખુબી=તાસીર; અલિહારી

પાઠ ૩૫

વિસારે મૂક્યા વિના=
ભૂલી ન જતાં
પરસ્પર=એક બીજાનો
એટીપણું=આજસાધ
જૂસ્તર વિધા=પૃથ્વીનાં

પડ ઓળખવાની વિધા
ચિહ્નો=નિશાની.
ખોળ=તપાસ.
મુનીમ=કારભારી; મુખ્ય
મહેતો.

અમત્ય=જરૂર

ધ્યાન=લક્ષ

આધારે=ભરોસે

ખોદાણુ=ખોદકામ

સ્વાશ્રય=પોતાની મદદ

કાળજી=ચેટક; ખાંત.

કર્મ=નસીબ

ધારો=નિયમ; કાયદો

ફળ=પરિણામ.

અદકો=મોટો

આપ=પોતાનો

પુર=પુરા

અતાપ=પરાક્રમ

અધાથી મોટો પોતે
ઉદમ ઉદમ ઉદમ(જ)
છે; નસીબ બિચાડ
રાંકડું. (કંઠાળ) છે
પણ ઉદમનું પરાક્રમ.

પુરેપુર (મોટું) છે.

પાઠ ૩૬.

સફર=લાંબી મુસાફરી

ધનાદય=પૈસાદાર

દરીઆ માર્ગે=ગળા માર્ગે;

વહાણુ વાટે

વતની=રહેવાસી

ખિસ્તી=કંસુખિસ્તને

માનનાર.

વહાણુવડી=ખમાસી

કેપ=ભૂશિર

ઓફ=ની

ગુડ=સારી

હોપ=આશા

લિસ્થન=પોર્ટુગલની

રાજધાનીનું શહેર છે.

નાતાલ=અંગ્રેજીની દિવા-

ળી; તા. ૨૫મી ડિસેં.

બરધી આઠ દિવ-

સનો તહેવાર; ખ્રિ-

સ્તમસ.

માવ=ધીલિ.

ભોમીઓ=ગણીતો.

કાલીકટ=મલખાર કાંઠે

બંદર છે.

મથક=મુખ્ય દેકાણું

સિંહલદ્વીપ=લંકા

પરવાનગી=રગન; મળુરી

આવકાર=આકરસત્કાર

સમૃદ્ધિ=દોલત

ઝક=દિંગ; તાળુમ

નગરાણું=મેટ

ઝૂટ=પરવાનગી; રગન

ચક્રો=નુકસાન.

પૂણું=પુરેપુરી

માહીતી=અનુભવ

લિત=બહુ.

પ્રવેશકર્પો=દાખલ થયો

પાઠ ૩૬.

કમરાવ=અમીર

કાટલી=આદાની

તાબચું=નળી

પ્રયોગ=અજમાએશ

અનુભવ=માહીતગારી.

સ્કોટલાંડ=ગ્રેટબ્રિટનમાં

દેશ છે.

બુદ્ધિશાળી=અક્કલબાજ.

ગ્લાસગો=સ્કોટલાંડ દેશ-

માં મોગામાં મોટું

શહેર છે.

તમુનો=ધાટ; આકાર

ખામી=ખોડ

આરંભ=શરૂઆત

ધૂમકેતુ=પૂછડીઓ તારો

કલાંડ=સ્કોટલાંડમાં

નદી છે.

આટલાંટિક=એ નામનો

મહાસાગર છે. (એમાં

પાણી ૩૫૦ લાખ

ચોરસ મૈલ છે)

ઉપરાઉપરી=એક પછી

એક

કંજનેર=ખાંધકામનો

અનુભવી

દરજો=પદ્વી; ઓછો

ગતતુદિ=પોતાની

અક્કલ.

અપૂર્વ=પહેલાં નહિ થ.
એલી એવી
રેલવે=સોઢાની સડકનો
રસ્તો.
ફેલેમંદી=જીત
નિર્ભય=ખીક વગર
ખંત=કાળજી; એતક
નવાઈ=અચરતી
હવાઈ=હવામાં ઉડે એવું
એક જાતનું દારૂખાતું
જહોજલાલી=આખાદી
પાઉડ=પંદર રૂપીઆની
કિંમતનો સોનાનો
સિક્કો.

પાઠ ૩૯

મતભેદ=વિચારફેર; દરેક
જણનું જુદું જુદું
કહેવું તે
એકંદર=સામટો; કુલ
પુરાવો=સાબીતી.
પણ=પાયા; નિયમ
નિશ્ચય=ફરાવ

આખ્યાન=વાર્તા; કથા
શોખ=હઝિયા
શામળ=નરસિંહ મહે-
તાનો છોકરો
શીઘ્ર=તરતને તરત
ફરેલી
નળાખ્યાન=નળરાગની
વારતા.
મામેરૂં=મોસાળું
કવિત્વ=કવિપણ્યું
કવિત્વશક્તિ=કવિતા
ખનાવવાની આવડત.
આરોગ્ય=તંદુરસ્ત
ઓખા=આણાસુરની ક-
ત્યા; અનીરૂઢની સ્ત્રી
સુભદ્રા=દેવકીની પુત્રી;
કૃષ્ણની બેન; અર્જુ-
નની સ્ત્રી; અભિમન્યુ-
ની મા.
સુધન્વા=ચંપાવતીના
રાજા હંસધ્વજનો પુત્ર
પાત્ર=વિષય
રસીક્ષા=રસિક

પાઠ ૪૦.

રહેણી=રીતમાન
પેગંબર=અવતારી પુરુષ;
ધધ્વરનો સદેશોલાવનાર
ધડો=દાખડો
ખલીફા=મહંમદ પેગંબ-
રના વારસ
શસ્ત્ર=હથિયાર
વંશપરંપરા=ઓલાદથી
ઉતરી આવેલો
દમાશકસ=એશિઆઈ તુ-
ર્કસ્તાનમાં શહેર છે;
એ દુનિયામાં જુનામાં
જુનું શહેર છે.
પ્રપ્રૌત્ર=દીકરાના દીકરા-
નો દીકરો.
ખસિદાત=ખસિદાત
ગાદી.
અગદાદ=એશિઆઈ તુ-
ર્કસ્તાનમાં શહેર છે.
વૃદ્ધિ=વધારો
ધર્મધ્યક્ષ=ધર્મશુરુ
મુરખ્ખી=મોટો

કિનાર=અડી રૂપીઆની
 ડિંમતનો રૂપાનો સિ-
 કંકા (એ પહેલાં ચા-
 લતો હતો)

નાળુળી=નવાઈ
 ખજનચી=ખજનાનો
 ઉપરી

દક્ષિ=તળવર.
 જનાનખાનુ=ખરાનું રહે-
 વાની જગા; રણવાસ.
 હામ=નાણું
 મૂંઝ=જાન; સમજ.
 અલરશીદ=દક્ષિણી.

પાઠ ૪૧.

દેશાટન=દેશે દેશ કરતું
 તે; મુસાફરી
 શ્લોક=એ લીટીની સંસ્કૃત
 કવિતા;
 મિત્રતા=દોસ્તી; સૌખ્ય
 આપવડાઈ=જાતની ખો-
 દી મોટાઈ આપન-
 ડાસ; પતરાણ.
 કપટો=દુઃખો.

ચંચો=હરકત; અકચળ
 જાતિ મત=ગેતાની
 ડિંમન
 કૃતિ=કામ

નિહાળતું=જોઈને જોયું
 અપાર=પાર વગરની;
 ધણીજ

મિડાશ=મજન; આનંદ
 સ્મરણ=યાદદારત
 આવ=પ્રીતિ.
 પુરતી=રુપરી

પાઠ ૪૨.

ખારીલાપણું=દુઃખનાવડ
 અવગુણુ=દોષ
 અર્થ=મતલબ; સાર.
 ઉદાર=મોટા મનનો
 પ્રેમી=માયાળુ
 નીચ=હલકા મનનો,
 દ્રેપી=કીનાખોર; અદેખો
 ઉજળો=ખરો
 કૂરવણુ=ધનકીપણું
 દેષ=અદેખાઈ; વેર
 પ્રકટ થતી=ગર થતી

ખોળાયા કરતો=મનમાં
 કરતો

ધુંટાયા કરતો=જોખાયા
 કરતો

લુણ=છો, ધંપ, માટી
 વજેરમાં જે ખારો
 જામે છે તે

ખારીલા=કીનાખોર; દ્રેપી
 કલ્પ=અંતઃકરણ; મન
 ખ=અદાવત; વેર
 દાપમ=હંમેશાં

પ્રયુક્તા=આનંદથી ખી-
 લતું તે

કૃત્ય=કામ; કાર્ય
 સાધવામાં=પારવાડવામાં.
 કલાણો=અમુક
 દ્રેપીલા=ખારીલા
 ધિકાર=તિરસ્કાર
 કાશળદેશ=હાલ જે અ-
 હાર અયોધ્યા તથા
 આગ્રા પ્રાંતો કહેવાય
 છે તે
 ધાતકી=કૂર

દુશ્મનાવટ=દુશ્મનાઈ

પ્રેમ=માયા; હેતુ

હજુરમાં=પોતાની પાસે

વીર=મહાદુર

ભૂપણુ=શણુગાર

પાઠ ૪૩

સાંતિભરી=ધીરજવાળી

કરિઆણુ=તજ, લરંગ,

એલચી, મરી, મસાલો

વખાર=જથાજથ માલ

રાખવાનું ઠેકાણું.

છુટકો=છક્કા; ઉપાય

ધાર્દા=એમ પડેલી

હાડી અને બારે રીકર

ભોગરો=દીવાની વાટની

સળગતી સીણુગારી

જોત=સ્વર્ગની વાટ

રમ્યો=અનુષ્ઠાન

સ્થિર=શાંત

ખાસ=ધણી; અહુ

માર્ગ સૂઝ. અપો=

પાન જડયો

પાઠ ૪૫

આશ્વિન=આસો મહીનો

માવત=હાથીનો હાંકનાર

ખવાસ=હજુરીઓ આકર

ભાડ=મશ્કરો

વાહન=ખેતીને ફરવાનું

સાધન; ગાડી, રથ,

પાલખી વગેરે

અધીરા=ધીરજ વગરના

જગરણુ=ઉગ્ગરો.

ભોડ=ગીરદી; ડડ

આશ્રયકારક=નવાઈજેવું

સુંદરીઓ=સ્ત્રીઓ

રમણિક=તુંદર

સ્પર્ધા=પરસ્પરની ચડસા

ચડસા;

વિમલ=

રતુર=મં

પાતે અ

રસ્તો આ

આતંદ

સવાર=વરો

સરવસ

વરો=માલ વેચતાં ઉપ-
જેલા પૈસા.

પારણા=અપવાસ મૂક-
વો તે.

અષ્ટખણુ=(અષ્ટ+ખણુ)

આઠ ખણુવાળો

મુરજો=મઠી; નાના કિલ્લા

કીર્તિસ્તંભ=પાશ્વરીનો

ચાંબલો.

રાસ=કૃષ્ણ અને ગા-

પાંચોની હાંડીયા ર-

મવાની ફકીડા; ઘેરી-

આ જેવો નાચ.

ગોધડીયાં=ચાર ચાર

ઘડીએ મંદિર વિગેરેમાં

જે નગારં વાગે છે તે

તો ત=મોડું નગારં.

શંખનાદ=શંખનો અ-

વાજ.

શર્યા=પથારી

સરવસ

મંત્ર નો સ્તુતો સં-

અર્ચો સ્તુતો

પાઠ ૪૬.

ભાગ ૧ લો.

જેનું=નરભાદા;

પારંધી=શિકારી; વાધરી

લાગણી=દયાની અસર

સૂઝયું=સમજ પડી

રામાણુ=રામ અને સ્ત્રી-

તાનાસ્નેહ સંબંધી ત-

થા સીતાને હરી જનાર

રાવણની માઠી સ્થિતિ

સંબંધીનું કાવ્ય;

સુગ્રીવ=વાલી વાનરનો

ભાઈ.

હનુમાન=વાનર (એની

ઉત્પત્તિ વિષે અંજની-

ની કથા જોવી)

અંગદ=વાલી વાનરનો

પુત્ર (એ બૃહસ્પતિનો

અવતાર હતો)

જામુવાન=રામને સહાય

કરનાર રીંછ (એ

વિધજીના અગ્રસામાંથી

ઉત્પન્ન થયો હતો)

વાનર=વાંદરા

પત્તો=કામ; ઠેકાણું.

અશોક વન=અગીચાનું

નામ છે

એવાણી=નિશાની,

સમાચાર=અખર

અનુચર=(અનુ+ચર)

સેવક; દાસ

પડાવ=મુકામ.

વિષ્ટિ=સલાહનું કહેણ

વિભિષણુ=રાવણનો ભાઈ

સમાધાન=સલાહ

સલાહ=અભિપ્રાય

કુલકણુ=રાવણનો ભાઈ

દ્વિક્રિજિત=રાવણનો પુત્ર

પ્રવેશ કર્યો=દાખલ થયો

અયોધ્યા=રામનું રાજ

નગર

ભરત=સમનો ભાઈ

(કૈકેયીનો પુત્ર)

ગર્ભવંતી=દેહાડાવાળી

જોડકા=સાથે જન્મેલા બે

બાળક

અશ્વમેધ=અવા રાજાઓ

પરે જીત મેળવીને કર-

વામાં આવતો હોમ

પતિપત્ની=ધણીધણિ-

આણી

રાજના ધર્મ=રાજની

કરજ

હંતુ=મતલબ

પાઠ ૪૬

ભાગ ૨ જો.

ભરતકુળ=ભરત રાજનો

વંશ

હસ્તિનાપુર=દિલ્હીની

ઉત્તરે ૬૦ મૈલપર

પાંડવ દૌરવની રાજ-

ધાનીનું શહેર હતું.

ધમનો અવતાર=ધ-

ર્માત્મા

ગદા=આંકડાના ફૂલના

ધાટનું સોઢાનું બારે

હથિયાર.

આણાવણી=તીર માર-

વામાં હોશિયાર

દૌરવ=કુરુના વંશના;

ધૃતરાષ્ટ્રના છોકરા

નિષ્કળ=નકામી; ફેકટ

સ્વયંવર=કન્યાએ પોતે

વર પસંદ કરી પર-

ણવું તે.

મ=છવેંધ=ઉંચે રાગેલા

માછલાનું પ્રતિબિંબ

પાણીમાં જોઈ ઉંચે

જાણુ મારી તેની આંખ

વીંધવી તે

વરમાળ=કન્યા પોતે

પસંદ કરેલા વરને જે

માળા પહેરાવે છે તે

હિંદ્રપ્રસ્થ=ગુપ્તી દિગ્ધી

(એ જમના નદી

પર હતી)

રાજસૂય=રાજાએ કર-

વાનો યજ્ઞ

જુગદુ=જુમાર

શકુનિ=ગાંધાર દેશનો

રાજા; દુર્યોધનનો

મામો

મહાભારત=પાંડવ કૌરવ

ના યુદ્ધનું પુસ્તક.

કોણાચાર્ય=અશ્વત્થામા-

ના પિતા; પાંડવ કૌ-

રવના ગુરુ

રથિર=લોહી

ભાખપિતામહ=શંતનુ-

ના ગંગાથી કિંપત્ર

થએલો પુત્ર

વણુશ્રમ=(વાણુ +આ-

શ્રમ)=ચાર વાણુ અને

ચાર આશ્રમ

સ્ત્રીધમ=સ્ત્રીની ફરજ

સ્વરૂપ=અર્ધ રૂપ

પાઠ ૪૭

અંગકસરત=શરીરને

કમવું તે.

નર્યા=નિરોગી

બિન્ન બિન્ન=ગુદા ગુદા

જાનતંતુ=મગજને ખ-

બર આપનાર તાંતણા

ચક્ષુનવલન=કાલચાલ

ઉત્સાહ=ઉમંગ

દીલા=કમજોર.

કંતાઈ=તવાઈ; સુકાઈ

ગળી જન્ય=અશકત

થઈ જન્ય છે.

ગુદા=અશકત; નકામા

સત્તા=જોર; શક્તિ

ખોખરૂપ=ખારે

ત્વરા=ઝડપ.

પોગણ=પુષ્ટિ; યજ્ઞ

શરીર હલકું ફૂલ થાય

છે=જનગુણ આવે છે.

પ્રલેખુ=પેટમાંના જમ-

ણી તરફનો એક ભાગ

ખરોળ=પેટમાંની ડાબી

આગુની ગાંઠ; તક્તી.

ગુરદા=મગ પિંડો; પેદુમાં

રહેલી પિત્તાચની ગાંઠો

મંદ=કમતાકાત; કમજોર

પુષ્ટિ=જોર; યજ્ઞ.

હસ્ત=ઝાડો

ખુલાસે=સાફ.

અપચો=અગરણ.

કમજીઆત=ઝાડાનું

રોગણ.

નિર્થક=નકામા

ધોડા=તરંગા; ખોટા યુદ્ધ

ધસધસાર=ગેરેએ તેવી

નિરધર્મી=કિયોગ વગ-

રના

વીતેછે=ખમતું પડે છે

ચહેરો=શીકલ

લાલી=માલાશ; તેજ

વદન=મુખ; મોં

નિસ્તેજ=રીકું; તેજ વ-

ગરતું

પથારીવશ=માંદો; ખિ-

માર

તાલીમઆજ=પહેલવાન

મગદળ=હાથ કસરતનું

એક સાધન

ખનેટી-એ છેડે ગુફાવા-

ળી કસરતમાં વપરાતી

લાંબી સાંકડી

દંડ એ હથેતે એ પગ

જમીન સાથે ટેકી શ-

રીરને હથેતી નીચું કર-

વાળી જે કસરત તે

વિનોદ=આનંદ; રમત

ગમત

શિક્ષણ=કેળવણી

નજર જેણે છે=વાન

ચાંદ છે.

સંજોગ=વખત

આંખમીચીને=વગર નિ-

ચારે; ઘણી

હદ=સીમા

પાઠ ૪૯.

પરોપકાર=(પર+ઉપકાર)

પારકાનું બહું કરવું

તે; પર કલ્યાણ

પુણ્ય=ધર્મનું કામ

પાપ=અધર્મનું કામ

કત્યાદિ-વચેરે

અનહદ = +

ધણી

વિદ્યાલય =

કાણું

એ=મમે; પસંદ પડે

બલમનના નિવસ

કુશળતા હો.શયા

લોકોપકાર=(લોક+ઉપ-

કાર)=લોકોનું બહુ

વૃત્તિ=વિજ્ઞા

મરણ શબ્દા=મરણ પ-

થારી

ભારે=મુશ્કેલીવાળા

મણુ=શક્તિ

ધસા =ખરચનું

સાંકડું મન ખખલાઈ

દાખલો=દાખલ; કિદાકરણ

લોક કલ્યાણનો માંડરો

રંગે= રોપકારનાં કામ

કરે

અહિત=નુકસાન; હાનિ

પાઠ ૫૦

વનદેવતા=વનની દેવી

વતી=પવિત્ર માન-

વંતી

આત્રેયી=આતિ મહિની

પુત્રી

સમાગમ=મુલાકાત;

મેળાપ

પાવન થાઉં છું=પાવન

થાઉં છું

દંડકારણ્ય=નર્મદા અને
ગોદાવરી નદી વચ્ચેના
પ્રદેશમાં આવેલાં
વનો

પ્રવાસ=સુસાદરી

વિદ્ય=દ્વરકા; અડચણ

કાળજી દે છે=મન

સંતોષ પામે છે

સંસ્કાર=નામ પાડવું,

વાળ ઉતારવા, જ-

નોઈ દેવી વગેરે ધર્મ

ક્રિયા

અહણ કરવે=સમજવાને

વિમગ્ન=સ્વચ્છ; નિર્મળ

સુખિન=સાર પ્રતિબિંબ

હીકરી=નાનું હીકર

વજ્રપાન=સખત દુઃખ

અંધતી=વસિષ્ઠની સ્ત્રી

(એ સખત ઋષિની સં-

વામાં હમેશ રહે છે.)

રઘુકુળ=રામનો વંશ

મોટા=વડે

ઋષ્યશૃંગ=શૃંગમુનિ, દ-

શરથના જમાઈ

સુની=ખાલી

વજ્ર=દંડનું હથિયાર

દ્રોમળા=કોમળ

મહાત્મા=મોટા પુરુષ

વાસતી=ચંદ્રેવીનું નામ છે

અગરવ=એ નામના

ઋષિ; વરણ ને ઉર્વ-

શીતા પુત્ર છે.

વાલ્મીકિ=એ નામના ઋ-

ષિ; રામાયણના કર્તા

ગુરુજી તો શુદ્ધિમાન અને

હોડ એ બંનેને એક

જ રીતે શીખવે છે,

તે ગુણીને સમજવાની

શક્તિ આપતા નથી;

તેમજ હોડની કોઈ દિ-

વસ ઓછી પણ કરતા

નથી; તોપણ પરિણામે

મોટા ફર જરૂર નજરે

પડે છે. જેમ સ્વચ્છ

મણિમાં જેવું સારું પ્ર-

તિબંબ પડે છે, તેવું

હીકરામાં પડતું નથી

(મતલબ કે શુદ્ધિમાન

અને જડમાં મોટા ફર

નજરે પડે છે.)

વજ્રથી પણ ઘસા કઠણ

અને ફૂલથી પણ ઘણા

કોમળ એવા મહા પુરુ-

ષના મનને અહાં કાણ

જાણી શકે? (મતલબ

કે કોઈ જાણી શકે નહિ)

પાઠ પર

પંચાંગ=ત્રીપણ; જોમાંથી

તિથિ, વાર, તારીખ

નક્ષત્ર, યોગ, કરણ,

વગેરે માલમ પડે છે તે

શક=યજ્ઞ; સાલ

વિક્રમ=હજીરનો પરમાર

વંશનો રાજા

ગ્રાસિવાહન=પૈશ્વ નગ-

રીનો રાજા

દીવરીસાલ=મહામદ પે-

ગળર મહકથી સદીને

જતા રહ્યા ત્યારથી ગ-
ણતું મુસલમાની વર્ષ
પારસી સાલ=યજદેજર-
દી વર્ષ

સંવત=વપ
પૈઠ્યુ=ગોદાવરી નદીને
કહે શહેર છે.

વેતાળ=મૂતની એક
જાત; પિશાચનો રાજા

અભિષેક=નવા રાજાને
ગાદીએ બેસાડતી વેળા
દૂધ પાણી વગેરેની
ધારા મંત્રો બોલીને
કરવામાં આવે છે તે

પાઠ ૫૨

સદાકાળ=કુમેશાં
રસ્તું=ગીલીટ ચઢાવ્યું
લહેર=ખુમારી

ભંગડ=ભાંગ પીનાર
મંડરીસ; ચીડ
ભાભો=એક શબ્દ; વાંસ
ની અંદર બેસાડેલું

લોહાનું કળું
ખૂમરાણુ=ખુમાટા

હાલ=અચાવ કરનાર
ઢાંકણા જેવું હથિયાર

નાદાની=બેવકુશી
વંશપરંપરા=પેઢીધરપેઢી

તરછોડી=ચિકારી
પરાણે=ખળાતકારે

ફલીત્ર=કારણ; પુરાવા
પાઠ ૫૩

ખારોટ=માટની એક
જાત

પસાયતું=ઈનામમાં આ-
પેલી જમીન

ઉર્મિ=ઉમંગ; એકાએક
જે ઈચ્છા થઈ આવે તે

સંવાદ=સવાલ જવાબ;
વાહવિવાદ

ભોજ સમોવડ ભૂપ=

ભોજ રાજા જેવો
મોટો (વિદ્યો તેજક)

સમોવડ=સરખો
ઉત્તેજન=આશ્રય

ઉર્દુ=મુસલમાનની
સિંહાસનખત્રીસી=ખત્રી-
સ પુતળીઓએ કહેલી
વાત

કડી=કવિતામાંનો ચાર
ચાર અથવા બીજા
ચરણનો ભાગ

કથે=કહે
સુઝામોતેરી=પોપટ કહે-

લી ૭૨ વારતા

ખધાથી સમજી શકાય
તેવી બાપા, કવિતાની વૃક્ષ

ને ખધાથી સમજી શકાય
તેવી વાત, વિવેક અને

શિખામણ કહે તેજ
એક કવિ માણસ છે.

રંજન=ખૂશ
રસ=લહેજત

પરદુઃખભંજન=(પર+
દુઃખ+ભંજન) પારકાનું

દુઃખ દૂર કરનાર
કાપા=૭ ચરણની

કવિતા

પાઠ ૫૫

પ્રતિષ્ઠા=આખર; મોટાદ
મહાજન=મોટા માણસ;
લોકનાં ટોળાં

ડાઘુ=ખાળવા જનાર;

સ્મશાને જતા માણસ

રાજદાર=રાજ કચેરી

સંભાળણુ=વાતચીત;

વાદવિવાદ

વિવાદ=સામાસામા સ-

વાલ જવાબ.

સતપુરુષ=સારી માણસ

ગામ ભેગા કરે=ગામમાં

દાખલ કરે.

દીર્ઘસૂત્રી=કામમાં ઢીલ

કરનાર માણસ; લાં-

બા તાંતજીવાળી;

સુતરફેણી

વાંકવાળી=ગુણમાં આડી

આકારમાં વાંકી

આચમન=જમણી હથે-

લીમાં થોડું પાણી

લઈ પી જવું તે.

ભણ્યા પણ ગુણ્યા ન-

હિ=વિદ્યા શિષ્યા પણ

અનુભવ કરતાં પણ

આવડ્યો નહિ.

વિદાય કીધા=વળાવ્યા

પાઠ ૫૬

પેગંબર=(પેગામ=સંદે-

શો+અર=લાવનાર)=

ઠધિરને ત્યાંનો સંદેશો

લાવનાર.

હજરત=હિયો હરજળે

ધરાવનાર મુસલમાનને

બોલાવવામાં વપરાતો

માન ભરેલો શબ્દ

ઠરલામ=આસ્થા

મૂર્તિપૂજક=(મૂર્તિ+પૂ-

જક)=મૂર્તિને પૂજનાર

શ્રીમંત=(શ્રી+મંત)=

પૈસાદાર

પ્રેમાળ=(પ્રેમ+આળ=

વાળો)=આપણુ

પુનર્જન=(પુનર=ખીજી

વાર+જન)=ફરીથી

પરણવું તે.

કાઢપાપણુ=લાકડા ને

પત્થર

નિયંતા=ચલાવનાર

અનાદિ=(અન=નહિ+

આદિ=શરૂઆત)=જન્મે-

ની શરૂઆત નથી તે

અનંત=(અન+અંત)=

પાર વિનાનો

ખુદા=પરમેશ્વર

પરિપક્વ=ખડકા; મજબુત

વહી=જીપ્રાઈલ ફરેસ્તા

ખુદાની તરફથી જે

સંદેશો લાવેલા તે

અનુયાયી=સાથે અથ-

વા પછવાડે ચાલનાર;

સેવક; શિષ્ય

તુચ્છકારી=ધિક્કારી

ચઢનશીલતા=જાંતતા

મહુપદેશ=(સિદ્ધ+ઉપદેશ)

=સારી શિખામણ.

વજનદાર=નકરવાળા.

અએસર=(અ+સર=

જનાર)=મુખી;

આગેવાન

પ્રાસાદિક=કૃપા ભરેલી;

દેવી,

નિષ્કામ=સ્વાર્થ વિનાનો,

ધાર=ઉપાય

પ્રપચ=કાવતરં

નિરૂપાયે=નાઈલાગે,

શસ્ત્ર હથિયાર

પરંત=મુખી

પ્રસાર=ફેલાવો

ધર્મોપદેશક=ધર્મનો

બોધ કરનાર

સુરાપાન=દાર પીવો તે,

સાનાજિક=સમાજનો

લગતી.

ગિરિઆ=એશિઆઈ

તુર્કસ્તાનના એશિઆ

ગૈનરની દક્ષિણમાં

પ્રાંત છે.

ઈસ્તખુલ=દુરોપી તુર્ક-

સ્તાનની રાજધાનીનું

શહેર છે.

નહોજલાલી=આત્માદી

દક્ષિણેશુર=પલકમાં ના-

શ થાય એવો; નાશવંત

કુરાન=મુસલમાની ધર્મ

પુસ્તક; મહંમદ પેગં-

બર સાહેબની આજ્ઞા

અને વચ્ચેના સંબંધનું

પુસ્તક.

સમાજ=જ. સ

૫૭૧, ૬૦૯, દરરને

૬૩૨ માં શું બનાવ

બન્યો? પેગંબર સાહેબ

ને મક્કાથી મદીને જ

વાનું કારણ શું? મહં-

મદ પેગંબર સાહેબે કયા

ધર્મ અજ્ઞાત્યો એ ધર્મ

માનવો? દુનિયામાં

હાલ કેટલા માણસ છે?

મહંમદ પેગંબર સા-

હેબે શું ઉપદેશ કર્યો?

અરબસ્તાન, ઈરાન,

રૂપેન, મગ્ગ, મદીના

ઈસ્તખુલ, અસરા, ન-

કશામાં બતાવો.

પાઠ ૫૭.

અહણુ કરવું=સ્વીકારવું

પાળવું.

હસ્તુર=મેળેદના ગોર

આહુરમઝદ પારસી ધર્મ

પુસ્તકમાં કહેલા પૃ-

થ્વીના પેદા કરનાર

અને પાલન કરનારનું

નામ

કસ્તી=પારસીની જનોઈ

સદરો દુટ્ટી બાંહેવું

માદું પહેરણું

ધૂપ=સુગંધી ધુમાડો

અપણુ=આપી દેવું તે;

બાળિદાન

લગ્નવિધિ=લગ્નક્રિયા

અગિઆરી=(સંસ્કૃત

અગન્યાગાર ઉપરથી)

(અગ્નિ=દેવતાનું આગાર

=સ્થળ)=પારસીઓના

આતશ બેહેરામ પૂજ

વાળી જગા; પારસી	પાનપત નામથી ઝો	તુ=ઠકારી=ધિકારી
ઓનું દેવળ; (એમાં	ળખાય છે)	મંગ=જળમરી લગાઈ
પવિત્ર અગ્નિ એટલે	શાણેશ્વર=જમના નદીપર	જખતર=ગોદાની જગા
આતશ રાખે છે)	પંજાબમાં શહેર છે.	વાળો અંગારખો
મોખેદ=પારસીઓનો	ભંગાણુ=તૂટ; નાસોનાસ	હેવાલ=વૃત્તાંત; ખ્યાન
ગોર; અધ્યાસ.	મિટ્ટી દાણાદાણ=તદન	આશ્રિત=આસરો મેળ
સવાલ-પારસીનો	પાયમાલી	વી રહેનાર
મળ દેશ કયે? શા માટે	મિટ્ટી દાણાદાણ કરી	શબ્દવેન=શબ્દ ક્યાંથી
ધરાન છેડવું પડ્યું?	નાખી=તદન પાયમાલ	આવે છે તે પારખી
દીવખંડરથી પારસીઓ	કરી નાખ્યાં; ધારીજ	નિશાન તાકીમે છો-
ક્યાં ક્યાં ગયા? પાર-	નહારી દુઃખદાયક સ્થિ	વામાં આવે છે તે.
સીઓનો ધર્મસમજવો.	તિમાં આપ્યો	સવાલ-મહંમદ ગીઝની
પારસીઓનું જત્રાનું	ધવાયો=ધાયવ થયો.	ક્યાંનો પાદશાહ? એણે
હેકાણું ક્યાં છે?	લાહોર=ચાંદી નદી પર	હિંદુપર દેટલી સ્વારી
પાઠ પઠ	પંજાબનું મુખ્ય શહેર	કરી? સ્વારી કરવાનો
ગીઝતી=અફઘાનિસ્તાન	છે. (વોશ પોન્	હેતુ શું હતો? મૃત્યુગળને
નું મુખ્ય શહેર	ગવનર મંદ ન	એ બખાવો. ઇ. સ.
ટક્કર લેવાને=પ્રમે	મનમાં ખટક્યા કરતી=	૧૯૧૧ ને ૧૯૧૩ માં
થવાનો	મનમાંથી ભુલાતી તહિ	શું બનાવ બન્યો? મહ-
વીર=યોદ્ધો	વારંવાર બાદ આવતી.	મહ ધોરીએ હિંદુ-
હર્ષ=ખીજે નામે; અથવા	હરણ કરવું=મળાતકારે	સ્તાનપર સ્વારી કરી ભારે
પાણીપત=કુશલિત (હાલ	લઈ લેવું	રજપુતોના ક્યાં ક્યાં
ત્યાં નાનું ગામ છે તે	મેદીલ=નાખુશ	મુખે રાખ્યો હતો?

પાઠ ૫૯

જડ=મૂળ

યજ્ઞસ્વી=કીર્તિમંત; ના-
માંકિત

એશક=(એ+શક)=નક્ષી

તેજસ્વી=પ્રકાશીત

હેજાનગતિ=દુઃખ

લખાણુ=શ્રેષ્ઠ; દસ્તાવેજ

તમાળી=સરકારે ખેડુતોને

ધીરેલાં નાણાં

દસ્તાવેજ=શ્રેષ્ઠ; લખાણુ

બધે=પાણીનું રોકાણુ ક-

રવાને વ્યવેલા પુસ્તા

મહેસા=પાઠશાળા; વિ-

દ્યાલય

સરાઓ=વટેમાર્ગુઓને

હિતરવાનીધર્મશાળાઓ

પડનર=પડી રહેલી

ખેદાણુ=ખેતી

બીવરોજગારી=(બીન=

વિના+રોજગાર+ધ)

નિરધર્મી

જ્ઞાનપ્રવરણ દીલી;

દયાની લાગણી

કનડતો=હેરાન કરતો

કામેલ=હોશિયાર; પ્રવીણ

સવાલ-તથલખ વંશ

ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલા

વર્ષ આલ્યો? ફિરોજશા-

હની મા રજપુતાણી હતી

છતાં મુસલમાન સાથે

પરણવાનું શા માટે કપુલ

કયું? ફિરોજશાહનાં લો-

કાપયોગી કામ ગણાવો.

પાઠ ૬૦

તૈમુર=સમરકંદનો મો-

ગલ બાદશાહ

પક્ષ=તરફેણ

ખુનરેણુ=કતલ

સમરકંદ=શિઆઈ ત-

ર્તરીમાં શહેર છે (એ

માં તૈમુરની કબર છે)

અસ્તવ્યસ્ત=છિન્ન બિન્ન

અતિશયોક્તિ=હોય તેના

કરતાં અતિશય વધા-

રતિ ને ફેલું તે

દરમિઆન=અરસામાં

વચમાંના વખતમાં

કૂચકરવી=લસકરનો મુકા-

મ ઉઠાવી આગળ જતું

મીરત=આગ્રા ને અયો-

ધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતમાં

લસકરી ડાવણીનું શહેર

છે

હરદ્વાર=ગંગા નદીપર

જત્રાનું ધામ છે.

અરાન્ય=(અ+રાન્ય)=

અધેર; રાજ વગર

સવાલ-ઇ.સ. ૧૩૬૫

ને ૧૩૯૮માં શું બનાવ

બન્યો ? તૈમુરની ટુંક

હકીકત કહો

પાઠ ૬૧

મુદ્દનીતિ=સડાઈ કરવા-

ની રીત

રાજનીતિ=રાજ ચલા-

વવાની રીત

અકબર=આબરના દીકરો

હુમ્મયુતો પુત્ર (એનો જન્મ ઉમરકોટમાં ઇ. સ. ૧૫૪૨માં થયો હતો.)	મહેમુઝખાતુન=જમાખધી ખાતુન આઈન અકબરી=અક- બરના કાબદતું પુસ્તક અમુલજલ=અકબરનો વડો પ્રધાન વિધવાવિવાહ=પુર્નલગ્ન થાળે પડયું=શાંત પડયું; અધેર મટયું. અનુપમ=જો બીજા કોઈ- ની સાથે સરખાવી ન શકાય તે; સર્વોત્તમ મીર અદલ=મુખ્ય ન્યા- યાધીશ. કાજી=કુરાન પ્રમાણે ઇન્સા ફ કરનાર. સવાલ=અકબરની કા- ફિંદાનું વર્ણન કરો. અ- કબરે કયા કયા પ્રાંતો જી- ત્યા? અકબરે કયા કયા મુધારા દાખલ કર્યા? પાઠ ફર. હલદીવાટ=અરવલી પ-	વંતનું મેદાન. તુર્ક=મુસલમાનની એક જાત ભેટો=મેળાપ; મુલાકાત દેહરક્ષક=શરીરનું રક્ષણ કરનાર વારસ=મરણ પછીનો હકદાર ઉન્મત્ત=તોફાની કતલ=કાપાકાપી જખમ=ઘા એકઝ=એકઠા અણીની વખત=મારીક વખત જમાવ=મીડ; ટોળું દાખવી=ખતાવી ગ્વાલિઅર=મધ્ય હિંદ એજન્સિમાં સિંધીઆ- ની રાજધાનીનું શહેર છે. પદમલ=(પદ+મલ)=ગા- દી પરથી ઉડાડી મૂકેલો રણમુખિ=લડાઈની જગ્યા
--	---	--

સર્વત્ર=અધે
તંબ=ધોડાનો અંધ
પુંછળ ફરી=પાછળ ફરી
ચંચુનરો=ચોતરો
સ્વામીભક્તિ=ધણીપર
પ્રેમભાવ

સવાલ-પ્રતાપની મ-
હાદુરીનું વર્ણન કરો

પાઠ ૬૩

સરટામસરો=જહાંગી-
રના રાજ્યમાં હિંદોડ-
થી આવેલા બકીલ
હુસ્તી=મરજી મુગજી
જહાંગીર=(જહાં=દુનિ-
યા+ગીર=જીતનાર)=
દુનિયા જીતનાર
કોલકરાર=મરતખરા;
કરાવ
હેવાલ=ટનાંત; ખ્યાન
આગતાસ્વાગતા=પરેણા
ચાકરી
જડતી=તપાસ
માનમરતખો=આખર

અને મોટાદ
ગણુના=ગણુરી
ખરાનપુર=લાપી નદીને
કાંઈ મુસલમાની વ-
સ્તીનું શહેર છે.
(અહીંનાં શેલાં ને સા-
લ્લા વખલુવા છે.)
ચિલાડ=વાડની જુની
રાજધાનીનું શહેર છે
અજમેર=રજપુસ્તાન
માં શહેર છે
દોઅસ્ત પડી આંગવા
માંડયો=ગેરખ દોઅસ્ત
થવા લાગ્યો
કળિરો=કંઢાકટ
ધવર=પોતીધવર; બાહ-
ચારો
હુકા મરજી=ટોળ રૂપા
સારા અંતેડરખવાળો=
શુદ્ધ મનનો
શેખ=હિંદી
દહ=દરિયાદ
તુલા=એક પાસે પુરુષ

અને બીજો પાસે કીમ-
તી ધાતુ છે જવાહીર
મજા તોલ કરવાની
ક્રિયા
કનાતો=તંચુની કપડાની
ભીંત
ખટપટકપટ
તુરજલાં=(તુર=તોજા
જહાં=દુનિયા)=દુનિ-
યાનું તોજા (એવું નામ
પાવાનું કારણ એ કે
એ ધણીજ ખુબસુરત
હતી) જહાંગીરની
બેગમ

કરમાન=હુકમ

સવાલ-સર ટામસરો
ને આજણાવો. સર ટા-
મસરોએ જહાંગીરના
રાજ્ય વિષે શું લખ્યું છે?

પાઠ ૬૪

જહોજહોલી=દમદમો;
આખાદી
મયુરાસન=મયુર=મોર

આસન=એક)=મો-	દિવાની=લેણદેણ સંબંધી	તાજમહેલ=મહેલનું
રના આકારની એક,	જાજરી=ચોરી, ખુન,	નામ છે. (એ મહેલ
તપ્તે હાડસ એમાં	મારામારી વગેરે સંબંધી	શાહજહાંએ પોતાની
હીરા, માણેક, મોતી	એલચી=ચકીલ	બેગમ મુમતાજ બેગ-
વગેરે રત્નો જડાવ્યા	હાજરી=તપાસ	મની યાદગીરી માટે
હતાં તેની કિંમત	તપ્તે તાડસ=મયૂરાસન	આઆમાં બંધાવ્યો હ-
ટેવર્નિઅર નામના યુ-	ગજ=સોદાનો સળાઓ	તો. એના જેવી સુંદર
રોપી ઝવેરીએ સાડા	ચોપલીઆં=ચાર ફૂલ	ધમારત દુનિયામાં
છ કરોડની કરી હતી	ભાયા=તીર રાખવાની	બીજી નથી.)
બવ્ય=મોડું; સુંદર	કોથળાઓ.	વેનિસ=ઈટાલીમાં આ-
રાજચિહ્ન=રાજ તરી-	જાહર=ઝૂલતી કોર;	દિઆદિક સમુદ્રપર
કેની નિશાની	ઝૂલ	બંદર છે.

સવાલ—શાહજહાંને ઓળખાવો, ટેવર્નિઅરે શાહજહાં પાદ-
શાહની જાહોજલાલીનું વર્ણન કર્યું છે તે પરથી આપણને શું જ્ઞાન
થાય છે? મયૂરાસન અને તાજમહેલ વિષે જે જાણતા હો તે લખો
મયૂરાસન કોણ લૂટી ગયું?

પાઠ ૬૫

શિવાજી=મરાઠી રાજ્યનો	ઔરંગઝેબ=શાહજહાં-	ધકકો=હાનિ; નુકસાન
સ્થાપનાર (એ શાહજી	નો ત્રીજો પુત્ર; આ-	પ્રસંગ=સંબંધ; ઓળ-
એસલેનો પુત્ર થાય	લમગીર.	ખાણ
એનો જન્મ પુના પાસે	ઝનુન=જુસ્સો; આવેશ	વિજાપુર=દક્ષિણ મહા-
ના જુનર મામમાં	વિષમ=હિલરાં; નદારાં;	રાષ્ટ્ર પ્રાંતમાં શહેર છે.
૧૬૨૭માં થયો હતો.)	કહ્યું.	સામેલ=દાખલ
	કુમકમમદદ; આશરો	રસ=દિમંગ; મજા

કોડો=મણોજ	બાબુલ=દરવાજો	ખરો માનનાર.
કુટકારો=કુટકો	બાબુલમંડલ=મંડળો	નગરકેદ=આસનકેદ
હિલ્કા=હિલ્કા; મરજી	દરવાજો; મુરત	કટો=ખરો
અહમદનગર=મહારાષ્ટ્ર	ચુસ્ત=આગ્રહથી વળગી	અણુવિશ્વાસ=અપતીજ
માંસીના નદીપર શહેરછે	રહેનાર	મંત્રી મંડળ=પ્રધાન
હાપો મારી=હલ્લો કરી	સર કર્યા=જાણે કર્યા	મંડળ
કિલ્લેદારો=કિલ્લાની ચો.	ધર્માંધ=(ધર્મ+અંધ)	નિષ્ઠા=આસ્થા; શ્રદ્ધા
કી કરનારાઓ	=પરધર્મની નિંદા કર-	વિગ્રહ=લડાઈ; ઝગડો
વિશિષ્ટ=સલાહનું કહેણ	નાર; પોતાનો ધર્મ	

સવાલ—મરેડી રાજ્ય સ્થાપનાર કોણ ? શિવાજી દિલ્હીથી કેવી યુક્તિ કરી નાસી ગયો ? શિવાજીનું દુક વૃત્તાંત લખો ?

પાઠ ૬૬.

ધન=નફર	ગતિશક્તિ	દુરબીન=આંધ્રેની વચ્ચે
શોષ=તપાસ; ખોળ	ધરી=પૃથ્વીના મધ્ય બિં	જોવાનું કાચનું ચંત્ર.
ઉપગ્રહ=મુખ્ય ગ્રહની	દુમાં ચમકે ઉત્તર દ-	સૂર્યમાળા=સૂર્ય, નાના
આસપાસ ફરનારો	ક્ષિણ જે કલ્પિત રેખા	મોટા ગ્રહો, તેમના
નાનો ગ્રહ	જાય છે તે	ચંદ્રો, ખરતા તારા
નરી=એકલી; ખુલી	કક્ષા=ગ્રહોને સૂર્યની આ	અને ધ્રુવકેતુઓ મળી
	સપાસ ફરવાનો માર્ગ.	ચમ્પેલું મંડળ

સવાલ—સૂર્યની આસપાસ કોણ કોણ ફરે છે ? સૂર્યમાં કેટલી ગરમી છે ? સૂર્ય જે પદાર્થોને ગરમી તથા તેજ આપે છે તે પદાર્થો કેવાં રૂપનાં હોય છે ? ગ્રહ એટલે શું ? ગ્રહ શાથી શાથી ઝાળખાય છે ? બધા મળી મુખ્ય ગ્રહો કેટલા છે અને તે કયા કયા ? સૂર્યથી બહાર પાસે તેમજ બહોળ આંધ્રે કયો ગ્રહ છે ?

સૂર્યથી પૃથ્વી કેટલી દૂર છે ? દુરળીનની મદદથી ક્યા અહો
 શોધી કાઢ્યા છે ? ક્યા અહનું તેજ વધારે છે ? ક્યા ક્યા અહોને
 ચંદ્રો છે અને તે કેટકેટલા છે ? બધા અહોમાં સૌથી મોટો તેમ
 સૌથી નાનો અહ કયો છે ? મુખ્ય અહ સિવાય બીજા નાના કેટલા
 અહો છે અને તેઓ ક્યા છે ? અહોને કેટલી ગતિ છે અને તે
 કઈ કઈ ? અહો કઈ દિશામાંથી કઈ દિશામાં ફરે છે ? સૂર્યની
 આસપાસ અહને ફરવાના માર્ગને શું કહે છે ? બુધ અને નેપ્ચ્યુન
 કોની આસપાસ ફરે છે ? અહો તથા ચંદ્રોને પોતાનું તેજ છે કે
 નહિ ? અને નહિ તો શાથી પ્રકાશ છે ? કલકત્તાના સંગ્રહસ્થાનમાં
 કેવા તારા રાખ્યા છે ? ખરતા તારા કોની આસપાસ ફરે છે ?
 બુમકેટુ કોની આસપાસ ફરે છે ? તેમનો ફરવાનો કાળ કહો.
 સૂર્યમાળા એટલે શું ?

પાઠ ૬૭.	અધેગિર્ણ	ઉપર પૃથ્વી પશ્ચિમથી
ધ્રુવનો તારો=સ્થિર	નક્ષત્ર=તારામંડળ(નક્ષત્ર	પૂર્વ તરફ ફરે છે
તેજનો તારો	૨૭ છે)	તેનો ઉત્તર દક્ષિણ
તેજસ્વી=પ્રકાશિત	બુમખાં=જથા	એકેકો છેડો
મર્યાદા=હદ; સીમા	સમર્પિ=સાત તારાનું	આકાશગંગા=રાતે આ-
ક્ષિતિજ=જે ઠેકાણે આ-	મંડળ	કાશમાં પ્રકાશની ધોળી
કાશ અને પૃથ્વી મળી	લુપ્થક=અતિ તેજસ્વી	પટ્ટી દેખાય છે તે
ગએલી દેખાય છે તે	તારો	બુમસ=ધ્રુમાડા જેવી
ગોળાધર્મ=(ગોળ+અર્ધ)=	ધ્રુવ=જે કલ્પેલી ધરી	વરાળ

સંવાદ—તારા અને અહોનો તફાવત કહો. ક્ષિતિજ એટલે
 શું તે સમજાવો. તારોઓ કઈ દિશામાંથી કઈ દિશામાં જાય છે ?

ધ્રુવ તારા કેટલી જાતના છે ? દક્ષિણ ધ્રુવ તારા આપણને કેમ દેખાતો નથી ? અસલ સોકોએ તારાને ઓળખવા માટે શું કાણું ? ધ્રુવનો તારો શોધી કાઢવાની સહેલી રીત કહો. તારાના વર્ગ શા આધારે પાડ્યા છે ? પહેલા વર્ગમાં અતિ તેજસ્વી તારો કયો છે ? તારાના રંગ કેવા કેવા હોય છે ? નરી આંખે કયા નક્ષત્રો દેખી શકાય છે ? છેક પાસેનો તારો કેટલો દૂર છે ? આકાશગંગા એટલે શું તે સમજાવો.

પાઠ ૬૮.

અક્ષાંશ=વિષુવદ્વૃત્તથી ઉત્તર કે દક્ષિણમાં કોઈ જગાનું જે અંતર તે.
રેખાંશ=કોઈ મુકરર કરેલા રેખાંશવૃત્તથી પૂર્વ કે પશ્ચિમમાં કોઈ જગાનું જે અંતર તે.
ખિંદુ=ઝીણું ટપકું
પ્રત=નકલ

કલ્પના=અટકળ; ધારણા
વિષુવદ્વૃત્ત=પૃથ્વીના ગોળાપર મધ્યમભાગે જે વર્તુળ=ગોળા.
પૂર્વ પશ્ચિમ ફરતી રેખાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તને આડી લીટી દોરેલી કાટખુણે છેદીને બંને હોય છે તે ધ્રુવમાં થઈને જાય એવું મહદ્ વર્તુલ
અક્ષાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તથી સરખે અંતરે ઉત્તર દક્ષિણમાં જે આડી

લીટીઓ દોરેલી હોય છે તે.

વર્તુળ=ગોળા.

રેખાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તને કાટખુણે છેદીને બંને ધ્રુવમાં થઈને જાય એવું મહદ્ વર્તુલ

સવાલ—કોઈ પણ ખિંદુ સપાટીના કયા ભાગમાં છે તે આકૃતિ કાઢી સમજાવો. નકશામાં આડી ઉભી લીટીઓ શા માટે દોરેલી હોય છે ? એક નકશા ઉપરથી બીજાને પાડવાની સુમત્ર ઉપાય કહો. ગોળાપર નકશો પાડવાની રીત સમજાવો. વિષુવદ્વૃત્ત, અક્ષાંશવૃત્ત, અક્ષાંશ અને રેખાંશની વ્યાખ્યા આપી સમજાવો. અક્ષાંશ વધારેમાં વધારે અને ઓછામાં ઓછા કેટલા હોય છે ? અક્ષાંશના પ્રકાર કેટલા

છે અને ક્યા ક્યા ? પૃથ્વીના ગેળા પર અમદાવાદ કયે સ્થળે છે એ નક્કી કરવામાં કંઈ કંઈ બાબતો જાણવી જોઈએ ? રેખાંશ અને રેખાંશવૃત્તની વ્યાખ્યા કહો. રેખાંશ કેટલી જાતના છે તે તે ક્યા ક્યા ? સૂર્યનો પ્રકાશ દર કલાકે કેટલો આગળ વધે છે અને તે તમે ક્યાથી જાણ્યું ? અમદાવાદ અને મુંબઈમાં સૂર્ય ક્યારે જોગે છે એ આપણે બરાબર જાણતા હોઈએ તો એ બે જગા વચ્ચે કેટલાં રેખાંશનું અંતર છે તે શી રીતે જાણી શકાય ? અક્ષાંશ અને રેખાંશનો ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૬૮

ત્રાંસો=તિરકસ	તેજાન	પેડે કુંડાળા ફરતો જો-
નિયમિત=મુકરર	આંધી=જે પવનથી આ-	રમાં જુડેલો પવન
મોન્સુન=મોસમ	કાશ ધૂળ વડે છવાઈ	વ્યાપારવાયુ=વંપાન
વાવાજોડું=પવનનું	જાય તે પવન	માટે અનુકૂળ આવે
	વટોળીઓ=જમરાની	એવો પવન

સવાલ—કુમાહી સીધો ન જતાં ત્રાંસો જાય છે, આગ લાગે ત્યારે પવન છુટે છે તેનું કારણ શું તે સમજાવો. સૂર્યના તાપથી પવન ઉત્પન્ન થાય છે તે દાખલો આપી સમજાવો. દરીઆ કિનારે રોજ નિયમિત વા કેટલા પ્રકારનો વાય છે ? જમીન તપે છે તેટલું પાણી તપતું નથી તેનું કારણ શું ? સમુદ્ર તરફથી જમીન તરફ અને જમીન તરફથી સમુદ્ર તરફ વા કયે વખતે વાય છે અને તેનું કારણ સમજાવો. વ્યાપારવાયુ વિષવૃત્તથી ઉત્તર તથા દક્ષિણમાં કેટલાં અક્ષાંશ સુધી વાય છે અને તેનું કારણ કહો. મોન્સુન વા ક્યા ક્યા દેશોમાં વાય છે ? હિંદુસ્તાનમાં ધણો તાપ ક્યારે પડે છે અને તે પડવાનું કારણ સમજાવો. હિંદુસ્તાનમાં વરસાદ ક્યા પ્રાણ-

માંથી આવે છે અને ખુણામાંથી આવવાનું કારણ કહો. શિઆળામાં
વા કયા ખુણામાંથી વાય છે અને તેનું કારણ સમજાવો. અનેક
બતના વા ઉત્પન્ન થવાનું કારણ શું ? અને તે વા કયા કયા તે કહો.

પાઠ ૬૦

રંદો=લાકડું સાફ કર-
વાનું હાથયાર
કદ=આકાર

મુરમ=એક બતના કાં-
કરા; મરડીઆ કાંકરા
રેતાળ=રેતીના પથરની
બનેલી

નદીનું પાત્ર=નદીને વહે.

વાનો માર્ગ
બખોલ=ચુકા; ખો

ગેરસપા=કાનડા બિલ્લા

ના હોનાવર તાલુકામાં

ગામ છે ત્યાંથી ૨૮ મૈલ

છે ૮ કોડકણી ગામ છે.

પાસે આ ધોધ છે

સારાંશ=(સાર=મતલબ
+અંશ=ભાગ) મુખ્ય

મતલબ

શૂળપાણિ=નર્મદા નદી

પર એ નામની જગા

સવાલ—પૃથ્વીપર કયા કયા રંદા હંમેશાં ફર્યા કરે છે કે

જેથી જમીન ધસાઈ જાય છે ? ખડકનો બૂકો શી રીતે થાય છે

તે સમજાવો. ચુનાના પથર તથા આરસપાહણુ જલદીથી શા કારણથી

ધસાઈ જાય છે ? જમીન, ખડક, અને ડુંગરો શાથી ધસાઈ જાય છે ?

રેતાળ, ઘાળી અને રાતી જમીન થવાનું કારણ કહો. મુંબઈ ઇલાકામાં

લાલ માટી ક્યાં ઘણી જોવામાં આવે છે ? રેતી શી રીતે બને છે ?

નદીના પાણીમાં જમીન ખોદવાની શક્તિ શા કારણથી વધારે છે ?

મુંબઈ ઇલાકામાં કયા કયા પ્રખ્યાત ધોધ છે ? સમુદ્રમાં ખડક શી

રીતે બનતા હશે ?

પાઠ ૭૧

ભૂતળ=દેશની સપાટી,

નદી, નાળાં, પર્વતો

વગેરે સંબંધી હકીકત

ભૂતળ રચના=દેશની સ-

પાટીની તથા નદી

નાળાં પર્વતો વગેરેની

જે રચના તે

હિમાલય=(હિમ=બરફ+ખાળે=અટકાવે

આલય=રેકાણું)=બર-

ફનું ઠેકાણું

નદ=મોટી નદી

રણુ=રેતીનું મેદાન

ખાળે=અટકાવે

અટકાવ=રેકાણુ

સમઘાતી=સજીવી; મધ્યમ	કદાવર=શરીરે પુષ્ટ	કમજોર=નબળા
સર; ઘણી ગરમ તેમજ	બિનાશ=ભેજ; શરદી	ખાનપાન=ખોરાક ને
ઘણી ઠંડી નહિ એવી	કસરીઆ=કરકસરથી	પાણી
માફસર=જોષએ તેવી	કામ કરનાર	નળિએરી=નળિઆના
સાહસિક=હિંમતવાન	કસ=રસ	પ્રમાણુ=માપ

સવાલ—હિંદુસ્તાનની લંબાઈ પહોળાઈ ક્યાંથી ક્યાં સુધી ફેટલી છે ? દુનિયામાં સૌથી ઉંચો પર્વત કયો છે ? હિમાલય નામ પડવાનું કારણ શું ? હિંદુસ્તાનમાં ઉંચા પર્વતોની હાર ગણાવો. હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટી નદી, રણ અને જંગલો ક્યાં છે અને તે ક્યાં ક્યાં છે ? હિંદુસ્તાનમાં તાપ વધારે પડવાનું કારણ કહો. ઉત્તરના ઠંડા ને સુકા પવનને કોણુ અટકાવે છે ? દક્ષિણના ગરમ અને ભેજવાળા પવનને એવો અટકાવ છે કે નહિ ? કોકણમાં વરસાદ વધારે અને ઘાટની પેલી તરફ ઓછો થવાનું કારણ શું ? ગરમી ક્યાં ઓછી લાગે ? કોઈપણ પ્રદેશની હવા જાણુવા માટે કયા ચાર કારણો ધ્યાનમાં રાખવાં ? ગુજરાતના દક્ષિણ ભાગની હવા તથા તેની લોકો પર કેવી અસર છે તે કહો. ઉત્તર ગુજરાત, સિંધ અને રજપુતસ્તાનની હવા તથા તેની લોકો પર અસર કહો. પશ્ચિમઘાટ, મદ્રાસ ઇલાકો, મંગાળા પ્રાંત, મધ્યહિંદ અને પંજાબની ભૂતળ રચના તથા તેની લોકો પર શી અસર છે તે કહો. જુદા જુદા ભાગોની હવા જુદી જુદી છે તેથી ત્યાંનાં લોકોમાં શી બાબતમાં ફેર છે તે કહો અને તે ફેરફાર ગણાવો.

માફ ૭૨	વાના	લોહાની સડક=રેલવે
વહુવારના=આવવા જ	અમલકસતા; રાજ	ચવનર જનરક=ગવ.

નંરોનો ઉપરી	પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર	આવેલું છે.)
ખુલો મુકાએલો છે=વ	(એ મોડું લશ્કરી	અનુક્રમે=એક પછી એક
પરાસમાં આવે છે	અને વેપારી મથક	દર=માવ
પેશાવર=વાયવ્ય સરહદ	ખેતર બાટને નાકે	ઉપલાણે=ઉપરની બા-
		જુએ

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં વહેવારના મુખ્ય કેટલા રસ્તા છે અને તે કયા કયા ? કઈ કઈ મોટી કેટલી સડકો કયાંથી નીકળી કયા મોટાં શહેરોમાં થઈ જાય છે તે કહો. હિંદુસ્તાનમાં લોકોની સડક કયા સનમાં નંખાઈ અને તે વખતે ગવર્નર જનરલ કોણ હતા અને તે કયાંથી કયાં મુંઘી નંખાઈ ? હાલ કેટલા મેલની રેલવે બંધાઈ છે ? મુંઘથી પેશાવર, દિલ્હી અને મદ્રાસ કેટલા દૂર છે ? આગગાડીને રસ્તે ઉપલા શહેરોમાં જતાં કેટલા દિવસ લાગે ? સાદી સડકની મુસાફરી કરતાં આગગાડીની મુસાફરીમાં શા શા ફાયદા છે તે કહો. હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ તથા પૂર્વ કિનારાનાં મોટાં બંદરો ગણાવો. કયાંથી અને રંગુન વચ્ચે સમુદ્ર વાટે કેટલા મેલનું અંતર છે ? હિંદુસ્તાનની કઈ કઈ મોટી નદીઓમાં આગખોટ તથા વહાણો જઈ શકે છે ? ગંગા નદીમાં કયાં મુંઘી આગખોટ તથા વહાણો જઈ શકે છે ? કોચીન, ત્રાવણકોર અને મલબાર કાંડાની યડમાં કેવાં સરોવર છે ?

પાઠ ૭૩	નમસ્કાર=પ્રણામ	ઉતારવા માટે બાંધેલો
પરમસ્નેહી=બહુજી	વિશેષ=ખીલું; વધારામાં	લોકડાનો ઘાટ
પ્રીતિવાળા	મુખ્યપક્ષે=મુશળ	વેરાન=ઉપરડ; વસ્તી
રા. રા. જરાજમાન રા-	જહાગીર=મોટાં વહાણો	વગરનો
જેશ્રી	ડકકો=માલ ચઢાવવા	કાથો=નાણિયોરની ડાલ

માંડવી=કચ્છ પ્રાંતમાં
બંદર છે (અહીંઆ
દીવાદાંડી છે)

પોરબંદર=મુદ્રામાપુરી;
કાઠિઆવાડમાં બંદર છે
પ્રસિદ્ધ=મળીતા

આયાત=પરદેશથી આ-

વતો માલ
નિકાસ=ખીજે દેશ જતો
માલ
મણનરી=હિસાબ
ઉચ્છપાયલ=આપ લે
વટાવી=ઓળંગી

અનુદૂળ=માફક
પોર્ટુગલ=યુરોપખંડની

પશ્ચિમમાં દેશ છે.
ધમારતી કાટ=ધમારત
બાંધવામાં વાપરવામાં
આવતું લાકડું
કોચીન=મદ્રાસ ઇલાકામાં
દેશી રાજ્ય છે.

મિતિ=તિથિ

સવાલ—કરાંચી, માંડવી, પોરબંદર, મુંબઈ, રત્નાગીરી, ગોવા,
કારવાડ, માંગલોર અને કોચીન એ શું છે અને ક્યાં છે અને
ત્યાંથી કયો કયો માલ આયાત તથા નિકાસ થાય છે તે કહો.
કરાંચીથી કાલંબો જતાં રસ્તે ક્યાં ક્યાં બંદરો આવે છે તે
અનુક્રમે ગણાવો.

પાઠ ૭૪

રંગુન=બ્રહ્મદેશનું મુખ્ય
શહેર છે.

અર્થે=વાસ્તે; માટે

સિંહનાં એ નામનું ઝાડ

છે એની ઢાલમાંથી

કિવનાઇન બનાવે છે.

માફક=અનુદૂળ

બળ=મોટા

પોર્ટુગીઝ=મદ્રાસ ઇલા-

કામાં ફ્રેંચની રાજધાની

નું શહેર છે.

કમાવેલાં=પકવેલાં

છાછર=ધણો હિંડો નહિ તે

તેગાપટ્ટણુ } =મદ્રાસ

મહલીપટ્ટણુ } ઇલાકા-

વિજગાપટ્ટણુ } માં કોરો

મંડળ કાંડાપર બંદર છે.

મંજમ=મદ્રાસ ઇલાકામાં

બંદર

લાહુ=નદીના કાંઠાની

રેતાળ જમીન

ચિતેગામ } =બ્રહ્મ
આકઆબ }

દેશના પશ્ચિમ કિનારા
પર બંદર છે.

ખનીજ તેલ=જમીનમાં

થી નીકળતું તેલ;

કેરોસીન તેલ

ચિટકા=મદ્રાસ ઇલાકામાં

ખારા પાણીનું સરોવર

છે

તેજ=માલની ધણી

આવળ થાય તે

સંવાદ—કોલોમોમાં બધા દેશોની આગળોટા શા માટે આવતી હશે ? કોલોમોનો આયાત તથા નિકાસ માલ કહો. પોંડેચરી કેને તાબે છે અને તેમાં શેનાં કારખાનાં છે ? મહલીપટ્ટણનો નિકાસ માલ કહો. વિન્નગાપટ્ટણથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આયાત થાય છે ? ચિલ્કા શું છે, કયાં છે અને શાને માટે પ્રખ્યાત છે ? કલકત્તા કઈ નદીના કાંઠાપર છે અને તે શાને માટે પ્રખ્યાત છે ? કલકત્તા નામ પડવાનું કારણ શું ? ચિતેગામ અને અકિઆળ બંદર કયાં છે અને ત્યાંથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આયાત થાય છે ? તથા શું વધારે પાકે છે ? એની હવા કોના જેવી છે ? રંગુન કયાં છે, શું છે અને અહીંથી કયો માલ નિકાસ થાય છે.

પાઠ ૭૫

વહીવટ=કારભાર

સંસ્થાન=દેશી રાજનું

રાજ્ય

ક્ષેત્રફળ=લંબાઈ પહો-

ળાઈનો ગુણકાર

પ્રતિનિધિ=ખીજાને બદલે

કામ કરવાને નમાયલો

અધિકારી; એન્ટ;

મુખત્યાર

સેક્રેટરી=કારભારી

સંયુક્ત=જોડાયેલા

હાઇકોર્ટ=મોટી અદાલત

નીમણુક=ગોડવણ

મંજુરી=પરવાનગી

હસ્તક=તાબ; હાથમાં

છંડીઆ ઓફિસ=હિંદ-

ની કચેરી

વાઈસરોય=રાજાને બદલે

નીમાયલો અધિકારી

સંવાદ—હિંદુસ્તાનમાં નાનાં મોટાં સંસ્થાનો કેટલાં છે ? બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાંતો શા માટે કર્યા છે. બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાંતોનાં નામ દો. સર્વથી મોટું દેશીરાજ્યો ગણાવો. હિંદુસ્તાનનો મુખ્ય આધિકારી કોણ અને તેની નીમણુક કોણ કરે છે ? વાઈસરોયને મદદ કરનારી સભામાં કેટલા સભાસદો હોય છે ? અને દરેક સભાસદો કયા કયા ખાતાપર દેખરેખ રાખે છે ? કયા કયા કામપર એવર્નર જનરલ પોતે દેખરેખ રાખે છે ? દરેક ખાતાનું કામ કરવા માટે કયો

અધિકારી નિમેષો છે અને તે કોના તાબામાં રહી કામ કરે છે ? ગવર્નરો, મેજિસ્ટ્રેટ ગવર્નરો, મુખ્ય કમિશનરો, અને રેસિડેન્ટ ઓફિસ હિંદુસ્તાનના કયા કયા ભાગ પર છે? મુખ્ય કમિશનરો અને કમિશનરોને કંઈ સત્તા નથી ? શહેનશાહના પ્રધાનની સત્તા નીચે કયાં કયાં કામો છે ? હિંદના વજીરની ઓફિસ કયાં છે અને તે ઓફિસને શું કહે છે.

પાંચમી ચોપડી ભાગ ૩ ના ના અર્થ.

પાઠ ૭૬

વાતાવરણ = (વાત = વા
આવરણ = ઢાંકણ) પૃથ્વી-
ની આજુબાજુ વીંટા-
યસો વા
મળે નહિ ઉતરે = મગ-
જમાં નહિ હસે
પરપોટા = પાણીમાં વાને
લીધે ઊઠી આવતા પુરુષ

અવકાશ = ખાલી જગા;
માર્ગ
વાયુશીપક = વા જેવી
મેનાર
સિદ્ધ = સાબિત; નકકી
દળ = કદ; જડાર્થ
ટન = મુખપત્રો ૮૦ મણ
૨૦ હંદ્રવેટ
હામ = વાસણ

અવસ્થા = સ્થિતિ; હાલત
પ્રાણવાયુ = ઓક્સિજન
કોલબ્યાસ = કોલસામાંથી
નીકળતો વાયુ
કાર્બોનિક એસિડ બ્યાસ =
કાર્બોન અને ઓક્સિ-
જન મળવાથી થયેલો
વાયુ (એ ઝેરી છે.)

સુવાસ—હવા વિષે શું જાણો છો ? વાતાવરણ એટલે શું તે સમજાવો. ખાલી વાસણમાં શું હોય છે ? હવા હોય તો તે સાબિત કરી બતાવો. હવામાં ભાર છે એ વાત સાચી સાબિત કરી શકશો ? આપણા દરેકના માથા પર વાતાવરણનો કેટલો ભાર

છે અને એટલો ભાર છે તોપણ આપણે કુંદાઈ જતા નથી તેનું કારણ શું ? હવા કેવો પદાર્થ કહેવાય ? હવા ધન નથી તેમજ પ્રવાહી નથી તે સમજવો. હવામાં મુખ્ય કયા કયા બે વા છે ? દીવો દેવતા બળવાને અને શ્વાસ લેવાને કયો વા ઉપયોગી છે ? ઓકિસજન બે વધારે ઉપયોગી છે તો તેમાં બીજો વાયુ શા માટે ભેળ્યો છે ? કાલગ્યાસ એટલે શું અને તે શી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકાય ?

પાઠ ૭૭

અનુરૂપ=આબેદુખ; નક-
લે નકલ

અડખે પડખે=આગુ-
બાગુમાં

ખુંદી વળ્યો=ફરી વળ્યો

પડધો=સામો અવાજ

ધોર=અવાજ; ધ્વનિ

પડધમ=એક વાજીત્ર

પ્રતિધ્વનિ=(પ્રતિ+

ધ્વનિ)=સામો અવાજ;

પડધો

ધડો=દાખલો

તોછડાઈ=હલકાઈ;

અવિવેક

સમ્યતા=સત્યકાઈ;

વિવેક

જડ=નિર્જીવ

અદખ=માન; વિવેક

સત્યાલ-પડધો એટલે શું ? પડધો શી રીતે થાય છે તે પ્રયોગથી સમજવો. પડધા ઉપરફી આપણે શું શિખામણ લેવી ?

પાઠ ૭૭ મો દોહરો.

દુનિયામાં જડ વસ્તુ પણ આબેદુખ જવાય આપે છે, કે ગરીબ હોય અથવા રાજા હોય તોપણ તેઓ જેવું બોલે તેવુંજ સાંભળે.

પાઠ ૭૮

જુનાજમાનનો=અસલી

વિચારનો

ગોળી=વહાણને લાંગર-

વાની જગા; ખાધેલી

ખાડી

અન્યથા=તાલુખ

અમર=ખનીજદાર; જડું

કાળું પેટ્રોલ્યમ

તરંગ=તરફ

ખાડનિદ્રા=ખર જાંઘ

વિચિત્ર=નવાઈ જેવી

ખીજોયુગ=ત્રેતાયુગ (યુગ)	હાંદી લઈ=અંધ કરી	કાળાંતરે=વખત જતાં
ચાર છે સત્ત, ત્રેતા,	ટાર=કોલસામાંથી નીક-	ખાણીઆ=ખાણમાં કા-
દાપર, કળિયુગ)	ળતો પ્રવાહી ડામર	મ કરનાર મંજુર.
ફર્ન=નેતરના જેવો બે	કોલસાવાયુ=કોલઆસ;	ધાડ=આફત.
જવાળી જમીનમાં	જેના દીવા થાય છે	
થતો છોડ	તે આસ	

સવાલ—ખનીજ કોલસો શું શું ઉપયોગમાં આવે છે? કોયલા શી રીતે ખન્યા હશે? કોલઆસ શી રીતે ખનાવે છે? ખનીજ અને સાધારણ કોયલાનો મુકાબલો કરો.

પાઠ ૯૯.	ચકલી=ચાવી	ઊડતી ઝીણી ધાર
ટગર ટગર=એકી ન-	સેર=પાણીની ઉંચે	સવેળા=વેળાસર.
જરે; ધારીને		

સવાલ—લવણ એ કુવારો ઉંચે ઊડે છે એ કેવી રીતે ઊડવાને સમજાવ્યું તે તમે કહો. પાણીના કયા ગુણને આધારે કુવારો ઊડે છે?

પાઠ ૯૦.	ગરમીમાપક યંત્ર=ગરમી	પાણી ફરી જાય છે
પારો=એક જાતની	માપવાનું યંત્ર; થર્મો	ધટ=મડો
સફેદ રંગની પ્રવાહી	મીટર	એકત્ર=એકઠા
ધાતુ એ ઠંડા મુલકમાં	હિમબિંદુ=એ	વિસ્તાર પામે=ફેલાય
ધનરૂપે હોય છે.	પારો આવે ત્યારે	આંક=નિશાન
		માગ=અવકાશ

સવાલ—પારો શું છે? પાસનું રૂપ કેવું છે? પાણીથી કેટલા ગણો ભારે છે? એક વાસણમાંથી ખીજ વાસણમાં કયા ગુણને લીધે રેડી શકાય છે? હરકોઈ વસ્તુપર ગરમી અને ઠંડીની શી અસર થાય છે? પાણીને ગરમી અને ઠંડીની એકજ અસર થાય છે

કે જુદી જુદી ? થર્મોમીટરમાં પાણી ન ભરતાં પાશે ભરવાનાં ખાસ કારણ સમજાવો. થર્મોમીટરની કૃત્રિ સમજાવો. થર્મોમીટરમાં પાશે શી રીતે ભરે છે ? હિમખિંદુ ને ઉષ્ણતા પાણીનું ખિંદુ શી રીતે નક્કી કરે છે ? થર્મોમીટર યંત્ર કેટલી જાતના છે ? અને તે ત્રણમાં ફેર શું છે ? તથા એ શું ઉપયોગમાં આવે છે ? (થર્મોમીટર યંત્ર ત્રણ જાતના છે. સેન્ટીગ્રેડ, ફારનહાઇટ, અને રોમર, સેન્ટીગ્રેડમાં • થી ૧૦૦, ફારનહાઇટમાં • થી ૩૨ અને ૩૨ થી ૨૧૨, રોમરમાં • થી ૮૦ અંશ હોય છે. ફારનહાઇટ વધારે ઉપયોગી છે કારણકે હિમખિંદુ કરતાં ઓછી ગરમી એનાથી જાણી શકાય છે)

પાઠ ૮૧.

સ્પષ્ટ=પુલ્કું

દીડા=થો

પડદો=પડ; આંતરો

કાર્ય=કામ

બંબો=પાણી હંચુ હડા-

ડવાનો સંચો.

લાગ=તક

સલાહ—નીચેની હવાના દબાણથી પાણી નીચે પડતું નથી તે પ્રયોગથી સાબીત કરો. પાણી ભરેલા સીસામાંથી હવા શોષી લઈએ છીએ ત્યારે પાણી શા કારણથી મોંમાં આવે છે તે કહો. પીચકારી ને બંબાની રચનામાં શું તફાવત છે ?

પાઠ ૮૨.

ઉપયોગ=ચાપર

વાયુભારમાંક યંત્ર=

વાનું દબાણ જાણવાનો

સંચો.

બેચનવારો

પ્રત્યક્ષ=પુરોપજાની

દશિયુમાં રેફ છે.

કેલીશઅન્ટ; અદેવત

ગૂદ=અધરો

મરીયુ=માહિતગાર

અનુમાત=અટકળ;

ધારણા

પ્રત્યે=(પ્રતિ+એક)=

દરેક

સ્તંભકચિત્રી નળીમાં

પાસની ઊભી દાંડી

સંજવ=આશા; ભરોસો

ચેતવણી=અખર; અનુમા

સવાલ—હવાના દબાણનો ઉપયોગ અંગના કામમાં શાય છે કે ખીજ કોઈ કામમાં થાય છે ? કયા નિયમને આધારે વાયુ-ભારમાપક યંત્રો બનાવ્યાં છે ? વાયુભારમાપક યંત્રની અનુવટ કહો. જેમ ઉંચે જઈએ તેમ હવાનું દબાણ ઓછું થવાનું કારણ કહો. સમુદ્રની સપાટીએ પારો કેટલા ઇંચની ઉંચાઈએ હોય છે ? કેટલા ઝુટની. ઉંચાઈએ પારો એક ઇંચ હેઠે ઉતરે છે ? વાયુભારમાપક યંત્રથી વરસાદ કયારે થશે અથવા તો તોફાન કયારે થશે એ જણાવવાનું કારણ સમજાવો. આપણા હિંદુસ્તાનમાં વાયુભારમાપક યંત્રમાં થતા ફેરફારની નોંધ કયાં રાખવામાં આવે છે ? અને તેથી શો લાભ છે ? પારાનો ઉપયોગ કયા કયા કામમાં થાય છે ? બેરોમિટરમાંનો તમામ પારો નીચે ઉતરી ન પડતાં પારાની સપાટીથી ૨૮ ઇંચની ઉંચાઈએ રહેવાનું કારણ શું ?

પાઠ ૮૩.

એકદળ=દાળ વગરના	ઢાંકણ	શય)=ખીજને રહેવાનું
દ્વિદળ=બે દાળવાળાં	વજ્રપત્ર=ફૂલતાં ઢાંકણનાં	ઢેકાણું.
આડકતર=વાંકાંચુંકાં	નાનાં પાંદડાં.	ઢાંડી=ડીઢું
ફૂલભણી=ફૂલના ગોટાનું	લાગુ=બંધ બેસતો	રેસા=તાંતણા
	ખીજાય=ખીજનાઆ-	

સવાલ—વનસ્પતિના મુખ્ય કેટલા વર્ગ પાડી શકાય ? અને તે કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ફૂલવાળા વનસ્પતિના કેટલા ભાગ પડે છે અને તે કયા કયા ? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના ખીમાંજ ફેર છે કે ખીજ કયામાં ફેર છે ? મૂળ, શરૂ ઉપરથી એકદળનું કે દ્વિદળનું શી રીતે જાણી શકાય ? એકદળ

અને દ્વિદળ વનસ્પતિના ઘડમાં શો તદ્દાવત હોય છે? બંનેનાં પાંદડાંમાં શો ફેર છે? એ બંને વનસ્પતિના ફૂલમાં શો ફેર છે? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના મૂળ, થડ, પાંદડાં, ફૂલ અને ફળનો તદ્દાવત ગણાવો; અને એવી વનસ્પતિના દાખલા આપો.

પાઠ ૮૪.	કેસર=તંતુ; તીંતણા	=સરખે અંતરે
વજ્ર=ફૂલનું ઢાંકણ	ખાંચ=ખોભાણુ	આતુરતા=ક્રોધ.
પુષ્પકોશ=પાંખડીવાળો	પરાગકોશ=પરાગનો	સંયોગ=(સં=સાથે+યો)
ભાગ.	જથ્થો.	ગ=ગોડાવું)=મેળાવ;
ઢાંકણ=પડ; અસ્તર	સમાંતર=(સમ+અંતર)	ભેગા થવું તે.

સવાલ—ફૂલમાં કયા બે ઢાંકણ છે? સ્ત્રીકેસર અને પુરુષકેસરને અવશ્યની ઇંદ્રિયો શ્વા માટે ગણવી? પુરુષકેસરમાં કયા કયા બે ભાગ છે? પરાગકોશની રચના સમજાવો, સ્ત્રીકેસરના કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા કયા? બધાંજ ફૂલમાં સ્ત્રીકેસર અને પુરુષકેસર હોય છે? પુરુષકેસરમાંથી સ્ત્રીકેસરમાં પરાગ લાવવામાં કાણ મદદ કરે છે? પચ્છગની રજકણને કેટલાં ઢાંકણ હોય છે અને તે કયા કયા? બીજાશયમાં શું બરેલું છે? સ્ત્રીકેસરમાં શું હોય છે? ફળ શાથી બંધાય છે? બીજાશય પકવ થઈ તેવું શું થાય છે? ઈંડિયું શું થાય છે અને તે કયા રહે છે? બીજાને રોપવાથી શું થાય છે.

પાઠ ૮૫.

અપુષ્પ=(અ=નહિ+પુ-

ષ્પ=ફૂલ)=ફૂલ વગ-

રની; અદળ

મુખ્યત્વે=મુખ્ય કરીને

પરિષ્કવ=પુરા પાકા

અપુષ્પ=(સ=માથે+પુ-

ષ્પ=ફૂલ)=ફૂલવાળી

વૃદ્ધિ=વધારો

જળારામ=(જળ=પાણી

+આશય=ઠેકાણું)=

પાણીનું ઠેકાણું જેમકે

નદી, તળાવ, કુવા

વાવ વગેરે.

અદળ=અપુષ્પ; ફૂલ

વગરની

પાંધરો=સાગસોજ

પિંડ=ગોળો

પંક્તિ=ગત; વગ

સમૂળમાં=ખીલકુલ; મુદ્દલ

સમાવેશ=સમાશ

પાન=ઝીણું પાંદડું

વિચિત્ર=નવાઈ જેવી

સર્વાલ-હંસરાજ શું છે ? અને તેને લોકો શા માટે રોપે છે ? હંસરાજ ઘણું ફરી ક્યાં ઊભે છે ? હંસરાજ ક્યા મુલકમાં મોટા થાય છે અને ક્યા મુલકમાં મોટા થતા નથી ? હંસરાજને પાંદડાં હોય છે કે નહિ અને પાંદડાં જેવું દેખાય છે તે શું ? હંસરાજની નસો કોના જેવી હોતી નથી અને કોના જેવી હોય છે ? અપુષ્પ વનસ્પતિના દાખલા આપો. અપુષ્પ વનસ્પતિને કેવી વનસ્પતિ કહે છે ? હંસરાજનો છોડ શી રીતે ઉત્પન્ન થાય છે ? સેવાળને પાન હોય છે કે નહિ અને હોય છે તો કેવાં હોય છે ? સમૂળમાં પાંદડાં વગરની વનસ્પતિના દાખલા આપો. ઝૂંગ કેવી જગામાં થાય છે ? બેક્ટેરીઆ નામનાં ઝીણાં જંતુ એ શું છે ?

પાઠ ૮૬.

મંજરીકાંતર; ફૂલને

ઠેકાણું જેવું છે તે

મોજાકાંતરની વચમાંનો

આડો ધાંભલો

પરનાળ=પાણી ઝીલવાનું

કે તેને એક ઠેકાણુંથી

બીજા ઠેકાણું પહોંચા-

વાનું સાધન

સાવરણી=ઝાડુ; વાણીદું

કાઢવાનું સાધન

મજાલ=મોટો કાકડો

કાચો=નાળિયેરના રેસા	તાસક=ટાકાકું	શૂળ=કાંટા
દામણાં=પશુને પગે	સ્વાદિષ્ટ=સ્વાદમય	પરડા=આવળની શીંગ
બાંધવાના દોરડાં	પુરણપોળી=વેદમી	ટીશી=ખીટ્યા વગરના
ડોયો=લાકડાની ઘાંડીનો	કલ્પવૃક્ષ=ધન્યજીવ આપે	પાંદડાનો જથ્થો
મોટા પળો	એવું સ્વર્ગનું ઝાડ	

સવાલ—નાળિયેરીનું થડ કેટલું ઊંચું હોય છે ? મંજરી ઘૂટયા પછી કેટલા વખતમાં નાળિયેર બધાય છે ? સારી જમીનમાં ઊગેલી નાળિયેરી પરથી વધારેમાં વધારે કેટલાં નાળિયેર ઉતરે છે ? નાળિયેરી કેટલાં વરસ સુધી ફળે છે ? નાળિયેરના ઝાડના દરેક ભાગનો ઉપયોગ કહો. આવળની છાલ, પરડા, આવળ, ગુંદર અને કાંટાનો ઉપયોગ ગણાવો.

પાઠ ૮૭.	અધાપિ=હાલ સુધી	હગાર=હોંડી
હિંદી રહેનસાહત=	અણીશુદ્ધ=જેવું ને તેવું	સમીધ=અમિ સળગા-
શ્રિષ્ટિશ હિંદુસ્તાન	રોગાન=રંગવામાં વપ-	વવાની લાકડી
થેર=થેરાવો	રાતું તેલ	વડબાધ=વડની ડાળી-
ચાલાં=ખપેડાની ટટી	ઉધ્ધ=કાગળ, લુગડાં	માંથી ઘૂટેલા દોરી
અસ્તર=માંહેતું થડ	વગેરેમાં પાકે છે તે	જેવા કાંટા
ઓપ=ચળકાટ	જંતુ	કપીરવડ=શુકલતીર્થની
ટકાવિ=ધણો વખત	સળતું=કોલી જતું	સામે ગંગાવર વડ છે
આલે એવું	ટેટુ=વડનાં ફળ	ધટા=ઝાડનો ભરાવ

સવાલ—સાગ ક્યાં ક્યાં ગણો ઊગે છે ? અને ત્યાં ધણો ઊગવાતું કરણ શું ? સાગના પાંદડાંનું વર્ણન કરો. એ શું ઉપયોગમાં

આવતાં હતાં ? સાગતું ઝાડ વધારે ટકાડે શા માટે છે ? એમાંથી તેણે નીકળે છે તે શા ઉપયોગમાં આવે છે ? સાગના લાકડાને વધારે ઉપયોગ થવાનાં કારણ કહો. વડતું વર્ણન કરો અને તેનો ઉપયોગ કહો. કળીરવડ ક્યાં છે અને તેને માટે શું જાણો છો ?

પાઠ ૮૮

પુરી

સુગંધીદાર કેસરીઆં

આતુરતા=ધન્યતા; મરજી

સતેજ=વધારે જાગૃત

દાંડીવાળું સંકેદ પાંખ-

યોગ્ય=લાયક; જોઈએ

જનજન=ખટખટ

ડીનું ફૂલ

તેવા; બંધમેસ્તા

ફણગો=અંકુર

ટમેટા=વિલાયતી વેગણ

અવચય=વચગાળો

પ્રસંગ=વખત; તક

કલમ=રૌપણ માટે કા-

સંપૂર્ણ=(સં+પૂર્ણ) પુરે પારિજાતક=એક જાતનું

ડની કાપેલી ડાળી

સવાલ—સમજી માયાપો અને અણસમજી માયાપો શું કરે છે ? માયાપોએ છોકરાની અવસોકન શક્તિ તથા જ્ઞાન મેળવવાની ઇચ્છાને દટ કરવા માટે શા શા ઉપાયો લેવા ? નિશાળના બગીચાથી શા શા લાભ થાય છે તે કહો. આ પાઠમાં જે છ વર્ગ પાઠ્યા છે તે દાખલા સાથે કહો.

પાઠ ૮૯

ખોળીઆં=શરીર

કોશીટો=કાંખી ગોળ દડો

રેશમ=હીર

સંજોગ=મનાવ; પ્રસંગ

ભરાઉ=પુષ્ટ

રૂપાંતર=આકારમાં ફેર-

પુષ્ટ=જોરાવર

પરિપૂર્ણ=સંપૂર્ણ; સારી

દારું જુદાં જુદાં રૂપ

ખાલ=ચામડી; ત્વચા

પેઠે

સવાલ—પ્રાણીઓને ખોળીઆં શા માટે બદલવાં પડે છે ? જીવનના ક્રિયાનાં રૂપાંતર કહો. આ પાઠમાંથી શું શિખામણ મળે છે ?

પાઠ ૯૧	પોલ=પોલણ	સેવે છે=હું ફાળા રાખે છે
ઈંડું=એકું	પૌષ્ટિક=મુશ્કારક	શિરા=રકતવાહિની;
ધાખા=ડાખા	જરદી=ઈંડાની દાળ;	રગ; નસ
કોટલું=કોચલું; ઢાંકણ	ઈંડાની સફેદી વચ-	અદસ્ય=અલોપ; દેખાતું
રોગાન=એક જાતનું	માંના પીળો ભાગ	અંધ; ગૂમ
મિશ્રિત તેલ	સમતોલ=(સમ+તોલ)	
ત્વચા=ચામડી	સરખું વજન	

સવાલ—કયા કયા પ્રાણીઓ ઈંડા મૂકે છે? શાહમૃગનું ઈંડું કેવળું હોય છે? પોલમાં શું હોય છે? નખળા માણસોને ઈંડાનો કયો ભાગ ખવડાવવામાં આવે છે અને તે શા કારણથી? સફેદીની વચમાં શું હોય છે? ઈંડું આમ તેમ ફેરવ્યા છતાં ખચ્ચાંનો ધકકો કેમ નથી લાગતો? ઈંડામાં ગર્ભ કયાં હોય છે તે બતાવો. ગર્ભનો ખોરાક શું છે? મરધા કેટલા ઈંડા મૂકે છે? મરધીના ઈંડા સેવવાની હકીકત કહો. ઈંડાનું ચિત્ર કાઢી સમજાવો.

પાઠ ૯૨	છલંગ=દાળ	બળિએલ=ખારીભો
લંચુર=વાંદરા	તૂલ=ગિભા છોડ	ગંધ=સોબત (પાંજર)
નીલ=આખે ડીલે કાળા	કપિઓ=પુછડી વગરના	હાડપિંજર=હાડકાનું
વાંદરા.	એ મગે ચાલનાર વાંદરા	અનુમાન કરે છે=મારે
દેકડા=કુદકા	વાંદર=વાનરો; વાનર	છે; અટકળ કરે છે.

સવાલ—વાંદરા કેવા દેશોમાં જોવામાં આવે છે? વાંદરાના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા? પુછડી વગરના વાંદરાની હકીકત કહો. હિરાંગકટાંગનો અર્થ શો? અને એ વાંદરા કયાં જાય

છે ? વાંદરા અને કપિને શા માટે મનુષ્યનાં નજીકનાં સગાં કહીએ છીએ ? કપિ અને માણસમાં શું ફેર છે ?

પાઠ ૯૨

પત્થર

શિલ્પશાસ્ત્ર=કાંતરકામ-

ખેડાળ=(ખે=નહિ+ડાળ=

તણખા=ચીણુગારીઓ

ની વિદ્યા

ધાટ) વગરના; કદ-

ગરેમાવો=ગરમી; દૂંદૂ

એક=કિતમ; સાથી

રૂપા

ઓપેલાં=બસીને ચળક-

સરસ

કલેદુ=ડીકરાની તાવી

તાં કરેલાં

ચક્રમક=એક જાતનો

મુકરર=નકી

સવાલ—માણસોમાં પ્રથમ કેસી રીતે સુધારો થયો તે ટુકામાં કહો.

પાઠ ૯૩

પૃથ્થુ=ભાગ

રેખાનુ=તાંતણી; તાર;

મગજ=ભેળુ; માથાની

જાનતંતુ=ભાવ કરાવ-

દોરી

અંદરનો ભાગ

નાર તાંતણી, મગ-

ધડી=પડ

જને ખમર પહેચા-

આરંભ=શરૂઆત

ખોપરી=મગજનો દા-

ડનારી ઝીણી તાર

મજ્જાતંતુ=માંસના

ખડો

(ભાગ

જેવી નસો

સત્ત્વની નસ

તાલકુ=ખોપરી ઉપરનો

કલેભુ=કાળભુ; પિતાશય

કાસર=ખેપીઓ; ટપાલી

સવાલ—મગજનું હાંફણ શેનું બનાવેલું છે અને તેને શું કહે

છે ? મગજના કેટલા ભાગ છે અને તે કયા કયા ? મગજના કયાં

ખે અડધીઆં છે ? માણસની બુદ્ધિનો આધાર શા પર છે ? મગજના

ભાગમાં મુખ્ય સ્થાન કયા કયા છે ? મગજના મુખ્ય સ્થાનોમાં

મગજે કયા અથવા રોગ થાય ત્યારે શું થાય છે ? મગજનો

નાના ભાગ ક્યાં છે તે બતાવો. મગજના નાના ભાગનું કામ શું છે ? આ પાઠમાં આપેલા ચિત્રનો નમુનો કાઢો અને મગજ તથા જ્ઞાનતંતુ વિષે સમજાવો.

પાઠ ૯૪

શ્વાસોદ્વાસ=દમ લેવો

ને દમ મૂકવો તે

અસ્વચ્છ=(અ+સ્વચ્છ)=

મેલું

પોલ=વકારા; ખાલી

જગા

ખંડ=ભાગ

શ્વાસનળી=શ્વાસ લેવાની

નળી.

હૃદય=દમ મૂકવો તે

ખખોલ=પોલ

ધમણ=વા પુંકવોનો

સાંચો

સવાલ—હૃદય અને ફેફસાં ક્યાં આગળ છે ? ફેફસાં કેટલાં તે ક્યાં ક્યાં છે ? ફેફસાં ક્યાં આગળ છે ? ફેફસાંમાં કયો ગુણ છે કે તે લાંબું ડુંકું થાય છે ? ફેફસાંમાં લોહી શી રીતે સ્વચ્છ થાય છે તે વર્ણવો. ફેફસાં પુલવાનું તથા સંકોચવાનું કારણ સમજાવો. ફેફસાંની ક્રિયા કોને મળતી છે ? ફેફસાંની ક્રિયા ચાલતી બંધ થાય તો શું થાય ? શ્વાસનળી અને ફેફસાંનું ચિત્ર પાઠો.

પાઠ ૯૫

જરદી=પિણાશ પડતો

નિચોવી=પાણી કાઢી

નાખી

પાપડખાર=સંચોરો

કાંછ=લાહી; ખેળ

સુરંગી=તેજ

ખપક=ખપકો

કસુંખી=કસુંખાના રંગનું; હરડાંખેડાં=એક જાતનાં

લાલ; રાતું

કીરમજી=કીરમજીના

જેવો રંગ; ચુલખાસી

સુરંગી=રાતો રંગ

મિશ્રણ=મેગ; મેળવણી

ખો=ખરાબ વાસ

હીપા=ધુગડાં છાપતાર

ગેફ=લાલ માટી

ફળ

એલીઝરીન=કોલકારમાં-

થી કાઢેલો એક જાન-

તનો રંગ

સવાલ—રંગરંગે કસુંખીના ભુકાનો રંગ શી રીતે બનાવ્યો અને તેમાં ફોટો કેવી રીતે રંગ્યો ? રંગ્યા પછી ઘડના લોટની કાંજ અને લીંબુના રસમાં બોળી રાખવાનું કારણ શું ? ગદલમાં લીંબુનો રસ મેળવવાથી કયા કયા રંગ બને છે ? ગદલમાંથી કેસરી રંગ તથા અખ્યાસી, કીરમજી રંગો શું મેળવીને બનાવે છે ? અસલ દેશી પાકા રંગો શી રીતે બનાવતા હતા ? ગજા કયાં બિગે છે ? ગજાને પકવવાની રીત કહો. છીપાએ કયા કયા બે મિશ્રણો લુગડાં છાપવા માટે તૈયાર કરી રાખ્યા હતા ? એલીઝરીન શું છે તે તે ફેમાંથી બનાવવામાં આવે છે તે તથા તેના ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૬૬.

લાદ્ર=પ્રોડા ગધેડાનાં

લીંડા

હદ વાળે છે=નવાઈ જેવી

કારીમરી કરે છે

ગુંદે છે=કસણું છે

મુલાયમ=નરમ

મારો=પલાળીને કાસ-

ણેલું મટાકું

ખીલડો=ખુટો

ચાક=કુંભારનું ચક્ર

પેટું=વચ્ચે ભાગ

કાચકો=કાચદ્રીનું ફળ

ટપરે=ટીપે

સવાલ—કુંભાર મટાડી કયાંથી લાવે છે ? મારો કેવી રીતે તૈયાર કરે છે ? કુંભારના ચાકની રચના કહો. કુંભાર વાસણો શી રીતે બનાવે છે ? કુંભાર વારંવાર હાથ શા માટે પલાળે છે ? વાસણને દીપવાથી શો લાભ ? ભઠ્ઠીમાં વાસણો ગોઠવ્યા પછી શું કરે છે ? કયાંનું કુંભારકામ વખણાય છે ? કુંભારના ચાકનું ચિત્ર પાડો.

પાઠ ૬૭.

મુધું=ધોડો બાંડો ને

લાંબો સાકરીનો કટકો

કોણી=હાથની વચમાંના ટેકો=ટેકણ

સાંધો

ઉચ્ચાલન=કંચું કરવું તે

સવાલ—ઉચ્ચાલનમાં મુખ્ય કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા ? ઉચ્ચાલનના પ્રકાર કેટલા છે અને કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ઉચ્ચાલનથી શા ફાયદા થાય છે (યાંત્રિકશક્તિ જ છે ઉચ્ચાલન, રેંટ, ગરગડી, ઢોળાવ, ફાયર, ફેર ચાચવા પેંચ)

પાઠ ૯૮.

વેંન=ગિલ્ડરા

પાટો જડે છે તે

ગરગડી=થ્રેડી

આરા=દોના

ગાળામાં=ખાલી જગામાં

રેંટ=પાણી કાઢવાનું ચક્ર

ખોખાણુ=ખાડો

નમુનો=ચિત્ર

વાટ=પૈંડાપર લેવાનો

સવાલ—ગરગડી વડે કુવામાંથી પાણી કાઢીએ છીએ ત્યારે ઉંચે ખેંચવાને બદલે શા માટે નીચે ખેંચીએ છીએ ? ગરગડીનો ઉપયોગ શો છે ?

કવિતાના અર્થ તથા સમજૂતી.

પાઠ ૭.

=પુરુષોત્તો ધણી; રાખ કનક=સોનું; હેમ

નકપિ=મુનિ

મુદ્રામા=શ્રીકૃષ્ણનો ભક્ત મણિમય=મણિવાળા

નરપતિ=(સ)(નર+પતિ) દ્વારામતિ=દ્વાન્કા નગરી કાંગરે=કોટની ટોચે

મુનિ (શુક્રદેવ) કહે છે હે રાજા (પરીક્ષિત) તું સાંભળ, મુદ્રામાએ દ્વારકા નગરી જોઈ; તેનો સોનાનો કોટ ચમકારા કરી રહ્યા હતા અને તેના કાંગરા ઉપર ઉંચી જાતના રત્નો જડેલા હતાં. (૧)

દુર્ગે=કિલ્લાપર

સંગમ=(સ+ગમ)=

ચારે વણુ=ચાહણુ;

ધ્વજ=નિશાન

મેળાપ

ક્ષત્રિય. વૈશ્ય, શૂદ્ર

દુઃદુભી=નોખત

વણુ=જાત

સ્નાન=નહાવું તે

કિલ્લાપર ધણું નિશાનો જડનાં હતાં; અને ત્યાં સંગમ નગારું

વાગી રહ્યાં હતાં; જ્યાં ગોમતી સમુદ્રને મળે છે, ત્યાં ચારે જાતનાં (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર) લોકો આવીને નહાવ છે, (૨)

પુર=શહેર	નસીબવાળો; પવિત્ર	રૂપ=દેખાવ
ભગવાન=(સં)(ભગ્ન=ન-સીખનવાન=વાળો.)	મહાપુરુષોને ભગવાન કહેવાનો રિવાજ	પણે=મન; દોડે

તે ગોમતીમાં સુદામા ઋષિ નાથાં ને પછી પોતે શહેરમાં ગયા; તેમનો દેખાવ જોઈને બધા લોકો જોવાને મારે એકઠા થયા તેમાં નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ દોડે અને તેમને ખીંચવે. (૩)

જાદવ સ્ત્રી=યાદવોની બાવડી	વ્રત=નિયમ તપ=તપશ્ચર્યા	=છેડા)=ધણામ ભરથાર=ધણી; વર
ધન્ય=શુભાશુ	અપાર=(અ=નહિ+પાર	

યાદવોની બાવડીઓ માંહે માંહે તાળી આપીને હસતી હતી અને કહેતી હતી કે જ્યાં આવો પુરુષ રહે છે તે શહેરને પણ ધન્ય છે ! જે સ્ત્રીએ ધણાજ નિયમ અને તપશ્ચર્યા કરી હશે તેજ સ્ત્રી આ ધણીને પામી હશે ! (૪)

હાઉ=બિહામણો માણસ વેષ્ટા=મસ્કરી; મજાક વિકરાળ=મયંકર	પુણ=પાછળ; વાંસે
---	-----------------

કોઈ કહે છે કે બિહામણો હાઉ આવ્યો, (એને) બાળકને દેખાડે કે તેઓ રડતાં રહી જશે; એમ પાછળથી તેમની ધણી મજાક થતી હતી, તે સાંભળીને સુદામા હસતા જતા હતા. (૫)

ભાષે=મોક્ષે; કહે

વગરડે=અગરવે

ગાલ વળવે=ગાલ વ-

ગાડે; હાસ્ય કરે

પુઠે=પાછળ

ઋષી=મુનિ; ઋષિ

તેમની પાછળ છોકરાઓ કાંકરા નાખતા, (પણ) સુદામા તે મોઢેથી હરિ હરિજ બોલતા હતા, નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ ફરી વળીને તાળીઓ પાડતા હતા અને હાસ્ય કરતાં હતાં. (૬)

સૂણી=સાંભળી

માણસ

સમાચાર=ખબર અંતર

સાધુ=સંતપુરુષ; પવિત્ર

દટ્ટી=નગર

કોઈ ઘરડા યાદવે ઋષિને જોયા, અને તેમણે એ પવિત્ર માણસની નગર પારખી; (મતલબ કે સંતપુરુષ છે એમ જાણ્યું) તેથી તેણે છોકરાઓને કાઢી મૂક્યા અને સુદામાને ઉભા રાખીને તેમની ખબર અંતર પૂછી. (૭)

કૃપાનાથ=(સં)(કૃપા=મ-

વાળા; દયાળુ

પ્રતિષ્ઠિતર=સામે જવાબ

હેરબાનીનાથ=ધણી)

મમા=માયા; મહેર

દર્શન=આવધી જોવું તે

=ધણી મહેરબાની-

પ્રતિ=સામે

મન=ઈચ્છા; મરજી

(પછી જાદવે કહ્યું કે) હે મહેરબાનીના ભંડાર! તમે ક્યાંથી પધાર્યા છો અને આ શહેર ઉપર તમે કેમ મહેરબાની કરી છો? પછી ઋષિજીએ સામે જવાબ આપ્યો કે મને શ્રી કૃષ્ણના દર્શન કરવાની ઇચ્છા છે. (૮)

તે જાદવે રાજમહેલનો દરવાજો ફેપાડીને ઉપદાર કર્યો, તેથી કરીને સુદામાજી શ્રી કૃષ્ણના મહેલ આગળ આવ્યા; તે સ્તે એટલી જીડ કે સીધા આસુ જવાયું નહિ. (૯)

હાટ=દુકાનો	જડેલાં હાથ છે તે	અટારી=ઉંચી મેડી;
ચૌટાં=અગર	ગોખ=ગોખલા; ધરના	ઉંચો માળ
ચોક=ખુલા મેદાનમાં	આગલા માળની ર-	મેડી=માળ
ભરાતો અગર; ગુ-	વેસ ઉપરથી બહાર	જડિત્ર=જડેલાં
જરી	નીકળતી કહેરાવાળી	કહેડા=કહેરા
છગ્ન=ખારીઓની આ-	જખ્યા	ઝાકઝમાળ=ઝગઝગતા;
ગળ રવેશથી બહાર	ઝખ્યા=ખારી આગળનો	ચમકતા
પડતાં જે પાટીયાં	ગોખ	

સહેરનાં હાટ, ચૌટા અને ચોક તેમજ ધરનાં છગ્ન, ઝખ્યા, ખારી અને ગોખ; અટારી, જાળીઓ અને તેને જડેલા કહેરાઓ ઝગઝગતા શોભી રહેલાં હતાં તે જોયાં. (૧૦)

મિનાકારી=(મિના=કાચ	વાળું	તંત્ર ચળકતો પથર
ના જેવા પણ રાતા	અમરાપુરી=દેવની નગ-	થંભ=થાંભલો
લીલા વગેરે રંગવા-	રી; ઇંદ્રપુરી	નાટારંભ=ખેલ; નાટકને
ળો એક પદાર્થ+કાર	ઓવારી=માથાપરથી હ-	આરંભ; તમાસો
=કામ+ઈ=વાળો)=	તારી; લુલાવી	
મિનાની કારીગરી	સ્ફટિકમણિ=એક જા-	

ત્યાં દેવલોકોની નગરીને પણ લુલાવે એવું મિનાકારી કામ ચળકી રહ્યું છે; સભામાં સ્ફટિકમણિના થાંભલાઓ છે અને ત્યાં ખેલ થઈ રહી છે. (૧૧)

રમકઝમ=રમઝુમ થતો હેમ=સોનું; કનક	મુંદંગ=પખાજ
અવાજ	ઉપંગ=એકજા તનું વાગ્યું
	અછાંડા=રાસ

પખાજ ને ઉપગમથી મંજુરા તાલ નીકળે છે. તેમજ પગે
બાંધેલી સુધરીઓ રમકુમ થાય છે. તે સુદામાજી જોતા જાય છે;
ગુણીજન રસ પડે એવાં ગીત ગાય છે. (૧૨)

ડાલે=હાલે	પરસેવાના જે ઝરણુ	હાથીખાનું
મદગળતા=ખુમારીવાળા;	ધુટે તે	નવસો=નવીન; નવી
મસ્તીના જોરમાં આ	માતંગ=હાથી	જાતનો
વેલા	ગજરાળા=(ગજ=હાથી	રંગ=શોભા
મદ=હાથીના માયામયી	+શ્રાળા=દેકાણુ)=	

ત્યાં લોડા સોનેરી અછોડાથી બાંધેલા ફરતા હતા; તેમજ
હાથીખાનાની નવીન શોભા હતી અને તેમાં ખુમારીવાળા હાથીઓ
હોલતા હતા. (૧૩)

અનંત=(સં) અનન્તહિ	પ્રતિદાર=પોળીઆ;	સંકલ્પવિકલ્પ=
+અંત=છેડો)=ધણા-	ચોકીદાર	મનસુઓ; તરંગ: તક
જ; પાર વગરના	શામળીઆ=શ્રી કૃષ્ણ	
ચોદા=લગવૈયા	દાર=પારણું	

ચોકીદાર તરીકે અનેક લગવૈયા ગેભા હતા, ને શ્રી કૃષ્ણજોતો
ફરવાળે સાચવતા હતા; ત્યાં સુદામાજી ફેરા ફરતા મનમાં ચિચાર
ફરવા લાગ્યા; (૧૪)

ગહન=અધાગ; ધુધી;	જોર	સગ
કળી ન સકાય એવી	પૃથ્વીપતિ=(સ) (પૃથ્વી	રજ=જરા; રજકણુ
દીસે=દેખાય	=દુનિયા+પતિ=ધણી	ગોકુળ=જમના નલિયર
કરમની સતિ=સીમનું	=દુનિયાનો ધણી;	પવિત્ર ધામ છે.

મોકડાં=સતા મોનાં	સિંહાસન=(સી)=સિંહ	મેઢક; રાજગાદી
વાંદરાં	+આસન=મેઢક)=	તુળડી=તુલ્યડીનાત્રે-
	સિંહના આકારની	જાનું ફળ

કે અમે એક ગુરુના નિશાળીઆ છીએ, પણ નસીંગનું જોર કળી ન શકાય એવું છે તે (શ્રી કૃષ્ણ) રાજ્ય થઈ મેઢા છે, અને મારા ઘરમાં આવતા એક દાણો પણ નથી; જે ગોકુળમાં વાંદરાં રહાડતો હતો અને ગુરુને ઘેર લોકડાં લાવતો હતો; તે આજે રાજ ગાદીપર ચઢી મેઢા છે અને મારી પાસે ફક્ત તુલ્યડી (જળપાત્ર) ને લાકડી છે. (૧૫)

પાઠ ૧૨.

ઉચ્ચ=ઉંચા

સંગ=સાથે

કેર=નું

ગિરિ=પર્વત

વિખુટું=જુદું; છુટું

શૃંગ=શિખર

પેલું બકરીનું બચ્ચું આ વખતે તેની માથી છુટું પડેલું છે; તે ઉંચા પર્વતની ટોચે ઉભેલું છે, અને એની પાસે કોઈ નથી. (૧)

સમ=બરાબર; જેવું

સ્થાન=પ્રાણ

સહજ=પોતાની મેળે;

સોદાય=શોભે; સારું

કડણ=દયા ઉપજે એવો

કુદરતી:

દેખાય

રવ=સાદ; અવાજ

શિલા=પથ્થર

મંદ=ધીમે

બરફના જેવું સફેદ રંગનું (તેથી) સારું દેખાય છે અને તેની પાછળ કાળા રંગનો પથ્થર જણાય છે; તે પોતાની કુદરતી મળ બહી બઢને દયા ઉપજાવે એવો ધીમે અવાજ કરેલું. (૨)

પડવા=સામા અવાજ	મેરી=મારી	અધિક=વધારે
જમાય=છેતરાય	માય=મા	અકળાય=ગભરાય

તેના પર્વતની અંદર સામા અવાજ થાય, તે સાંભળીને તે બૂલથી છેતરાય છે, કે જાણે મારી મા ખોલી. પણ તેને નહિ દેખવાથી તે વધારે ગભરાય છે. (૩)

ઉંચો=મોટો; બારે;	ધરતું=રાખતું	ધવળ=ધોળી
નાદ=અવાજ; સાદ	યાદ=સ્મરણ; ફોમ	સુહાય=શોભે

તેથી વધારે મોટો અવાજ કરતું અને માનું સ્મરણ કરતું; તે બચ્ચું ચારે તરફ જોતું જાય તે વખતે તેની ધોળી વાંકી ડોક શોભે છે. (૪)

ગાદ=ખિચોખિચ; ગીચ	શોર=અવાજ	લપાય=દબાઈ જાય
ધોર=ભયંકર; બિહામણી	શું=કેવું	
સાવજ=વાધ	સોડ=પાસું	

નીચે ઘણી ગીચ અને ભયંકર ઝાડીમાં વાધનો અવાજ થતો તે સાંભળીને બચ્ચું કેવું ગભરાય! અને જાણે કે માની સોડમાં થી રીતે દબાઈ જાય. (૫)

ધર=રાખ	તડાળ=તરતળ	સેલ=સહેલાઈથી
વાલા=ધ્વારા	વેળ=વેળા; વખત	

હે! વહાલા બચ્ચા તું ધીરજ રાખ, આ હું હમણાં આવું છું. એમ ખોલી મેં તે વખતે રેકરીની ટોચ પર સહેલાઈથી જઈને કહ્યું.

ગોઠ=પાસું; સોડ	ચુંબન=અચ્ચી; બોડી	વાટ=રસ્તો
અન=અકરી	કડણ=અધરી; મુશ્કેલ	

તે બકરીના અચ્ચાને સોડમાં લીધું, અને દસબાર અચ્ચીઓ કાપી; પછી પર્વતનો અધરો રસ્તો ઉતરીને જ્યાં તેની મા હતી ત્યાં અચ્ચાને મૂક્યું. (૭)

મીઠું=વહાણું	શાવ=અચ્ચું	ભાવ=હોંસ; ઉમંગ
માઈ વહાણું બકરીનું અચ્ચું તરતજે ધાવવા સાચું.		
અરે જો! નદીમાં બકરીનું અચ્ચું માને હેતથી ધાવે છે. (૮)		
નૃમ=તરપત; ધરાયણું	ઉછરંગ=ઉમંગ	નાચ્યું=ઉછળ્યું
શિમુ=અચ્ચું	હૃદય=હેયું; અંતઃકરણ	

ધાવીને ધાવીને ધરાયું એટલે એ છુટું પડ્યું, અને તેનું ઉછળું શરીર વધારે દીપી રહ્યું; પછી તે અચ્ચું ઉમંગથી નાચ્યું અને તેની સાથે માઈ અંતઃકરણ પણ (ઉમંગથી) ઉછળ્યું. (૯)

પાઠ ૧૯.	ઓ વિષ્ણુ પરમાત્મા	ત્રી દિતીને પેટે
કશ્યપ=મરિચી પ્રજા	ના જય અને વિજય	જન્મ્યા હતા
પતિના પુત્ર	નામના બે પોળીઆ	બળવંત=જોરાવર
કુમાર=આળ	હતા, ઋષિ સનકાદિક-	નીરાધાર=નકી; ખ-
હિરણ્યાક્ષ	ના આપથી એઓ	ચીત
હારણ્યકશ્યપ	એ એ રાક્ષસ થઈને કશ્યપની	

કશ્યપ ઋષિને ઘેર તે (જય વિજય) દુષ્ટ રુપે છોકરા થઈને જન્મ્યા, તેઓ બહુ જોરાવર હતા તેમના હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્ય-કશ્યપ એવાં નામ નકી પડ્યાં. તેઓ બહુ જોરાવર હતા. (૧)

પીડે=દુઃખ દે	મારે	વિમાન=દેવની પા-
આંગણે=આરણે	સાક્ષી=પકડી; સાક્ષી	લખી
અનુમાન=આશરે; શુ-	સહિત=સાથે	

આશરે એક વર્ષના થયા એટલામાં તો બારણે આવી (સાકને)
 દુઃખ દે, (ટક) અને આકાશમાંથી દેવોની પાલખીને સુરજ સથિ
 પકડી લાવે. (ટક) (૨)

આભ=આકાશ	ત્રાસ પમારે=બીવરાવે	ધરે=રાખે
ત્રાસ=બીક; ભય	કરે=હાથ	નીરખનાં=જોતાં

તેઓ વાદળને બઈ વળગે અને તારાઓને બીવડાવ. (ટક)

ચંદ્રમાને હાથમાં રાખે અને ઉચે આકાશમાં ફરે. (ટક)
 દિગ્પાળ=દિશાનું રક્ષણ ભોમ=પૃથ્વી ખંડ=પૃથ્વી

કરનાર દેવો (એ દસછે) ખળખળે=ટળવળે; ઉ-
 ડાસે=હાલે; ધન્ય થલ પાથલ થાય

તેમને જોતાં દિશાના દેવો કાંપે, અને તેઓ પર્વતના શિખરે
 પણ પાડતા. (ટક) પૃથ્વી ઉપર તેઓનો ભાર લાગતો. તેથી નવે
 ખંડ કંપી ગિરતાં. (ટક)

મહી=પૃથ્વી	માન=મોટાઈ; યુમાન	પ્રિદા=મોટા
મેલે=મૂકે; છોડે	દાનવ=રાક્ષસ	થસ્થરે=કંપે

નાનપણમાં તેમનું જોર એવું હતું કે પૃથ્વી પણ પોતાની
 મોટાઈ મૂકી દેતી; (ટક) તે રાક્ષસ હવે મેદા થયા ત્યારે આખી
 સૃષ્ટિ ધ્રુજવા લાગે. (ટક)

પાતાળ=પૃથ્વી નીચેનો	તક્ષાતલ. પાતાલ)	પૂજ્યપૂજકું
ભાગ (એ સાત છે)	પરવરે=જનમ	પતન=વેપનાગ; સાપ
અતલ, વિતલ, સુતલ, દેવ=કીનો; અદેખાઈ;		શેષ=પૃથ્વીને પારણ
નહાતલ, રસાતલ, વેર		કરનાર મોટા સાપ

રાક્ષસો પાતાળમાં જાય અને દેવ વચરે; (ટક) સામનું પૂજકું
 તાણે અને સુતેલા શેષનાગને જગાડે; (ટક) (ક)

વરુણ=પાણીના દેવ	કેર=ના	ભાગ=ખળિદાન
અધોર=ઉચ્ચે	નાથ=ધણી	
નીર=પાણી	અમર=રાક્ષસ	

પાણી ઉચ્ચું ઉડાડીને પાણીનાં દેવ સાથે લડવાનું કરે; (ટક)
 (એવી રીતે) વરુણ પાસે તે રાક્ષસો ખળિદાન માગે; (ટક) (૭)
 અમર=દેવતા; મરે સખળો=જેરાવર; ધણો પ્રબોધ=(પ્ર=ઉલટો+
 નહિ તે ક્રોધ=ગુસ્સો; રીસ બોધ) ઉલટી શિખામણ
 આથડે=લઢે; વઢે જગત=યજ્ઞ; હોમ

દેવોની સાથે લડે અને તેમના પર ધણો ગુસ્સો કરે; (ટક)
 યજ્ઞમાં (દેવોની પેઠે) હિસ્સો માગે અને ખીજતે એમ કરવાનો
 ઉલટો બોધ કરે; (ટક). (૮)

અદાવત=વેર; દુસ્મનાવટ	ભુવન=પૃથ્વી	પ્રહી=પકડી; ખાલી
ઈંદ્ર=સ્વર્ગનો રાજા	ગદા=આંકડાના કૂલના	ચૈદ્રભુવન=સાત પાતાળ
સુર=દેવ	ધાટનું ભારે પથ્થરનું	ને સાત સ્વર્ગ
થું=સાથે	હથિયાર	

દેવોની સાથે વેર રાખે, અને ઈંદ્રની સાથે પણ દુસ્મનાવટ કરે;
 (ટક) ગદા પકડીને આખા બ્રહ્માંડમાં ચારે તરફ ફેરવે; (ટક) (૯)
 કોપવાન=ગુસ્સાવાળો; રોક=રોકડા મૃત્યુ; પાતાળ
 ક્રોધી વાજઆણ્યું=તોળા કરા વિશ્વ=બ્રહ્માંડ
 કુબેર=મંડારના દેવ વ્યું; દુઃખી કીધું બાધું=બધું; આખું
 ત્રાહે ત્રાહે=તોળા તોળા ત્રિલોક=ત્રણલોક (સ્વર્ગ,
 કુબેરની સાથે ગુસ્સે થઈને તેમની પાસે રોકડા રતો માગે;

(એવી રીતે) આખી દુનિયાને હરાવ કાઢી, તેથી ત્રણે ભુવન
(સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ)ના લોક તોખા તોખા પોકારે; (ટક) (૧૦)
દંત=દાંત; દંતુશળ | સદાય=પરમે; આલે | વારી=અટકાવી; રોકી

દિશાનાં દેવેના હાથીઓના જઠને દંતુશળ પકડીને તાણે; (ટક)ને
તેમની સંક પકડીને ફેરવે પણ તેમને કંઈ અટકાવી શકે નહિ, (ટક) (૧૧)
કીડા=વિલાસ; મેળ | મેળાવે=મેળાવે; કરે | કલટે=ચઢે
લાતોલાત=લાતમાળ | મેળાં=એકઠા | કિતપાત=તોફાન

હરીઆમાં જઠને વિલાસ કરે અને લાતાલાતી રમે, (ટક) સાતે
સમુદ્ર એકઠા મેળાવે અને તેથી મહા તોફાન થાય, (ટક) (૧૨)
દુર્મતિ=નકારી બુદ્ધિ | વાર્ધીઆ=વંચ્યા | પુખ્ત=જેરાવર

એ નકારી બુદ્ધિવાળા અને ઘણા પાપી રાક્ષસો ઋષિઓ સાથે
દુશ્મનાઈ કરે; (ટક) જ્યારે તેઓ મોટા ને જબરા થયા ત્યારે
અહાંડ (આકાશ) સુધી ઉંચા વધ્યા, (ટક) (૧૩)
અચલ=પર્વત; ખચે | ચોખુટ=ચારે દિશા
નહિ તે | અમશું=અસ વડે

મોટા પર્વત ઉંચા કરીને ચારે દિશાએ ફેરવે, (ટક) અને જેમ
ઝાડને ઊંટ વળગે તેમ આકાશને અમથી ચાટે. (ટક) (૧૪)
વીખે=વિખે; માં | પરહરીને=છોડી દધને | આચારે=કરે; ચાલે
અળવે=પુષ્કળ; ઘણું | પટે=પોતે

તેઓ મનમાં જરા બીક રાખે નહિ અને પોતે પોતાના ઘણા
વખાણ (આપવડાઈ) કરે; (ટક) આમ ધર્મના રસ્તા છોડી દધને
તેઓ પોતે પાપને રસ્તે ચાલે; (ટક) (૧૫)

પાઠ ૨૪.

ભાવ્યો=અભ્યો; પસંદ

પડ્યો

મેહ=વરસાદ

દેવતા=દેવ

વીજ=વીજળી

આપુ=ગુજરાતની ઉત્ત-

રમાં પર્વત છે

ગિરિરાજ=પર્વતનો

રાગ; મોટો શોભિતો

પર્વત

તિથિ=દહાડો; દિવસ

ટોણે=વખતે

ઘંટ=કાંસાની વગાડવાની

ધડિઆગ

દીપે=શોભે

આંખ ફાડી=ધ્યાન દઈ

જોઈ

ઝૂકી=નમી; લચી

ઝૂંડ=જયો; ટોણું

સ્વાદુ=સ્વાદવાળો

મિષ્ટ=મીઠો

વસે=રહે

ઝરે=વહે; નીકળે

ઝરણાં=ઝરણુ; વહેળા

શીળો=દડો; ઠાઠો

સુગંધી=સારી વાસ;

ખુશખો

વહે=ગય; ચાલે

ફુલી=ખીલી

ફૂલવાડી=જે વાડીમાં

ફૂલ થાય તે વાડી

વાવ=પીવાના પાણીને

માટે ખોદેલા કુવામાં

ઉતરવાના પગથીઆં

મુકયાં હોય તે કુવો

ઓપે=શોભે; સારો દેખાય

અગાડી=આગળ

વડાં=મોટાં

દેવળ=દહેડ

દેવ=પરમેશ્વરના અંશની

મૂર્તિ

અંગલા=વાડી વચ્ચે

બાંધેલું ઘર

પ્રસેવો=પરસેવો; પસીનો

પરાં=આધેનાં; દૂરનાં

પાસ=પાસે

વેંત=વાર

ગુફિત=તદખીર; મગ

જણાવે=દેખાડે

ધુણી=તાપણી

ટેવો=અનુભવો; માનો

સ્થાન=કેકાણું; જગા

ખ્યાત=પ્રખ્યાત; જન-

ણીતી; નામીચી

દેવી=માતા

અર્પુદા=આપુદેવી

કથા=વાત; હકીકત;

ખીના

જોગ=લાયક

જેમ આકાશમાં વરસાદ ચઢી આવ્યો હોય તેમ (આપુ પર્વત) :
આધેથી જોતાં મનને ધણું સારો લાગ્યો, તે પરના કુંડમાંનો અગ્નિ
વીજળી જેવો દેખાય છે. (કુંડમાંનો અગ્નિ તે જળણું ચઢેલા વરસાદમાં

પીઠળીનો ચમકારો થાય તેવો દેખાય છે) એવો પર્વતનો રાજા
 (પર્વતમાં શ્રેષ્ઠ) આપુ આજે જોયો. (૧) શોભિતી પુનેમની સાંજને
 વખતે જાણે સૂર્ય અને ચંદ્ર એ ઘંટ બન્યા હોયની ! કોઈ કહે કેવો
 દેવના હાથી જેવો (આપુ પર્વત) શોભી રહ્યો છે; (૨ક) કદાચ તમે
 ઉપર જઈને નિહાળીને (ધારીને) જુઓ, તો જણાશે કે ઝાડના
 જથાની ધણી ઝાડીઓ નમી રહી છે, અને ત્યાં સ્વાદિષ્ટ મીઠો મેઘો
 જોઈએ તેટલો મજે છે. (૨ક) ત્યાં વાઘ, વાંદરાં, સિંહ અને હરણો
 રહે છે, અને ચોકખા પાણીનાં ઝરણો હંમેશાં વહે છે; ને ઠંડા
 અને સુગંધીદાર પવન વાય છે. (૨ક) ત્યાં સારાં (ખુશખોદાર) ફૂલો
 ની ફૂલવાડી ખીલી રહી છે, તેમજ ત્યાં આગળ કુવા, વાવ, ને કુંડ
 ધણી શોભે છે; મોટાં દહેરાઓમાં દેવોનો વાસ છે. (૨ક) ત્યાં
 બંગલા બંધાયા છે ને બજારો થયાં છે, વેપારીઓ સારો (ધણો)
 વેપાર કરે છે, તેથી માલ લેનાસ્તે જેવો માલ લેવો હોય તેવો ત્યાં
 મજે છે. (૨ક) ત્યાં તેર ગાઉના ઘેરાવાના તળાવમાં ફરતા અગિયાર
 ગામના લોકો પીવાને પાણી લેવા આવે છે; ને જ્યાં જોઈ મહીનામાં
 પણ પરસેવો દેખાતો (થતો) નથી (કારણ કે પર્વતપેર ધણી ઠંડક
 રહે છે) (૨ક) અપાડ મહીનામાં છેટેનાં વાદળાં પાસે આવે છે, અને
 જતાંવારજ જેવાની ખુળી બતાવે છે; તે વખતે તમે વાદળાંને
 ધુણીતો ધુમાડોજ ધારો (સમજો) (૨ક) જેમાં જૈનનાં અને હિંદુનાં
 જીનાં દેવસ્થાનો છે, અને તેમાં પ્રખ્યાત અર્ચુદા માતા છે; આ
 બંધી વાત જાણુ ત્રા લાયક અને કામની હોવાથી કહી છે, આ સારા
 છંદ દસપતરામ કવિએ બનાવ્યા છે.

પાઠ ૩૦

સપુત=(સ+પુત) સારો

છોકરો

તેહ=તે

સીધો મારગ=પ્રમાણિ-

પણે [અનીતિ

અધર્મ=(અ+ધર્મ) પાપ;

ટાળે=દૂર કરે; મટાડે

સ્વજન=(સ્વ+જન) પો-

તાનાં માણસ; સગાં

વહાલાં; નોકર ચાકર

વગેરે

દીન=ગરીબ

દુઃખડાં=દુઃખ; આફત

અરચીઆ=ભજ્યા

દામ=પૈસા

પરમારથ=(પરમ+અર-

થ)=પારકાનું ભણું

જોડે=મેળવે

ગર્થ=પૈસો

હરિ=પરમેશ્વર

અર્થ=માટે; વાસ્તે

ચાડી=ચુગલી

નવ=નહિ

અપયશ=(અપ+યશ)=

અપકીર્તિ; ગેરઆખર

અવનિ=પૃથ્વી

અવતાર=જિંદગી

સમસ્યા=ઉખાણા; ટોપ-

ડા; ઉત્તર મેળવવાને

સંકેતવાળી ભાષામાં

કહેવું તે

ગોરી=સ્ત્રી

ગોખ=ઝરખો; માળનો

આગળનો વધારેજો

ભાગ

તળે=નીચે

નદી કેરે=નદીના

નીરે=પાણી ઉપર

નદી કેરે નીરે=નદીના

પાણી ઉપર; નદીનું

પાણી તેની ઉપર

તીરે=કાંઠે

ચોથ સવાળો=ચોથા

ભાગનું સવાગણું

કચરે=કાદવમાં

અડીયાં=પહોંચ્યાં; મળી

સેવાલ=લીલ (ગયાં

કામની=સ્ત્રી

કર=હાથ

છત=સીલક્રમાં

ચંપક વન=ચંપાના ઝાડ

ધણાં હોય એવું જંગલ

તમમાંથી=તમારામાંથી

ખેય=ખેઉ

ગણુ=ગણતરી કર

સંદેહ=વહેમ; શક

શાસ્ત્ર=ગણિત શાસ્ત્ર

સાક્ષી=સાબિતી

દે=આપે

સાય=સાચી

પાઠ ૩૦ સારા છોકરા વિષે. છપ્પા.

જે પ્રમાણિકપણે ચાલે, તે સારો છોકરો કહેવાય. જે પાપને દૂર કરે તે સારો છોકરો કહેવાય; જે પોતાના સમાંવહાલાંને સુખ

આપે છે તે સારો છોકરો કહેવાય. જે ગરીબોનાં દુઃખો મટાડે તે સારો છોકરો કહેવાય; વળી જેણે પરમેશ્વરને હેતથી ભજ્યા તેનું નામજ સારો છોકરો છે. શામળ કવિ કહે છે કે જેણે પારકાનાં ભલાંને માટે પૈસા વાપર્યા હોય તેજ સારો માણસ કહેવાય (૧) જે વેપારથી પૈસા મેળવે તેજ સારો છોકરો કહેવાય. જે પ્રભુને નામે દાન કરતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય, જે ગરબાખરથી ખાતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય; જેતાં જેનામાં ધણજ સારા ગુણો માલમ પડે તેજ સારો છોકરાને સ્વર્ગમાં મુખ છે, શામળ કવિ કહે છે કે આ દુનિયામાં તે માણસની (જેને સપુત છોકરો હોય તેની અથવા સપુતની) જિંદગીને ધન્ય છે. મલલજ કે તેજ ખરેખરો જીવતો છે.

ગણિત સમસ્યા. છઠ્ઠા.

નીચે નદીનું પાણી તેની ઉપર આવેલા ઝરખામાં એક સ્ત્રી એડી હતી; તેનો મોતીનો હાર તૂટી ગયો અને તે નદીના કાંઠાપર જઈ પડ્યો, જરાવારમાં અર્ધા મોતી પાણીમાં જઈને પડ્યાં.

બધાં મોતીનો $\frac{૫}{૬}$ ભાગ અર્ધો કાઢવ અર્ધો કચરો એવામાં જઈને પડ્યાં, વળી છઠ્ઠા ભાગનાં મોતી લીલમાં ગળડો ગળડીને ગયાં અને તે સ્ત્રીના હાથમાં બે મોતી રહ્યાં, ત્યારે કહો કે મોતી કેટલી હતાં ?

જવાબ—લીલકમાં જન્નુ મોતી હતાં, તેના ચોથા ભાગનું રાવાયું કરીએ એટલે ૩૦, અને છઠ્ઠે ભાગે એટલે ૧૬; અને હાથમાં બે મળી ૪૮; પ્રથમના અર્ધા એટલે ૪૮ જણમાં ગયાં તે મળી કુલ મોતી ૯૬.

પક્ષીનાં એ ટોળાં આકાશમાં ઊડતાં ઊડતાં ચંપાનાં વનમાં આવ્યાં તે સૌને (એક બીજાને) સારા ગમ્યાં (એ ટોળામાંથી) એક ટોળું બોલ્યું કે તમારામાંથી એક (અમારામાં) આવો, તો આપણે બંને ટોળાં (ટોળાંના પક્ષીઓ) સરખાં થઈએ તેથી બધાંના મનને સારાં લાગે ત્યારે બીજું ટોળું બોલ્યું કે જો તમે અમને એક પ્રક્ષી આપો તો અમે તમારાથી બમણા થઈએ. ત્યારે અમે પૂછીએ છીએ કે એ બંને ટોળામાં પક્ષી કેટલાં હતાં તે ગણીને કહો.

જવાબ—એમાં તે વહેમ શો છે ? શાસ્ત્ર (ગણિત)જ સાચી સાબિતી દે છે કે બધાં મળીને બાર પક્ષી હતાં; એકમાં સાત અને બીજામાં પાંચ (પહેલું બોલ્યું તેમાં પાંચ અને બીજું બોલ્યું તેમાં સાત).

પાઠ ૩૪

અરબ=પ્રાર્થના; વિનંતી	નિરાશ=(સ) નિર=નહિ	હંમેશાં
અવિનાશી=(સ) (અ=	+આશ=આશા)=આ-	પસરે=ફેલાય
નહિ+વિ+નાશ+બ=	શા વગરનો; નાઉમેદ.	સુવાસ=સારી વાસ;
વાળા)=જેનો નાશ	શુભ=સારા	આખર
નથી એવા; પરમેશ્વર	ક્યાસ=ખામી; ખોડ	અંતર=મન
દવાળ=દવાળુ	મતિચુદ્ધિ	ઉગ્મસ=અજવાળું;
આશ=આશા; ધૃષ્ટા	સમાશ=સમાવેશ; મેળાપ	નિર્મળપણું (મદદ
મેશ=ગર	નિર્મળ=(સ) (નિર=	આધાર=આશરો; ટેકો;
ઉદ્ગમ=દીલગીર	નહિ+મળ=મેલ)=મેલ	હાશ=નિરાંત; શાંતિ
મેળાં=મેળાં	વિનાશી; મોડો	કુધારો=ખરાબ રિવાજ;
	નિશદ્દિનચરાત દહાડો;	નકારી રીતભાત

હે પરમેશ્વર વિનંતિ સાંભળો. હે ! નાશ વગરના પરમેશ્વર તમે

અમારી પ્રાર્થના સાંભળો. અમે બાળક (ઓછી બુદ્ધિવાળા) છીએ, અને આપ તો દયાળુ છો; અમારી એક ઈચ્છા છે. (હે નાશ વગરના પરમેશ્વર,) અમે છોકરાઓ તો ઘણાએ ગુનાઓ કરીએ પણ તેથી તમે ક્ષમાર પણ દીલગીર થશો નહિ. (ટેક) અમે બધા વિદ્યા ભણવાને ભેગા થઈએ છીએ તેમાં તમે અમને ના-ઉમેદ કરશો નહિજ; (ટેક) અમે બધા સમજીને સારા ગુણ લઈએ કે જેથી જરાપણ ખામી રહે નહિ; (ટેક) સારા ગુણોની સાથે અમને સારી બુદ્ધિ આપો કે જેથી કરીને અમે બધામાં મળી જઈએ. (ટેક) અને રાત દહાડો ચોક્કસ મનના રહીએ કે જેથી કરીને અમારી સારી આખર ફેલાય; (ટેક) અમે મોઢેથી એવું માગી લઈએ છીએ કે અમારા મનમાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય; (ટેક) આપની મદદ મળવાથી મનમાં નિરાંત રહે છે; (ટેક) કોઈપણ વખત અમારામાં જરા પણ નહારી ચાલ રહે નહિ અને સુખ જતું રહે નહિ (કાયમ રહે) (ટેક)

૫૬ ધન્યાશ્રી.	વાર=મદદ	મુંઝવણ
નિધિ=ભંડાર	લીલા=ખુશી; શોભા	ટાળી=મટાડી; દૂર કરી
દયાનિધિ=દયાનો ભંડાર;	અકળ=સમજાય નહિ	વીખ=ઝેર
પરમેશ્વર	એવી; બાણી ન શકાય	વાર=અટકાવ
અશરણુ=આધાર વગ-	એવી	ખાતુ=નામ; નિમિત્ત
રના; નિરાધાર	આકાર=મૂર્તિ; ઘાટ	પત=ટેક
શરણુ=આધાર	જર=પૈસો	પતિતોદ્ધાર=(સં)(પતિત
અશરણુ શરણુ=આધાર	સકળ=સઘળી; બધી	=પાપી+ઉદ્ધાર)=પાપીને
વગરનાનો આધાર	વિગ્નતા=અવરોધ	તારનાર; પરમેશ્વર

અભય=ખીક વગરનું	યાયું=માયું; જાયું	લહું=મેળવું
અચળ=ચળે નહિ એવું;	વારંવાર=વારે ધડીએ	વિસ્તાર=વિશાળપણ;
કાયમ	તારી=ઉગારી; ખયાવી	આત્માનું મોટાપણ
પદ=પદવી	પાર=છેડો	

હે દયાના ભંડાર (પરમેશ્વર) તું મારો આધાર છે મને તારો એકલાનોજ આશરો છે. તારું સાઈ નામ નિરાધારનો આધાર છે માટે તું મને મદદ કર; (ટક) હું જ્યાં જોઉં ત્યાં તારી ધણીજ ખુબી જણાય છે. અને તારી શક્તિ ને રૂપ સમજી શકાય નહિ એવાં છે. (ટક) આ દુનિયાના માણસોનું હેતુ રૂપને લીધે કે રંગને લીધે કે પૈસાના લોભને લીધે છે. (ટક) તું સઘળી ગભરામણ મટાડી દઈને ઝેર રૂપી વિષયો (શબ્દ, સ્પર્શ, રૂપ, રસ, અને ગંધ) થી દૂર રાખ; (ટક) હે પાપીઓને તારનાર ધણી તું હેતુથી તારા નામનો ટેક રાખ. (ટક) તારું ખીક વગરનું અને ચળે નહિ એવું (કાયમનું) સાઈ ઠેકાણું (પદ) હું હરબંદી માયું છું; (ટક) જો કે તું ઈતિસાક્ષી છે છતાં પણ અમને માફ કરી (આ દુઃખરૂપ સંસારમાંથી) ઉગારીને પાર ઉતાર. મતલબ કે જન્મ મરણનો ફેરો ટાળ. (ટક) કહાન કવિ કહે છે કે હું તને પસંદ પડતાં કામ કરીને આત્માની મોટાઈ મેળવું. (ટક)

શિખરણી.	પરમેશ્વર	ગતિ=શક્તિ
પરેશ=પરમાત્મા; મોટા	અકલિત=સતતજાય નહિ	હિતાર્થે=લાભ માટે
ધણી; પરમેશ્વર	એવી	જગપતિ=જગતનો ધણી;
વિશ્વેશ=વિશ્વનો સ્વામી; કૃતિ=કામ		પરમેશ્વર

ભારી=મોટું	જોઈ	મથીમથી=મહેનત
નિરખી=ધારી ધારીને	મથી=મહેનત કરી	કરી

હે ! મોટા ઇશ્વર, હે ! પ્રભાંડના સ્વામી તારાં કામ અને શક્તિ સમજાય નહિ એવાં છે, હે જગતના ધણી (પરમેશ્વર) તેં આ બધું માણસના સુખને માટે બનાવ્યું છે; તારાં ભારે કામ જોઈને માણસો (કામ સમજવાને) મહેનત કરી કરીને આધા ખસે છે, તારા ગુણો ગાવાને માટે માણસની બુદ્ધિ જરા પણ આવતી નથી (મતલબ કે તારા ગુણોની ગણતરી કરવાની શક્તિ માણસમાં નથી.) (૧)

શો=કેવો	નૃત્ય=નાચ	અલપતો=ગાતો
દીસે=દેખાય	તરંગો=મોજાં	ઝૂકી=નમી; ભચી
જળનિધિ=પાણીનો	મધુર=મીઠા	લહેર=સપાટો; સુરખી
ભંડાર; સમુદ્ર	સુર=અવાજ	નમન=નમસ્કાર
		પ્રતિ=તરફ

અહો ! આ સમુદ્ર કેવો મોટો નાચ કરતો (હાલતો) જણાય છે. મોજાંઓ ઉછાળીને જાણે મીઠા અવાજથી ગાતો હોયની ! બાગો અને વાડીઓમાં ફળ અને ફૂલથી ડાળીઓ ધણી નમી રહેલી છે, તે જાણે પવનના સપાટાથી પરમેશ્વરને નમતી હોયની ! (૨)

રમણાં=ખુશકારક; શો-	નવ=નહિ	ધોર=ભયંકર; બિહામણી
ભિતાં	મણાં=ખામી; ખોડ	ભયભીત=ભયંકર; બિ-
દશાવે=દેખાડે; બતાવે	બ્યાધો=વાધ	હામણી
કળા=ચુકિત; તદખીર	ગર્જન=ગર્જના	

ખુશકારક વક્તીઓ વારંવાર મધુર ગાઈને ખુશ થાય છે, વળી

વાધો અને સિંહો ભયંકર અવાજ કરીને ફરતા, તેથી પાસેના પહાડ ફરીને ભયંકર શબ્દો કરતા, (પડધા પડતા) તે એમ બતાવી આપે છે કે પરમેશ્વરની સમગ્રતા નહિ એવી કળામાં કાંઈ પણ ખામી નથી. (૩)

અગણિત=અસંખ્ય	દીપસમ=દીવા જેવાં	કે=કહે
વિરાજિત=શોભિતા	તરવર=મોટા ઝાડ	વડી=મોટી
જંતુ=જીવડાં	મઢી=જડી	
વૃક્ષ=ઝાડ	પોકારી=ખુમો પાડી	

દીવાજ્વલતે વખતે જ્વેતાં બેડતાં શોભિતાં અસંખ્ય જીણાં જીવડાંઓ ઝાડપર દીવા જેવાં (ચળકતાં) દેખાય છે તે ચળકે છે તેથી જાણે મોટાં ઝાડો શું હીરાથી જડી લીધાં હોયની ! માણસો ખુમ પાડી (આશ્ચર્ય પામીને) કહે છે કે અહા ! પરમેશ્વરનું કામ કેવું મોટું છે ! (૪)

પાઠ ૩૮ પંચવટી.	જ્ઞાતું હતું)	કુળનો ધર્મ=આપદાદાયી
પંચવટી=પાંચ વડોનો જથ્થો. (એ નામનું)	શ્રી=સારા; શોભાયમાન	ચાલતો ધર્મ
જંગલ નાશકની પાસે છે; અને તે દંડ-કારણથી ભાગ ન	રઘુવીર=રામચંદ્રજી	પાલતા=ચાલતા
	રઘુ=એક કુળનું નામ	લીલા=વિલાસ; ક્રીડા
	વિરાજતાં=શોભતા	નાતમ=નવીન
	સંગે=સાથે	રંગ=મગ્ન

પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા, તેમની સાથે સીતા અને લક્ષ્મણ હતા, તે સેવા કરતાં હતાં. એમ સૌ પોતપોતાના ધર્મ પ્રમાણે ચાલતાં અને હંમેશાં નવીન મગ્ન અને વિલાસ કરતાં હતાં; પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા. (૧)

નિર્મળ=પવિત્ર; ચોકપુ'	પણકુટી=છાલ ડાળાંની	ખટપટ=ભમરો; છપમ વા-
મઠ=આશ્રમ	કુંપડી	ગુંજે=ખોલે (લું જંતુ
છાઈ=છવાઈ આવી	જૂંદ=જયો; ટોળું	મધુરમકરંદ=મીઠો ફૂલનો
ધીર=ધીરજવાળા;	જાઈ } =ફૂલના વેલા	રસ; મધ
ધૈર્યવાન	મકંદ=એક જાતનું ઝાડ	મકરંદ=ફૂલનો રસ

તેની (પંચવટીની) પાસે ગોદાવરી નદીનું પવિત્ર પાણી વહે છે. અને ઠેકાણે ઠેકાણે ધૈર્યવાન ઋષિઓના આશ્રમો આવી રહ્યા છે; કુંપડીની પાસે રીતાછએ વાડી બનાવી હતી, અને તેમાં તુળસીનાં છોડના જથ્થા વાવ્યા હતા; તેમાંના ફૂલનો મીઠો રસ-મધ ભમરાઓ ચૂસતા અને ગુંજરવ (અવાજ) કરતા; (ટક) (૨)

ચંપક=ચંપાનું ઝાડ	જ પાકવાપર આવે-	લટકે=જૂલે; લખડે
હિડોળા=હિંચકા	લી કેરી	લૂમી=લૂમ; કુમખા
કરેણી=કરેણાનાં ફૂલનું	જમમળી=જમમળી	દ્રાક્ષ=દરાખ
ઝાડ	કદળી=કેળ	
આંખાસાખ=આંખાપર	મંડપ=માંડવો	

વળી તેમાં (વાડીમાં) ગુલાબ, ચંપો, ડમરો, ચંપેલી અને માલતી હતાં, કરેણી અને આંખાપર પાકવા આવેલી કેરી (પવનથી) હાલતી હતી, અને જમમળી, દાડમડી, નારંગી અને કેળ પણ હતી તેમજ દરાખના માંડવા ઉપર તેની લૂમો લચી રહી હતી; (ટક) (૩)

નારિકેળ=નાળિયેર;	જંબીર=જાંબુ	ફાફળી=સોપારણ
શ્રીફળ	ફણસ=ચંપાનું ઝાડ	સીતાફળી=સીતાફળનું

ઝાડ	કુંદ=એક જાતનો છોડ	આપે
શતપત્રી=સેઠ પાંદડાની	મસમસતો=મધમધતો	પુલ્યા=ખીલ્યાં
વેલી	મેકે=બહેક; સારીવાસ	અપાર=ધણાં

વળી તેમાં નાળિયેરી, જાંબુડી, ફલુસ અને સોપારણુ તેમજ સીતાફળી, શતયત્રી, કુંદ, કલ્હારના ઝાડ હતાં; કેવડા ચારે તરફથી સારી વાસ આપતા હતા, એમ જાત જાતનાં ધણાં ફૂલો ખીલ્યાં હતાં. (ટેક) (૪)

તરુ=ઝાડ	કારંડવ=ખતક	ખંજન=એક જાતનું
શોહામણા=શોભિતા	ચાતક=બપૈયા	પક્ષી
બંક=બગલો	ચકોર=એક જાતનું પક્ષી	આદે=આદિ; વગેરે
પારાવત=કબુતર	કોકિલ=કોયલ	લલિત=સુંદર
મૃગ=હરણુ	કપોત=હોલો	વિહંગ=પક્ષી; પંખી

ઝાડોપર બગલા, કબુતર, ચકવા, ચકવી, હંસ, ચકોર, બપૈયા, કોયલ, હોલા, ખંજન, ખતક વગેરે સુંદર પક્ષીઓ અને જમીનપર હરણુ વગેરે પશુઓ મધુર અવાજ કરતાં હતાં. (ટેક) (૫)

ભૂમિ=જમીન	પહોળાં કરવાં તે	ખગ=પક્ષી
કળા કરવી=પીછાં ઉઘાં	જય જય=જે જે	

જમીન ઉપર મોર કળા કરીને નાચતા હતા, અને મેના તથા પોપટ જયરામ જયસામ બોલતાં હતાં; શોભિતાં પક્ષીઓ સારા મીઠા શબ્દો બોલતાં હતાં, એવાં પક્ષી અને હરણોને જોઈને સીતાજી મનમાં ખુશ થતાં હતાં (ટેક) (૬)

સારંગ.

રામ પંચવટીમાં રહ્યા છે અને તેમના દિવસ ખુશીમાં જાય છે; લક્ષ્મણ અને સીતાજી રામચંદ્રની સેવા હોંસથી કરે છે. (૧)

બીલડી=બીલની સ્ત્રી	વનફળ=વનમાં થતાં ફળ
જૂથ=ટોળું	પડીયા=દડીઆ

બીલડીઓનાં ટોળા મળીને સીતાજીને જોવા આવે; અને જાત જાતનાં વનમાં થતાં ફળના તથા મેવાના દડીઆ ભરી ભરીને લાવે. (૨)

જનકસુતા=જનકી; જ-	સીતા	ચક્રિત=દિંગ
નક રાજની પુત્રી;	રૂપ=ક્રાંતિ	

સીતાજીની વાડીમાં હરણોનાં ટોળાં ચરવા આવે, અને તે (ટોળાં) બધાં સીતાજીની ક્રાંતિ જોઈને ત્યાં દિંગ થઈ જાય. (૩)

સૌમિત્રિ=સુમિત્રાનો પુત્ર;	આરોગાવી=અવડાવી	ગ્રાસ=કોળીઓ
લક્ષ્મણ	વળતાં=પડી	ગ્રાસ કરે=ખાય

હંમેશાં લક્ષ્મણ ફળ લાવીને સીતાજીની પાસે મૂકે, અને (સીતાજી) શ્રીરામને (ફળ) અવડાવીને પડી પોતે ફળ ખાય. (૪)

પાઠ ૪૪.

હિતનાં વચનો.

હિત=મધુ
અધિર=મહેરો
સ્વાધીન=તાબે; વશ
સુખ=સરખો; જેવો

સારં=મીઠું; મધુરં

મૂંગ=મૂગો

નીત=હંમેશાં

પરઉપકારી=પરોપકારી

ધીર=ધીરજવાળો

રજી=લગાઈમાં

નિર્ભય=નિહર; થીક વગ-

ભારી=ધણા (રતો)

મનનો સુખી=સંતોષી

સ્તુતિ=વખાણ; તારીફ

ખતા=હોકર

પીઠ પાછળ=ગેરહાજર

રીમાં	છાની=ગુપ્ત; છુપી	ધર મેળે=માહોમાંહે
અનાદર=તિરસ્કાર; તુ-	સાય=સાયો; ખરો	કાળ=ન્યાયાધીશ
ચક્રકાર	સ્નેહી=પ્રીતિવાળો	કો=કોઇનું
કોળે=વખતે; સમયે	આમદાની=આવક, પે-	સર્વથા=સર્વ પ્રકારે;
દશા=હાલત; અવસ્થા;	દાસ	બધી રીતે
સ્થિતિ	સાવધ=હોશિયાર	વૈરભાવ=દુશ્મનાવટ
સહી=નક્કી; નિશ્ચય	વહેવારે=અવહારમાં;	કથા=વાત
હિતુ=મહત્ત્વ ધરનાર;	ખરી રીતે	ડોકી બાર ન કાઢી=
હિતેચ્છુ	શરમ=લાજ	આજેવાન ન થવું
શીખ=શિષ્યામણુ	હાનિ=નુકસાન	પુરં=સમાપ્ત; ખલાસ
ભાષણુ=વાક્ય; બોલ	હોરિ લેછે=ખમે છે	હાથ ધાલવો=ચાર કરવું
તોચ=તોપણુ	વારતા=વાત; શિષ્યા-	વિચાર=અભિપ્રાય; મત
હિનકાર=મહત્ત્વ કરનાર	મણુ	આલવો=અપાવો
	પતે=પતી જાય; મટે	

મલાને માટે કહીએ તે સાંભળે નહિ (મનમાં રાખે નહિ) તેને બહેરા જેવો જાણવો; જે માણસ ગુસ્સાને તાબે થાય. (ગુસ્સો કરે) તેને આંધળા જેવો સમજવો. (૧) જે માણસ મધુર બોલી જાણતો નથી તેને ગુંગા જેવો સમજવો. સારું માફું નહિ સમજતો હોય તેને દોર સમજીને કાઢી મૂકવો. (૨) જે હંમેશાં પારકાનું બહું કરનારો છે, તેનેજ મોટો (માણસ) સમજવો; જે લડાઈમાં ધણો નીડર છે તેનેજ ધીરજવાળો માનવો. (૩) જે માણસ પૈસા, જીવાની ને ઉંમર પર બરોસો રાખતો નથી; તેનેજ ડાહ્યો ને સંતોષી સમજવો. (૪) આપણા વખાણુ સાંભળીને બોલાઈને છેતરાવું નહિ કારણકે મતલબને માટે લુચ્ચા લોકો ધણું જીવું બોલે

છે. (૫) કોઈ આપણી બદબોધ કરે તો તે સાંભળીને લડવું નહિ; કારણ કે જે નીચમાણસ હોય તે આપણી ગેરહાજરીમાં ભુલું ખોલે છે. (૬) કોઈને ગરીબ જોઈને તેના તિરસ્કાર કરવો નહિ, કારણ કે કોઈ વખતે આપણા પણ એવા હાલ નક્કી થાય. (૭) ભલું ચાહનાર માણસની શિખામણનું વાક્ય કડવું હોય છે ખરું, તોપણ તે ભલું કરનાર છે માટે તેમની સાથે દુશ્મનાઈ શા માટે કરવી? (મતલબ કે દુશ્મનાઈ કરવી નહિ) (૮) આપણી ગુપ્ત વાત હોય તે કોઈને વિશ્વાસ રાખી કહેવી નહિ, પણ જે આપણો ખરો પ્રીતિવાળો હોય તો તેને ભરોસે નક્કી કહેવી. (૯) લોકો ઉપજ અને ખર્ચ લખવામાં હોશિયાર રહે છે; પણ જે વહેવારમાં (આપ લેના સંબંધમાં) શરમ રાખે છે તે નુકસાન ખમે છે. (૧૦) બાળકો પાસેથી પણ ડહાપણની વાત શીખી લેવી; જ્યાં સુધી કશુંએ ઘેર મેળે પતે ત્યાં સુધી ન્યાયાધીશ પાસે જવું નહિ; (૧૧) મુએલા માણસનું નક્કી કોઈ દિવસ પણ ભુંડું ખોલો નહિ; કોઈની સાથે લડાઈ રાખવી નહિ અને કોઈની છાની વાતો ઉઘાડી પાડવી નહિ. (૧૨) ગળ્યું ખાવાને માટે જીભને ઘણો મહાવરો પાડવો નહિ (મતલબ કે ગળ્યું ખાવાની ઘણી ટેવ રાખવી નહિ.) બીજાનો કશુંએ માથે લેવાની આગેવાની કરવી નહિ. (૧૩) એક કામ પુરું થાય ત્યારપછીજ બીજું કામ શરૂ કરવું; જે જણની વાતમાં ત્રીજા માણસે (આપણે) (સમજ્યા વગર) તરત અભિપ્રાય આપવો નહિ.

પાઠ ૪૯.

ક'ખે=જેવાને ક'ચે

આ; વડના કંટા

કાક=કામડા

પીયુ પીયુ=પાણી પાણી

ટાકાર=મધુર અવાજ

પૈયા=ચાતક; બૈયા

વડશાખા=વડની ડાળી-

ઢેલ=ભોરની આંધ

વીણે=ચાટે	ભોર=મળસકું; સવાર	ભોગ=પરમેશ્વર સાથે
પલાશ=ખાખર	નરમધ્યાનો સ્વામી=શ્રી	મન જોડવું તે
કોયલડી=કોયલ	કૃષ્ણ ભગવાન	ભોગ=વિલાસ, મોજ
ટહુકે=ટહુકા કરે	વિણુ=વિના; વગર	સદગ્રંથ આંધવા=સારી
સ્વદઝીણે=ઝીણા રાગથી	સોર=અવાજ	કવિતા રચવી
મદ=ધીમે	જહારે=જવારે	પતિવ્રતા=વધ્વીના હૃદ-
સુવાસિત=(સુ+વાસ+	ખર=છ	મમાં રહેનારી
ઇત)=સારી વાસ વા	સાધુ=ગુની	કંથ=સ્વામી
જો; સુગંધીદાર	પરહરી=છોડી	ચિત્ત ધરવું=મનમાં
ટાણે=વખતે	સમરવા=યાદ કરવા	લાવતું.
અફૂર=શ્રી કૃષ્ણના કાકા;	શ્રી હરિ=શ્રી કૃષ્ણ	મરિ=ભેદ; છુપું કારણ;
શ્રી કૃષ્ણના ભક્ત.	જોગીઆ=જોગી	ભાવાર્થ
		અવતરે=જન્મે

પાઠ ૪૮ પ્રસ્તાવ.

સવાર પડી એમ સમજીને પક્ષીઓ જગ્યા; રાંધાં કમડા હા તા કરે છે; બપેલા પક્ષી તો પીયુ પીયુ (વહસાદ) જોવાતે તલપે છે. વડની ડોળીઓપર સુડા ફો ફો કરે છે (ટક) ભોર પીછાં ઉંચા ને પહોળાં કરીને ટીહુ ટીહુ બોલે છે. (તે વખતે તેની) આંખમાંથી આંસુ પડે છે ને ઢેચ ઝીંમે છે; (તેથી તેને ગભ રહે છે.) ખાખરના (શાક) પર શાંભિના પોપટ બોલે છે; અને કોયલ ઝીણા સ્વરથી ટોકા કરે છે (ટક) વાછરડાં ભાં ભાં શબ્દ બોલે, તે સાંભળી ગાયો બાંબાં શબ્દ બોલે (મતલબ કે ખરાડે) હડા સુગંધીદાર ધવન ધીમે વાય છે તે સુગડાં ઊરાડીને હાલે છે. (ટક) તે વખતે સવાર પડી મધ્ય એમ સમજીને અફૂર જગ્યા, પશુ નરસ-

ધયના સ્વામી (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન) મિત્રાય કોઈ મણતું નથી કે
એ ગોપીઓનો આદર છે. (૮૬)

પ્રભાતીઉં.

જ્યારે પાંચડી છ ઘડી રાત રહે ત્યારે સહુ માણસે જીંધને
છોડી દઈને જીવું અને પારમેશ્વરનું સ્મરણ કરવું અને તું એક છે
તું એક છે એમ મોલવું. (૮૭) જોગીઓ હોય તેમણે પરમેશ્વર સાથે
મન જોડવું અને સંસારીઓએ ઉપભોગ છોડી દેવા, જે વેદીઓ
હોય તેમણે ઇશ્વરો ગાન વિચારવું. જે વૈષ્ણવ હોય તેમણે શ્રી કૃષ્ણ
નું ભજન કરવું. (૮૮) સારા કવિ હોય તેમણે સારી કવિતા બતા-
વવી, અને જે ઘાતાર હોય તેમણે પુણ્ય કરવું; સતી ઓએ મણીને
પુછવું અને મણી કહે તે પ્રમાણે ચાલવું. (૮૯) આપણે આપણી
ફરજે બળવવી અને કામનો ઝીણો વિચાર કરી જોવો; નરસિંહના
સ્વામીનું (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનું) પ્રીતથી સ્મરણ કરે તો પુરુષ અથવા
ઐશીને બીજો જન્મ લેવો પડે નહિ. મનશ્ચય કે મોક્ષ પામે. (૯૦)

પાઠ ૫૪

કળ=કળાતર

કલ્યાણ

નિર્દોષ=પ્રત્યક્ષ

અણુજો=અનાવજો

પાણો=પાથર

હસ્ત=હાથ

કિપવન=વાડી

ફાળ=ધારકો

કુદરતી=ઇશ્વરી; સ્વા-

સામ્ય=પરોપરી; સર-

કુદરતી=ઇશ્વરી

ભાવિક

આપણું

જન્મ=ધા

ક્ષેમ=આરોગ્ય; કુશળ;

સત્તા=અમલ.

પાઠ ૫૫ નિર્દોષ પક્ષીઓ.

તે નિર્દોષ પંખીડાની ઉપર પથરો ફેંકતા તો ફેંકી દીધો.
પણ અચરસ. તે તો છુટ્યો તેથી મનમાં ધારકો પડ્યો. અરે તે

(પથરો) તેના શરીરપર લાગ્યો કે તરત થાસ બધું થઈ જતામાં પાંખ ઢીંગી (કમતાકાત) થવાથી તે ઝાડપરથી નીચે પડી ગયું.

(૧) જેને મેં પાળ્યું તે આ મારાજ દાસથી તરફડીને મરે છે, એમ જાણી ધડકતે દીક્રે તેનાપર પાણી છાંટ્યું તોપણ તે ઊડી શક્યું નહિ. અરે! પણ ધાતકી દાસે શરીરને જખમ કરેલો તે ક્યાંથી ઊડે? એહો એનું છેક કોમળ હૃદય તેથી તે ક્યાંથી ઊડે?

(૨) પણ અરેરે જો દુઃખ તરમ પડ્યું ને એ આંખ તો ઉઘડી પણ એ મરી જશે કે જીવશે તે કોણ જાણી શકે? પણ અદાદા ફરીથી આ વાડીના મીઠાં ફળો ખાવાને તેમજ ફરીથી મીઠાં (મન-મમતા) ગીત ગાવાને જીવ્યું. (૩) અરે પંખીડાં સુખેથી કંઈ ગીત બનાવજો અને ગાજો, શાને માટે મારાથી બીને આવી રમત છોડી

દહને ઊડો છો? પાસે જેવી ગાય ચરતી હતી, તેવોજ હું (પામરપ્રાણી) છું. નહિ નહિ કોમલ દિવસ પણ તમારા શરીરને હું તુકસાત કરીશ નહિ. (૪) મેં માળીને પણ તમારા તરફ કંઈ પણ ફેંકવાની મના કરી છે. હંમેશાં મારી વાડી સર્વ પંખીડાંને માટે ખુલ્લી છે. પણ માણસોથી બીવાની તમને (પક્ષીઓને) કુદરતી આદત મળેલી છે.

અને તેમાંજ તમે બધાંએ કલ્યાણ માન્યું તો મારાથી પણ બસે બીતાં. (૫) ઊડો તો અહા! કોમલ ધાતકી દાસનો (ધાતકી માણસોનો) નક્કો કર છે, તમારા તરફ પથરો ફેંકવો એ તો માણસોની રમત છે, કુદરતના સરખાપણાની સમજ સૂચી જઈને નિર્દય માણસો તમારા પર આવી સત્તા બોગવે છે, તેથી હું દુઃખી છું.

(મનમાં દીવ્યગીત ચાલે છે.) (૬)

પાઠ્યકાર અચરા શબ્દો તથા જોડાક્ષર.

અવશ્ય	સ્થિર	ઋષિ	સ્વર્ગ
બુદ્ધિ	બુદ્ધ	નિષા	સ્થિતિ
સ્નાયુ	તંદુરસ્તી	કર્તવ્ય	બુદ્ધિ
વિદ્વાન	પ્રસન્ન	અમૂલ્ય	શ્વેતાંબર
પ્રયત્ન	શ્વાસ	સ્વછંદી	દિગંબર
કિકેટ	ગ્યાસ	ઉંઘલુસી	સિદ્ધાંત
સુસ્તી	ઉત્પન્ન	ધ્યાન	તુર્કસ્તાન
ઇદ્રિયો	નૈરોજન	શોષાય	સ્તુતિ
પ્રદાયર્થ	ઓકિસજન	નિર્બળ	સુન્નો
દેખ	શુદ્ધ	કુર્તી	જરતોસ્ત
નિશ્ચય	એસિઠ	મિષ્ટાન્ન	પ્રિસ્તી
કુર્મણુ	જવાંમર્દ	સૂર્યોદય	પોદુંગીઝ
સુખાઈ	આયર્લેન્ડ	પ્રાતઃકાળ	પ્રોટેસ્ટન્ટ
આયુષ્ય	કોકેન	દ્રાવિડ	સંશિસ
અનુમાન	પ્રાચીના	પર્મશાસ	સિદ્ધા
અણધારું	શ્રદ્ધા	વિશ્વ	લામપદ
સ્વસ્થ	વિદ્યાર્થી	ઈષ્ટ	વર્ણન
ગૃહસ્થ	શિષ્યવર્ગ	મૃત	ચંદ્રપુષ્પ

શ્રી કૃષ્ણ	વૈષ્ણવો	સાંદીપનિ	સંન્યાસી
સેદ્યુકસે	મેગેસ્થિનીસ	આશ્ચર્ય	હસ્તિનાપુર
રપેન	વ્યવસ્થા	ધર્મિષ્ઠ	કૃષ્ણા
આગદ	ન્યાયાસન	પ્રીતિ	તુંગસાદ્રા
સપ્ટેન્ડર	શ્રવણ	દ્રવ્ય	કાલિઆવાડ
ચિદ્રનો	મૃગચર્મ	ઉત્તેજન	જાન્યુઆરિ
રપદ	ગાતિ	ક્ષત્રિય	સંપ્રદાય
વૃક્ષો	ઋગ્વેદસંહિતા	વૈશ્ય	દ્વાર્ગસ
સ્વાર્થ	વસિષ્ઠ	શદ્ર	હિતેચ્છુ
હરિશ્ચંદ્ર	ભુજયુ	ધર્મોપદેશ	પદ્ધતિ
સત્યવાદી	અશ્વનિકુમાર	કાવ્યશક્તિ	વિશ્વામિત્ર
બ્રહ્મદેશ	વિશેષ	વર્ણાસન	સર્વસ્વ
પ્રાહ્યાન	રહેલોન	ધર્મિક	પુષ્પ
મૂર્છના	મુક્ત	વિદ્યાસધાતી	ક્ષત્રિયાણી
પ્રસિદ્ધ	મૃતિ	સંપૂર્ણ	ધૈર્ય
પુકી	કાળી	મુક્તિ	અભિ
અદ્ભુત	ચિત્ત	અત્યંત	સુહા
જવાંમહી	ધાતુ	ચક્રતી	નિર્ધન
સ્વંભ	નિર્મિત	સ્તબ્ધ	મિશ્રુક
આશ્રય	અનંત	અડસદો	ક્ષણભંગુર
આકૃતિ	સ્વેદ	નિર્વાણ	પરકંભાવારી

ગૃહસ્થાઈ	ભિક્ષાપાત્ર	શિક્ષણ	પ્રદક્ષિણા
વર્તાણક	કિલ્હી	રિવાજ	અર્થે
સદ્ગત	શ્રદ્ધા	પૂર્ણ	શ્રીમંત
આદિત્યેશ્વર	ભૂસ્તર	પ્રવેશ	કવિત્વ
ગરુડેશ્વર	અગત્ય	માકિર્વસ	ગૂલપાણીશ્વર
સ્વાશ્રય	વૂસ્તર	મહંમદ	અલૌકિક
ઉલ્લભ	જેમ્સ	પેગમ્બર	મૃગલાં
ઈસ્પતાલ	રકોટલાંઠ	શસ્ત્ર	નિર્ભય
ધનાઢય	ગ્લાસગો	ઓઢો	બુદ્ધી
કીર્તિ	શાસ્ત્ર	વંશપરંપરા	પર્ણકુટી
અફઘાનિસ્તાન	કલાઈડ	દમાસ્કસ	હૃદય
એશિઆઈ	પુલ્ટન	પ્રપૌત્ર	અતિથિ
માઈનર	જ્યોર્જ	વૃદ્ધિ	ખિસ્તી
સ્ટીવન્સન	ધર્માધ્યક્ષ	આશિર્વાદ	પોર્ટુગાલ
ઈન્જનેર	મુરખી	લુગડાંલતાં	ભૂથિર
પાત્રિસ	દૃષ્ટિ	સંકલ્પ	લિસ્ગન
સત્તરમા	સંન્યાસી	વારકોડાગામા	નિર્ધન
ગ્લોઠ	હાકાર	મોઝાનિક	સંસ્કૃત
કૃષ્ણ	સંઠ	મિત્રતા	વાસ્તિક
સિંહલદ્વીપ	દ્રૌપદી	હુન્નર	કર્તા
મોલ્યુકા	શીઘ્ર	પુસ્તકાલય	સંસ્થા

समृद्धि	नणाभ्यान	संअदुस्थान	उत्तम
पित्तण	सुलद्रा	किष्का	प्रह्लांड
मलाक्का	सुधन्वाभ्यान	द्वेपीला	कूर
अश्वमेध	सद्व्यंथ	शेषनाम	प्रपुल्लता
धृतराष्ट्र	सुवासित	उज्जयिणी	स्वार्थ
युधिष्ठिर	अकूर	यज्जदेवरही	कृत्य
अर्जुन	धर्मप्रद्यो	चिक्कार	दुर्योधन
धृत्यादि	श्रीगोठ	प्रह्लाडत	स्वार्थी
विद्यालय	वीरेश्वर	भूषण	निष्कण
वृत्ति	उर्मा	भीष्मपत्नी	स्वयंवर
शय्या	सिंहासन	हिंसित	मन्त्रवेध
दर्शन	पत्रीसी	आश्विन	मंदपस्थ
आत्रेयी	उत्तेजन	छुट्टी	राजसूय
हंताकारण्य	दुःखलंजन	वृद्धो	प्रिय
स्वादिह	गुप्त	विघ्न	प्रतिष्ठा
अष्टपुष्प	द्रोणाचार्य	संस्कृत	विद्यालयास.
कीर्तिस्तंभ	वर्णाश्रम	वज्रपात	प्रश्न
वाङ्मयीकि	स्वर्गप	अभ्युत्थान	मुठहं
सुभीष	लिन्न	कौशल्या	रमशान
प-तो	श्वासोन्मत्तवास	भूति	संलापण
विष्टि	पुष्टि	कुरुणु	अधु

વિભીષણ	નિરર્થક	મહાત્મા	દીર્ઘમુત્રી
ધંદ્રજીત	સ્વપ્ના	ચિત્ત	છિદ્ર
નિરૂપમી	છટ્ટા	ગર્ભવંતી	નિરોજ
સંવત્સર	મૂતપૂજક	સદુપદેશ	થાણેશ્વર
લૂટયું	મશકરી	મંદિર	વિનંતી
મિટ્ટી	નામાકિત	કૂરતી	બત્રાળુ
નિરૂપ	સુરકેશી	ગોદીઆ	આશ્રય
સુતલીળ	પર્વત	સદેશો	શૌર્ય
જેસુઈટ	પ્રસિદ્ધ	પ્રજ્ઞદેજ્ઞ	આશ્રિત
દીર્ઘદષ્ટિ	મયુરજન	બાલ્યાવસ્થા	નિશ્ચય
શબ્દવેધ	પદ્ધતિ	સમૃદ્ધિ	પુનર્જન
અહુરમઝદ	દિલ્લી	સદ	દેવનિઅર
કાકાપાણુ	અગિઆરી	હર્ષવર્ધન	સિસોદીઆ
ફરિઆદ	સૃષ્ટિ	વરિઆવ	શિલાદિત્ય
હોદ્દા	સુદ્ધાં	અનુયાયી	પ્રિયતી
ધમિષ્ટ	પદબ્રુટ	સંદ	અએસર
જિલ્લો	મદ્રેસા	હૃદય	ગોપુલીઆં
પ્રાન્તાધિક	ટકર	અસ્તવ્યસ્ત	પોર્ટુગીઝ
વેનિસ	નિર્દય	પૃથ્વીરાજ	સુહદાં
પ્રતિનિધિ	અનુપ	વિષમ	લૂટકાટ
હિસાહ	તિરસ્કાર	છંકા	વિધિ

सिद्धा	ढांग	कट्टे	मंत्री
निष्ठा	क्षितिज	गेरसप्या	त्रावण्डोर
पिंडु	सारांश	रनेही	ध्रुव
निरंतर	नभस्कार	गोणाद्ध	दीपकद्वय
निकास	सप्तश्रुति	कन्याकुमारी	रत्नागिरि
लुब्धक	कलकत्ता	अनुकूल	तेजस्वी
अक्षानंद	भिति	पृष्ठलुब्धक	पुष्कल
पोष	कृतिका	ध्यान	अक्षांश
मध्यम	सिंकेना	रेखांश	रत्नपुतस्तान
प्रत्येक	चोंडीयरी	प्रत	विजगापट्ट
विधुववृत्त	भद्रास	चितेगाम	शून्य
आश्रिआम	युरेनस	वर्तुण	आआ
प्रिटिश	नेपच्युन	कल्पना	ग्यालीअर
क्षेत्रज्ञ	पृष्ठरूपति	त्रांशो	लपनौ
संयुक्त	प्रक्षिप्ता	निर्यामत	मछलीपट्ट
वायव्य	धूमकेतु	लोड	मलुचिरतान
सूर्यभागा	सद्माद्रि	डेलडौसी	कुर्ग
नक्षत्रो	सोलापुर	अक्षपुत्रा	डैद्राभाड
प्रकाशित	शुणपाणी	गोगरा	भुंभुर
नेत्रपट्ट	भुंभुर	काश्मीर	विचित्र
जेकटरिया	शिष्टपशा	सत्ता	महु

સ્વાદિષ્ટ	શ્રેષ્ઠ	પ્રતિનિધિ	પ્રકાશિત
કલ્પવૃક્ષ	જ્ઞાનતંતુ	નીર્મલુક	ચત્તો
મંદિર	રજ્જી	સેકેટરી	દ્વિલ્લખ
અઘાપિ	લેફ્ટેનન્ટ	વજ્રપત્ર	આણીશુદ્ધ
કમિશનર	કૂલમણી	સમાધ	રેસિડન્ટ
પુષ્પકોશ	સંપૂર્ણ	અખ્યાસી	હસ્તક
સ્ત્રીકેસર	મિશ્રણ	ધંડિઆ	પુકેસર
હંચળ	ચિકાશ	ઓફિસ	અગ્ર
ધંડું	ચિત્ત	વાયુશોષક	સંયોગ
હરમિઆન	ઉચ્ચાલન	સિદ્ધ	મિશ્ર
પરિપૂર્ણ	બુધું	નૈરોજન	વૃદ્ધિ
ત્વચા	દાંડ્યું	કોલગ્યાસ	ઉત્પત્તિ
પૌષ્ટિક	પૈડું	ધ્વનિ	પિંડ
શોષણ	દોરડું	પ્રતિધ્વનિ	પંકિત
હાંહાં	સખ્યતા	સૂક્ષ્મદર્શક	ચિત્રવિદ્યા

અપૂર્ણિકતા કેટલાક ધ્યાનમાં રાખવા જોગ નિયમો.

- ૧) અપૂર્ણિકતામાં અંશ એ ભાજ્ય અને છેદ એ ભાજક છે.
- ૨) કોઈ પણ પૂર્ણિક સંખ્યાને અપૂર્ણિકતામાં લખવી હોય તો છેદમાં ૧ મૂકવો.
- ૩) સમ અપૂર્ણિકતાની કિંમત હંમેશાં એક કરતાં ઓછીજ હોય છે કારણ કે એમાં ભાજ કરતાં છેદ વધારે હોય છે.

- ૪) વિષમ અપૂર્ણિકની કિંમત હંમેશાં એક અથવા એક કરતાં વધારે હોય છે. કારણ કે એમાં અંશ અને છેદ સરખા હોય છે અથવા અંશ કરતાં છેદ ઓછો હોય છે.
- ૫) વિષમ અપૂર્ણિકના અંશને છેદ ભાગી પૂર્ણિક કાઢી શકાય છે. અને તેને ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાય છે.
- ૬) સમ અપૂર્ણિકને ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાતું નથી.
- ૭) ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિક પૂર્ણિક અને અપૂર્ણિક મળીને થએલું છે.
- ૮) ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિકને વિષમ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાય છે.
- ૯) અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદને એકબીજા રકમે ગુણવાથી અથવા ભાગવાથી અપૂર્ણિકની કિંમતમાં ફેર પડતો નથી માટેજ અપૂર્ણિકના અંશ અથવા છેદ ધાર્યા મુજબ લાવી શકાય છે.
- ૧૦) અપૂર્ણિકની કિંમત સરખાવવા માટે તેમને સમચ્છેદનું રૂપ આપવું. કારણકે છેદ સરખા થયા વગર કયું અપૂર્ણિક મોટું છે કે નાનું તે જાણી શકાતું નથી.
- ૧૧) અપૂર્ણિકોના અંશ જુદા જુદા હોય પણ છેદ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણિકના અંશ વધારે હોય તે મોટું અને ઓછો હોય તે નાનું સમજવું.
- ૧૨) અપૂર્ણિકના છેદ જુદા જુદા હોય પણ અંશ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણિકના છેદ ઓછો તે મોટું અને વધારે તે નાનું સમજવું.
- ૧૩) સમ અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદમાં એકબીજા સંખ્યા હોયવાથી અપૂર્ણિકની કિંમત વધે છે.
- ૧૪) વિષમ અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદમાં એકબીજા સંખ્યા હોયવાથી અપૂર્ણિકની મૂળ કિંમત કાયમ રહે છે અથવા ઓછી થાય છે.

- ૧૫) જુદા જુદા છેદવાળાં અપૂર્ણાકાના સરવાળા, બાદબાકી કરવા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણાકાનો સમન્વેદ કરવો. પછી સરવાળા કે બાદબાકી કરવા.
- ૧૬) જુદા જુદા અપૂર્ણાકાના સરવાળા બાદબાકી એકઠા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણાકાનો સમન્વેદ કરવો. પછી નોટલી વત્તાની રકમ હોય તેના અંશનો અને નોટલી ઝોજાની રકમો હોય તેના અંશનો જુદો જુદો સરવાળો કરવો, પછી વત્તાની રકમના સરવાળામાંથી ઝોજાની રકમનો સરવાળો બાદ કરી બાકી રહે તેટલા અંશમાં લખી લઘુત્તમ છેદમાં લખવો. જે જવાબ અતિ સંદેષરૂપમાં નહિ હોય નો અતિ સંદેષ રૂપ આપવું.
- ૧૭) અપૂર્ણાકાના દાખલામાં જ્યારે એક કરતાં વધારે પદો કૌંસમાં આપ્યા હોય ત્યારે હંમેશાં કૌંસમાંના પદોનું પહેલાં સાદું રૂપ કરવું, અને કૌંસની પહેલાં જે ચિહ્ન હોય તે સાદા રૂપને લગાડવું.
- ૧૮) એક અપૂર્ણાકમાંથી બીજું અપૂર્ણાક બાદ કરવાનું હોય છે પણ બાદ કરવાના અપૂર્ણાકની કિંમત વધારે હોય તો તેમાંનું વત્તાનું અપૂર્ણાક બાદ કરી જવાબની પહેલાં ઝોજાનું ચિહ્નનમુકવું.
- ૧૯) જુદા જુદા અપૂર્ણાકાના સરવાળા, બાદબાકી, ગુણાકાર અને ભાગાકાર એકઠા હોય ત્યારે ગુણાકાર ભાગાકારની રકમો કૌંસમાં છે એમ સમજીને પહેલાં તેને સાદું રૂપ આપવું પછીજ સરવાળો બાદબાકી કરવાં.
- ૨૦) અપૂર્ણાકો ગુણાકાર ભાગાકારના સંબંધથી જોડાયેલા હોય તો તે જે અનુક્રમમાં હોય તે અનુક્રમે ગુણાકાર ભાગાકાર કરવો.
- ૨૧) જે વિશેષ સંખ્યાઓ ભાગાકાર કરતાં પહેલાં તેમને એક નામમાં બાંધવી પછી ભાગાકાર કરવો.

- ૨૨) વિશેષ સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી ભાગી શકાય પણ જવાબ સાદી સંખ્યા આવે. જેમકે ૨૫ રૂપીઆ ÷ ૫ રૂપીઆ જવાબ પાંચ.
- ૨૩) સાદી સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી ભાગી શકાય નહિ પણ વિશેષ સંખ્યાને સાદી સંખ્યાથી ભાગી શકાય અને જવાબ વિશેષ સંખ્યા આવે.
- ૨૪) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં કૌંસની પહેલાં કાંઈ ચિહ્ન ન આપ્યું હોય તો ગુણ્યાનું ચિહ્ન સમજવું.
- ૨૫) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં જે રકમો કૌંસમાં હોય તેની એક બનાવવી અને જેટલી રકમોની વચ્ચે ના, \times , ÷ એ ચિહ્નો હોય તેટલી રકમની એક રકમ બનાવવી અને બાર પછીજ સરવાળો બાદખાતી કરવાં.
- ૨૬) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં "નો" વાળી રકમને બાબક સમજવી અને તેટલા માટેજ "નો" વાળી રકમને ઉલટાવવી.
- ૨૭) અપૂર્ણાંકનો દરબાબક કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપ રૂપ આપી અંશોનો દરબાબક કાઢવો અને તેને અંશમાં લખી લઘુતમ છેદમાં લખવો.
- ૨૮) અપૂર્ણાંકનો લઘુતમ સાધારણ બાબક કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપરૂપ આપી અંશોનો લઘુતમ કાઢવો અને તેને અંશમાં લખી છેદનો દરબાબક કાઢી છેદમાં લખવો.
- ૨૯) જે રકમને "ને" લાગ્યો હોય તે રકમને બીજી રકમે ભાગવા મતલબ કે "ને" વાળી રકમને બાબક સમજવી માટે તેને ઉલટાવવી નહિ.

૩૦) અમુક રકમને કેટલાએ ગુણીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો ભાગાકાર કરવો. કારણ કે ગુણ્ય અને ગુણાકાર આપેલા છે તે ઉપરથી ગુણક શોધી કાઢવાનો છે.

૩૧) કદ રકમમાંથી આટલા બાદ કરીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો સરવાળો કરવો. કારણ કે બાદમાં અને બાદબાકી આપેલા છે તે ઉપરથી અધિકાંક કાઢવાનો છે.

અંકગણિતમાં વપરાતા કાર્ય પ્રકાશક ચિહ્નોની સમજ.

+ (વત્તા) જે સંખ્યાની પહેલાં વત્તાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કોઈ સંખ્યામાં ઉમેરવાની છે એમ સમજવું. પણ અપૂર્ણાંકના સરવાળા બાદબાકીમાં પહેલી રકમને વત્તાની રકમ સમજવી, જેમ કે $14+12=26$.

—(ઝોઠા) જે સંખ્યાની પહેલાં ઝોઠાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કોઈ સંખ્યામાંથી બાદ કરવાની છે એમ સમજવું જેમકે $14-4=10$.

x (ગુણ) જે બે સંખ્યાની વચ્ચે ગુણ્યાનું ચિહ્ન હોય તે બે સંખ્યાનો ગુણાકાર કરવો જેમકે $7 \times 4 = 28$.

÷ (ભાગ) જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા વડે તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાગવી. અતલગ કે જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યાને ભાગક સમજવી અને તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાગ્ય સમજવી. જેમકે $12 \div 6 = 2$ આમાં 12 એ ભાગ્ય અને 6 એ ભાગક છે.

ના જે બે રકમની વચ્ચે “ના” હોય તે બે રકમનો ગુણ-કાર કરવો. “ના” ના સંબંધથી જોડાયેલી સંખ્યાઓ.

એકજ છે મતઘણ કે કૌંસમાં છે એમ સમજી છુટી
પાડવી નહિ. જેમકે ઉનાદેના ૪૬ના ૧૬૬ = ૬.

(કૌંસ) { } [કૌંસ] કૌંસ પુરો. જે રકમો કૌંસમાં હોય તેને પહેલાં

સાદું રૂપ આપવું. પહેલાં કૌંસને નાનો, ખીજનો વચ્ચો અને
ત્રીજનો મોટો કૌંસ કહે છે. પહેલા નાના કૌંસને સાદું રૂપ
આપવું. પછી વચ્ચાને અને પછી મોટા કૌંસને આપવું.

જેમકે $\left\{ \frac{૫ \times ૩ + (૧૬ના ૩)}{૬} \right\} \frac{૫ \times ૩ = ૧૫}{૬} = \frac{૧૫}{૬} = ૨\frac{૧}{૨}$

$\frac{૩૧}{૬} = \frac{૫૫ + ૧૦૦}{૬૦} = \frac{૧૫૫}{૬૦} = ૨\frac{૫}{૬}$

= (બરાબર) જે બે રકમની વચ્ચે બરાબરનું ચિહ્ન હોય તે બે
રકમ બરાબરી છે એમ સમજવું. જેમકે ૧ ૩.૦૧૬ આના

બ્રિટિશ હિંદના રાજકીય ભાગ.

હિંદના વાયવ્યરેખાની હદમત નીચેના સઘળા મુલકને બ્રિટિશ
હિંદ કહે છે. બ્રિટિશ હિંદમાં ચાર તરેહનાં રાજ્ય છે.

- (૧) બ્રિટિશ સરકારનો ખાલસા મુલક.
- (૨) નેપાળ, ભુતાનના સ્વતંત્ર દેશી સંસ્થાનો.
- (૩) ફ્રેંચ ને પોર્ટુગીઝનાં સ્વતંત્ર પરદેશી સંસ્થાન.
- (૪) હિંદ માહેલાં દેશી ખંડીયાં રાજ્યો.

બ્રિટિશ હિંદના ખાલસા મુલકના રાજકીય ભાગ.

પ્રાંતનું નામ મુખ્ય શહેર રાજપહિવટ ચલાવનાર હાકેમ

૧ મુંબઇ ઇલાકો	મુંબઇ	ગવર્નર
૨ મદ્રાસ ઇલાકો	મદ્રાસ	"
૩ બંગાળા ઇલાકો	કલકત્તા	"
૪ આસામ પ્રાંત	ગાહતી	લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર
૫ બહારને આરસી પટણા		"
૬ આમ્રા તથા અયોધ્યા-અલ્હાબાદ		"
ના સંયુક્ત પ્રાંતો		

૭ પાંચાળ પ્રાંત	લાહોર	લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર
૮ વાયવ્ય તરફની સ. પેશાવર		ચીફ કમિશનર
રહદનો પ્રાંત		
૯ મધ્ય પ્રાંતો ને વરાહ નાગપુર		"
૧૦ અજમેર ને મેરવાડા અજમેર		"
૧૧ કુર્ગ	મર્કસા	"
૧૨ ખિટિશ ખલ્લિશ રંગુન		"
૧૩ ખિટિશ બલુચિસ્તાન કવેટા		ચીફ કમિશનર
૧૪ આદમાન મેટા પોર્ટબ્લેર		"

હિંદ માંહેલા દેશી રાજ્યોમાં નાનાં મોટાં મળી ૮૦૦ દેશી રાજ્યોમાં છે. મોટું દેશી રાજ્ય હૈદરાબાદનું છે.

દેશી રાજ્યોના મુખ્ય બે વર્ગ થઈ શકે. ૧) વડી સરકારની સીધી હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. ૨) પ્રાંતિક સરકારની હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. દરેક વર્ગમાં બે પ્રકારનાં રાજ્યો છે. ૧) પાસે પાસે આવેલાં દેશી રાજ્યોનો સમુદાય (એજન્સી.) ૨) છુટાં છુટાં આવેલાં જુદાં રાજ્યો. (સંસ્થાનો)

વડી સરકારના બાબામાં રાજપુતાના, મધ્યહિંદુસ્તાન, બલુચિસ્તાન, વાયવ્ય સરહદ એ ચાર એજન્સીઓ અને હૈદરાબાદ વડોદરા, કાશ્મીર મહેસુર એ ચાર સંસ્થાનો છે.

એ દરેકમાં વડી સરકાર તરફથી એજન્ટ રહે છે. એજન્સીઓના ઉપરીને એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર જનરલ ને સંસ્થાનના ઉપરીને રેસિડન્ટ કહે છે.

મંસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. ફા.

લોકપ્રિય થઈ પડેલો અર્થની નોટો.

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૦	હટ્ટાના અર્થ	૦-૬ ૦
પડેલોના અર્થ	૦-૨-૬	સાગીના	૦ ૧૦ ૦
બીજીના	૦-૪-૦	કન્યા ૧લી ના	૦-૪-૦
ત્રીજીના	૦-૫-૦	કન્યા ૨જીના	૦-૫-૦
ચોથીના	૦-૬-૬	કન્યા ૩જીના	૦-૬-૦

ચોર્યાસી તાલુકાનો નકશો બે આના.

સુરત શહેરનો નકશો છપાય છે.

પડેલા ધોરણ માટે પદાર્થપાઠ ભા. ૧ લો. ૦-૩-૦

બીજા ધોરણ માટે પદાર્થપાઠ ભા. ૨ બે. ૦-૫-૦

‘બાળ ગરમાગી’ની નોટ બે આના.

સી. એમ. શાહ-શાહપોર-સુરત.

પાંચની થોપડીનો ‘ડિક્ટેશન શિક્ષક’ ત્રણ આના.

બીજા ધોરણ માટે સુરત શહેર તથા ચોર્યાસી તાલુકાનો
‘ભૂગોળ શિક્ષક’ બે આના.

ચોથા ધોરણનો ‘મુખગણિત શિક્ષક’ ત્રણ આના.

સુરત જિલ્લાનો નકશો ત્રણ આના.

સુરત જિલ્લાનો ‘ભૂગોળ શિક્ષક’ બે આના.

ગુજરાતની સામાન્ય ભૂગોળની પ્રતિનિધિતાના બે આના

ધોરણનાર ‘મુખગણિત શિક્ષક’ તૈયાર છે.

કર્તા-છગનલાલ ખેતીરામ શાહ, શાહપોર-સુરત.

